

แนวโน้มความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ระดับปริญญาตรี
ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

โดย
อนันต์ เตียวต้อย
สุรกิจ ปรากฏสร
เมธังกร สุธีวร

สนับสนุนงบประมาณโดย
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ประจำปีงบประมาณ 2557

The Trends of Selecting New Programs for Bachelor's at
Rajamangala University of Technology Rattanakosin
of High School or Equivalent

By

Anan Tiewtoy

Surakij Prangsorn

Matungkorn Suteeworn

Granted by

Rajamangala University of Technology Rattanakosin

Fiscal year 2014

กิตติกรรมประกาศ

วิจัยฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ ที่ได้ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล เพื่อใช้ประกอบการศึกษาค้นคว้าวิจัย จนทำให้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี คณะผู้วิจัยขอกราบขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ที่ให้การสนับสนุนทุนวิจัย จนทำให้ผลการวิจัยครั้งนี้สมบูรณ์

นอกจากนี้ คณะผู้วิจัยได้รับความกรุณาจากท่านผู้ทรงคุณวุฒิอีกหลายท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ รวมทั้งได้แสดงความคิดเห็นและให้คำแนะนำต่างๆ ในการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหา ด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง คณะผู้วิจัยตระหนักถึงความตั้งใจจริงและความทุ่มเทของท่าน และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

อนึ่ง คณะผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะมีประโยชน์ในเชิงวิชาการที่จะให้ข้อมูลในการเปิดสาขาวิชาใหม่ของนักเรียน/นักศึกษา รวมทั้งข้อมูลครุแนะแนวที่จะชี้แนะในการให้นักเรียน/นักศึกษาเลือกเข้าศึกษาต่อ จึงขอมอบส่วนดีทั้งหมดนี้ ให้แก่คณาจารย์ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา จนทำให้ผลงานวิจัยเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง และขอมอบความกตัญญูทเวทิตาคุณ แต่บิดา มารดา และผู้มีพระคุณทุกท่าน

อนันต์ เตียวต้อย และคณะ
มีนาคม 2558

บทคัดย่อ

รหัสโครงการ : Uni 002/2557
ชื่อโครงการ : แนวโน้มความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า
ชื่อนักวิจัย : ดร.อนันต์ เตียวต้อย ดร.สุรกิจ ปรางสร และนายเมธังกร สุธีวร

การศึกษาวิจัยเรื่อง แนวโน้มความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ โดยมีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาความต้องการศึกษาต่อในสาขาวิชาใหม่ระดับปริญญาตรี และ2) เพื่อศึกษาเหตุผลในการเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ 3) โดยใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิเทียบสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) ได้จำนวน 400 คน และครุณะแนวทางการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 176 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์

ผลการศึกษา พบว่า นักเรียน/นักศึกษามีความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า มีความต้องการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก ได้แก่ วิทยาลัยเพาะช่าง คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ และเมื่อพิจารณาเป็นรายสาขาวิชา พบว่า มีความต้องการศึกษาต่ออยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ วิศวกรรมปิโตรเคมี การออกแบบดิจิทัล และการออกแบบเครื่องประดับ สำหรับเหตุผลที่ใช้เลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ได้แก่ สาขาวิชาที่หลากหลายในการศึกษาต่อ การมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย อาจารย์ผู้สอนของมหาวิทยาลัยมีศักยภาพ อาจารย์ที่แผนกแนะนำโรงเรียนเดิมแนะนำ เพื่อประกอบอาชีพต่อจากครอบครัว และการเดินทาง/คมนาคมสะดวก ตามลำดับ

สำหรับครุณะแนวมีความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ใน โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า มีความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาลัยเพาะช่าง คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี คณะอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ และเมื่อพิจารณาเป็นรายสาขาวิชา พบว่า มีความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ ได้แก่ วิศวกรรมอุตสาหกรรม เทคโนโลยีการโฆษณา และสื่อผสม การออกแบบเครื่องประดับ และการออกแบบเครื่องแต่งกาย และเหตุผลที่ครุณะแนะนำให้นักเรียนให้เลือกศึกษาต่อ ได้แก่ ตามความประสงค์ของผู้ปกครอง การมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย มีสาขาวิชาที่หลากหลายในการศึกษาต่อ ใกล้บ้านของนักเรียน และค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ำกว่ามหาวิทยาลัยอื่น ตามลำดับ

คำสำคัญ : แนวโน้ม ความต้องการศึกษาต่อ สาขาวิชาใหม่

E-mail Address : anan.t@rmutr.ac.th

ระยะเวลาโครงการ : 1 ตุลาคม 2556 - 30 กันยายน 2557

Abstract

Code of project : Uni 002/2557
Project name : The Trends of Selecting New Programs for Bachelor's at Rajamangala University of Technology Rattanakosin of High School or Equivalent
Resercher name : Dr.Anan Tiewtoy Dr.Surakij Prangson and Mr.Matungkorn Suteeworn

This study covers about the trends of students selecting New Programs for Bachelor's at Rajamangala University of Technology Rattanakosin. The objectives of the study were 1) Needs of studying in New Programs for Bachelor's; 2) Reasons for selecting Rajamangala University of Technology Rattanakosin. The selected samples were high school students (Grade 12) and Vocational Certificate Students (Year 3). The samples were randomly selected by using the process of Proportional Stratified Random Sampling and used 400 samples. Guidance teachers used purposive sampling to select 176 students from the total samples. The statistics used were frequencies, percentage, mean, and standard deviation (S.D.) by using computer program.

The results explained that students are interested in studying in the New Programs was in high level. However, if considering in separated course, the courses with highest level of needs were Poh-chang Academy of Arts, Faculty of Engineering, Faculty of Business Administration, and Faculty of Architecture and Design. If considering in subjects, the subjects with highest level of needs were Petrochemical Engineering, Digital Design and Accessories Design. The reasons that students would like to select Rajamangala University of Technology Rattanakosin were available courses provided, quality of teachers, guidance teachers suggested, to continue family business, and easy to travel, respectively.

For the guidance teachers, the demand of opening New Programs is in high level. When considering in courses, the courses with highest level of demands were Faculty of Engineering, Poh-changAcademy of Arts, Faculty of Industry and Technology, Faculty of Hotel Industry and Tourism, and Faculty of Architecture and Design. When considering in subjects, the subjects with highest level of demand were Industrial Engineering, Advertising and Multimedia Technology, Accessories Design, and Costume Design. The reasons that guidance teachers suggested their students to study at Rajamangala University of Technology Rattanakosin were need from parents, university's reputation, variety of faculties available, location, and cost which is lower than others universities, respectively.

Keywords : trends, demand of furthering education, new programmes

E-mail Address : anan.t@rmutr.ac.th

period of project : October 1, 2013 – September 30, 2014

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ณ
บทที่	
1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
1.4 ขอบเขตการวิจัย	5
1.5 ข้อยกเว้นงานวิจัย	5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
1.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
2 วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการทางการศึกษา	7
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนทางการศึกษา	9
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจทางการศึกษา	10
2.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ	11
2.5 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	16
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	22
3 วิธีดำเนินการวิจัย	26
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	26
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	28
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	31
3.4 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	31
4 ผลการศึกษา	33
4.1 ผลการดำเนินการวิจัยสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลาย (ม.6) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ 3)	33
4.2 ผลการดำเนินการวิจัยสำหรับครูแนะแนว	44

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4 ผลการศึกษา (ต่อ)	
4.3 ผลการดำเนินการวิจัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ 3) และครูแนะแนว	54
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	65
5.1 สรุปผลการวิจัย	65
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	66
5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัย	70
บรรณานุกรม	72
ภาคผนวก ก	75
แบบสอบถามของกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา	76
ภาคผนวก ข	82
แบบสอบถามของกลุ่มครูแนะแนว	83
ประวัติผู้วิจัย	89

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2-1	จำนวนหลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอน	19
3-1	แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	27
4-1	จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	33
4-2	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่โดยภาพรวม	36
4-3	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ของคณะวิศวกรรมศาสตร์	36
4-4	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	37
4-5	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ของคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	38
4-6	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ของคณะอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว	39
4-7	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ของคณะบริหารธุรกิจ	39
4-8	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ของคณะศิลปศาสตร์	40
4-9	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ของวิทยาลัยเพาะช่าง	41
4-10	จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการเลือกสอบเข้าศึกษาต่อของผู้ตอบแบบสอบถาม	41
4-11	จำนวนของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเหตุผลที่ใช้เลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	42
4-12	จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของผู้ตอบแบบสอบถาม	42
4-13	จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของผู้ตอบแบบสอบถาม	43
4-14	จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	44

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-15	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่โดยภาพรวม	46
4-16	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะวิศวกรรมศาสตร์	46
4-17	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	47
4-18	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	48
4-19	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว	49
4-20	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะบริหารธุรกิจ	49
4-21	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะศิลปศาสตร์	50
4-22	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของวิทยาลัยเพาะช่าง	51
4-23	จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการแนะนำสถานศึกษาให้นักเรียนเลือกสอบเข้าศึกษาต่อ	51
4-24	จำนวนจำนวนของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเหตุผลที่ครูแนะแนวใช้แนะนำนักเรียนให้เลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	52
4-25	จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่	53
4-26	จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความคิดเห็นอื่นๆเกี่ยวกับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่	53
4-27	แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่โดยภาพรวม	54
4-28	แสดงความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ ๓) กับครูแนะแนวในคณะวิศวกรรมศาสตร์	55
4-29	แสดงความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ ๓) กับครูแนะแนวในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	56

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4-30	แสดงความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ ๓) กับครูแนะแนว ในคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	56
4-31	แสดงความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ ๓) กับครูแนะแนว ในคณะอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว	57
4-32	แสดงความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ ๓) กับครูแนะแนว ในคณะบริหารธุรกิจ	58
4-33	แสดงความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ ๓) กับครูแนะแนว ในคณะศิลปศาสตร์	59
4-34	แสดงความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ ๓) กับครูแนะแนว ในวิทยาลัยเพาะช่าง	60
4-35	จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการแนะนำ สถานศึกษาให้นักเรียนเลือกสอบเข้าศึกษาต่อ	61
4-36	จำนวนของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเหตุผลที่ใช้แนะนำนักเรียนให้เลือก ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	62
4-37	จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความต้องการเปิด สาขาวิชาใหม่	63
4-38	จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่	64

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1-1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
3-1	แสดงขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามงานวิจัย	30

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการสร้างทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ความสามารถนั้นทรัพยากรมนุษย์ของประเทศต้องได้รับการพัฒนาในด้านการศึกษาและเข้าถึงการศึกษาอย่างทั่วถึง จึงจะทำให้ประเทศมีทรัพยากรบุคคลที่เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพของประเทศ ซึ่งการศึกษา นับว่าเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาต่างๆ ในสังคม เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ตลอดจนช่วยวางรากฐานพัฒนาการของชีวิตตั้งแต่แรกเกิด การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านต่างๆ ที่จะดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง รวมเป็นพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศได้อย่างยั่งยืน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2547)

สถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันที่ทำหน้าที่จัดการศึกษาในระดับสูงที่สังคมมอบหมายให้ทำหน้าที่พัฒนาความเจริญงอกงามทางสติปัญญาและความคิดเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ มุ่งสร้างสรรค์กำลังคนในด้านวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงเพื่อพัฒนาประเทศและมุ่งพัฒนาคนให้เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม มีความรู้ความเข้าใจ ซึ่งการศึกษาระดับอุดมศึกษาจึงเป็นเหมือนแหล่งความรู้ที่เสริมสร้างความก้าวหน้าเพื่อให้เป็นปัจจัยในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะสาขาเป็นการแสวงหาความเป็นจริงทางวิชาการ บุคคลที่มีความต้องการที่จะศึกษาต่อก็สามารถที่จะเพิ่มพูนและยกระดับมาตรฐานการทำงานของตนเองให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น สอดคล้องกับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2545) ได้สรุปไว้ว่า ในการจัดการศึกษาที่จะให้ประสบผลสำเร็จหรือบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้ตั้งเอาไว้ ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น ความพร้อม แรงจูงใจการเสริมแรง การจำและการลืม แต่องค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งคือ แรงจูงใจ ซึ่งนักการศึกษาส่วนมากยอมรับว่า แรงจูงใจมีอิทธิพลมากต่อการจัดการศึกษา เพราะการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งจะตัดสินใจเข้าศึกษาหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับว่ามีแรงจูงใจมากน้อยขนาดไหน ถ้ามีแรงจูงใจมากอาจจะตัดสินใจเข้าศึกษาต่อทันทีทันใด

ในปัจจุบันและอนาคต ประเทศไทยมีความจำเป็นและต้องการที่จะได้ “บัณฑิตพันธุ์ใหม่” ที่จะเป็นกำลังสำคัญของประเทศ เป็นมันสมองให้กับประเทศในการแก้ปัญหาสำคัญๆ ที่ยังรอการแก้ไข และเป็นปัจจัยที่จะเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้าน ดังนั้นบัณฑิตในยุคใหม่จะต้องมีคุณลักษณะที่แตกต่างจากอดีตที่ผ่านมา ได้แก่ 1) ความสามารถในการคิดเร็ว ทำเร็ว คิดได้ ทำได้ คิดถูก ทำถูก การมีพลังทางความคิดนั้น คือ การมีหลักคิดทางวิชาการที่เพียงพอต่อการดำเนินงานในยุคที่จำเป็นต้องใช้ฐานทางความรู้ในการคิดและตัดสินใจ (Knowledge-based Economy) เนื่องจากโจทย์ที่นักศึกษาจะต้องเผชิญในอนาคต จะเป็นโจทย์ใหม่ที่ไม่เคยพบมาก่อน นอกจากนี้โจทย์แต่ละโจทย์จะเป็นโจทย์ที่ยาก และเป็นโจทย์ที่มีตัวแปรซับซ้อน นอกจากนี้ยังต้องมีพลังแห่งความคิดสร้างสรรค์ เพื่อแสวงหาเส้นทางใหม่ที่ดีกว่า เพื่อพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้ามาก

ยิ่งขึ้น 2) ความสามารถในการจัดการกับภาวะอารมณ์ ที่พร้อมจะเผชิญกับความเครียดอันเนื่องมาจากการเผชิญกับความเร่งรีบของเวลาการทำงานกับบุคคลที่หลากหลายและสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต 3) ความสามารถในการบริหารจัดการเวลา บริหารจัดการชีวิตของตนเอง เนื่องจากยุคนี้ และยุคหน้าเป็นยุคแห่งการแข่งขันอย่างรุนแรง เวลาในการทำงานจะเพิ่มมากขึ้นกว่าอดีตมาก การมีเวลาสำหรับตนเอง สำหรับครอบครัว เป็นทักษะที่คนรุ่นใหม่จำเป็นต้องเรียนรู้ เพื่อสร้างความสมดุลให้แก่ตนเอง 4) การมีพลังของหลักคิดเชิงคุณธรรมที่จำเป็น วัคซีนป้องกันชีวิตของบัณฑิตไม่ให้อ้าวล่วงไปสู่เส้นทางแห่งอบายมุข ซึ่งมีอยู่รอบตัวของนักศึกษา หรือการมีหลักคิดที่ดีและถูกต้องท่ามกลางความสับสนทางด้านจริยธรรม (Double Standard) ที่บัณฑิตจะต้องเผชิญในอนาคต 5) การมีพลังไตรลักษณ์แห่งความสำเร็จในตนเอง ได้แก่ ความมุ่งมั่น พากเพียร พยายามที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในสิ่งที่ตนเองมุ่งมาดปรารถนาบนแนวคิดของการพึ่งพาตนเอง 6) การมีทัศนคติในเรื่องของคุณภาพ ในการปฏิบัติงาน เพราะบัณฑิตในยุคใหม่ต้องเข้าไปสู่ “วัฒนธรรมคุณภาพ” มากขึ้น การเรียนรู้เรื่องคุณภาพจึงเป็นความจำเป็นสำหรับบัณฑิตที่จะต้องเรียนรู้ และ 7) การมีทัศนคติแห่งความไม่ประมาทในชีวิต บนฐานความคิดชีวิตพอเพียง ตลอดจนรู้จักสร้างโอกาสและทางเลือกให้แก่ตนเอง ภายใต้บริบทของยุคแห่งความไม่แน่นอน และการคาดการณ์ยากสำหรับเรื่องอนาคต (ทบทวมหาวิทยาลัย, 2540)

โดยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มีฐานะเป็น 1 ใน 9 มหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 มีฐานะเป็นนิติบุคคล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วย 4 พื้นที่ ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สำนักงานอธิการบดี ศาลายา
2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ พื้นที่บึงพระพิรุณ จักรวรรดิ
3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ พื้นที่เพาะช่าง
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล

การจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย

1. คณะวิศวกรรมศาสตร์ จัดการเรียน 8 สาขาวิชา คือ
 - 1.1 สาขาวิศวกรรมโยธา
 - 1.2 สาขาวิชาวิศวกรรมเมคคาทรอนิกส์
 - 1.3 สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม
 - 1.4 สาขาวิชาวิศวกรรมการวัดคุม
 - 1.5 สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์
 - 1.6 สาขาวิชาวิศวกรรมการไฟฟ้า
 - 1.7 สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล
 - 1.8 สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม
2. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ จัดการเรียน 8 สาขาวิชา คือ
 - 2.1 สาขาวิชาเทคโนโลยีสถาปัตยกรรม
 - 2.2 สาขาวิชาการจัดการงานก่อสร้าง
 - 2.3 สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

- 2.4 สาขาวิชาเทคโนโลยีนิเทศศิลป์
- 2.5 สาขาวิชาสถาปัตยกรรมและการออกแบบชุมชนเมือง
- 2.6 สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน
- 2.7 สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรอาคาร
- 2.8 สาขาวิชาออกแบบสื่อดิจิทัล
- 3. คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี จัดการเรียนการสอน 7 สาขาวิชา คือ
 - 3.1 สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมไฟฟ้า
 - 3.2 สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมคอมพิวเตอร์
 - 3.3 สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมอุตสาหกรรม
 - 3.4 สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมการออกแบบแม่พิมพ์
 - 3.5 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ
 - 3.6 สาขาวิชาเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
 - 3.7 สาขาวิชาเทคโนโลยีวิศวกรรมการผลิต
- 4. คณะอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว จัดการเรียน 2 สาขาวิชาคือ
 - 4.1 สาขาวิชาการโรงแรม
 - 4.2 สาขาวิชาการท่องเที่ยว
- 5. คณะบริหารธุรกิจ จัดการเรียน 7 สาขาวิชา คือ
 - 5.1 สาขาวิชาบัญชี
 - 5.2 สาขาวิชาการจัดการ
 - 5.3 สาขาวิชาการตลาด
 - 5.4 สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ
 - 5.5 สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ
 - 5.6 สาขาวิชาบริหารธุรกิจระหว่างประเทศ
 - 5.7 สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (โปรแกรมภาษาจีน)
- 6. คณะศิลปศาสตร์ จัดการเรียน 3 สาขาวิชา คือ
 - 6.1 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล
 - 6.2 สาขาวิชาภาษาจีน
 - 6.3 สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น
- 7. วิทยาลัยเพาะช่าง จัดการเรียน 13 สาขาวิชา คือ
 - 7.1 สาขาวิชาจิตรกรรม
 - 7.2 สาขาวิชาประติมากรรม
 - 7.3 สาขาวิชาเครื่องปั้นดินเผา
 - 7.4 สาขาวิชาจิตรกรรมไทย
 - 7.5 สาขาวิชาประติมากรรมไทย
 - 7.6 สาขาวิชาหัตถศิลป์
 - 7.7 สาขาวิชาศิลปหัตถกรรม

- 7.8 สาขาวิชาศิลปะการถ่ายภาพ
- 7.9 สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์
- 7.10 สาขาวิชาออกแบบนิเทศศิลป์
- 7.11 สาขาวิชาออกแบบภายใน
- 7.12 สาขาวิชาศิลปะภาพพิมพ์
- 7.13 สาขาวิชาเครื่องโลหะและรูปพรรณอัญมณี

ข้อมูลการศึกษาเกี่ยวกับการเรียนต่อและระบบต่างๆ ของสถาบันอุดมศึกษาของไทยเป็นความจำเป็นค่อนข้างมากสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.4-6) และผู้ปกครองนักเรียนในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา แม้ว่านักเรียนจะได้รับทราบข้อมูลการศึกษาต่อเป็นเบื้องต้นมาแล้วจากการศึกษาในชั้นเรียนโดยผ่านกิจกรรมการพัฒนาผู้เรียนในส่วนที่เป็นกิจกรรมการแนะแนวการศึกษาต่อรวมทั้งการศึกษาด้วยตนเอง ในรูปแบบของการศึกษาตามอัธยาศัย แต่ความลุ่มลึกของข้อมูลการศึกษาต่อในแหล่งข้อมูลสมัยใหม่นั้นมีความจำเป็นอย่างมาก ซึ่งจะเห็นได้ว่าสถาบันการศึกษาทุกแห่งได้มีวิธีการที่แตกต่างกันออกไปเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ชื่อเสียงให้กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งในปัจจุบันปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมีหลายปัจจัยทั้งที่เป็นปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก ด้วยเหตุดังกล่าวนี้เองการแข่งขันกันระหว่างสถาบันการศึกษามีมากขึ้น ทั้งในส่วนของ การเปิดสาขาวิชาที่ตลาดรองรับ การสอนภาคพิเศษ การสอนภาคนานาชาติ เป็นต้น

ในปัจจุบันมีหลักสูตรใหม่เกิดขึ้นจำนวนมาก จากการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันในด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ทำให้คนในสังคมต้องการเพิ่มความรู้ความสามารถให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง จึงหันมาสนใจศึกษาต่อในหลักสูตรที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ ดังนั้นเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของคนในสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ จึงได้จัดทำแผนเพื่อเปิดหลักสูตรและสาขาวิชาใหม่ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557-2561 ตามมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ครั้งที่ 8/2556 เมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2556 ทั้งนี้เพื่อพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยตลอดเวลา

ดังนั้น เพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลง สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการศึกษาแนวโน้มความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า เพื่อนำผลการวิจัยมาสนับสนุนการเปิดหลักสูตรดังกล่าว และนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงานในปัจจุบัน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) นักศึกษาระดับประกาศนียบัตร (ปวช. ชั้นปีที่ 3) และครูแนะแนว

1.2.2 เพื่อศึกษาเหตุผลในการเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.3.1 ทราบถึงความต้องการศึกษาต่อ ในสาขาวิชาที่จะเปิดใหม่ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ และนำผลการวิจัยไปสนับสนุนการเปิดสอนวิชาดังกล่าว

1.3.2 นำผลการวิจัยไปเป็นปัจจัยในการสนับสนุนและพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

1.4 ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาแนวโน้มความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) นักศึกษาระดับประกาศนียบัตร (ปวช. ชั้นปีที่ 3) และครูแนะแนวในเขตกรุงเทพมหานคร จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดนครปฐม จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.5 ข้อยกเว้นงานวิจัย

การศึกษาแนวโน้มความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มีข้อยกเว้นงานวิจัย ดังนี้

1.5.1 จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมามีจำนวนน้อย เนื่องจากในช่วงดังกล่าวเป็นช่วงปิดภาคการศึกษา ทำให้ได้แบบสอบถามไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวน 3 ครั้ง ด้วยกัน

1.5.2 สาขาวิชาที่เป็นความต้องการของกลุ่มตัวอย่างอาจไม่เป็นไปตามความต้องการของคณะ/วิทยาลัย ซึ่งข้อมูลที่ได้เป็นเพียงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเท่านั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในเครื่องมือการวิจัยอาจไม่ครอบคลุมจำนวนสาขาวิชา จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจเรื่องสาขาวิชาคลาดเคลื่อนไปบ้าง จึงทำให้ผลงานวิจัยอาจไม่ตรงกับของคณะ/วิทยาลัย ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ส่งเครื่องมือวิจัยดังกล่าวไปให้คณะ/วิทยาลัยได้ตรวจสอบเบื้องต้นแล้วก่อนทำการส่งแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

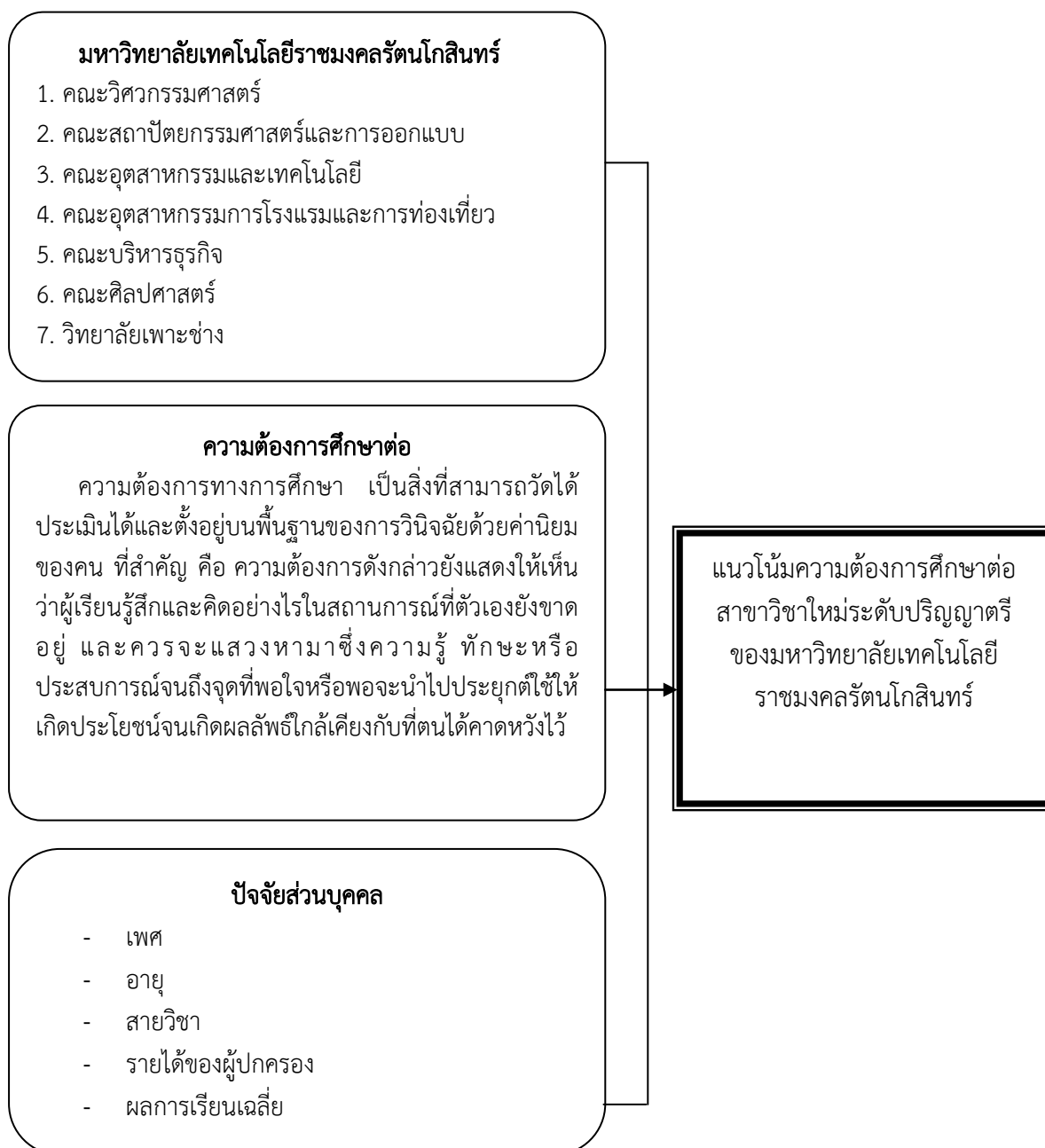
1.6.1 ความต้องการศึกษาต่อ หมายถึง ความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรี สาขาวิชาที่จะเปิดใหม่ ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

1.6.2 ครูแนะแนว หมายถึง ครูแนะแนวในเขตกรุงเทพมหานคร จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดนครปฐม จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.6.3 นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร (ปวช. ชั้นปีที่ 3) ในเขตกรุงเทพมหานคร จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดนครปฐม จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสุพรรณบุรีจังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.6.4 สาขาวิชาใหม่ หมายถึง สาขาวิชา ระดับปริญญาตรี ที่คาดว่าจะมีการจัดหลักสูตรการ การเรียนการสอน ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

1.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2 วรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง แนวโน้มความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการทางการศึกษา
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนทางการศึกษา
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจทางการศึกษา
- 2.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ
- 2.5 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการทางการศึกษา

มีผู้ให้ความหมายของความต้องการ และความต้องการทางการศึกษาไว้หลายท่าน ดังนี้

อนูรักษ์ ปัญญาวัฒน์ (2543) ให้ความเห็นว่าความต้องการทางการศึกษาเป็นสิ่งที่สามารถวัดได้ประเมินได้และตั้งอยู่บนพื้นฐานของการวินิจฉัยด้วยค่านิยมของคนที่สำคัญคือ ความต้องการดังกล่าวยังแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนรู้สึกและคิดอย่างไรในสถานการณ์ที่ตัวเองยังขาดอยู่ และควรแสวงหาซึ่งความรู้ทักษะหรือประสบการณ์จนถึงจุดที่พอใจหรือพอจะนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์จนเกิดผลลัพธ์ใกล้เคียงกับที่ตนได้คาดหวังไว้ความต้องการทางการศึกษาจะต้องสามารถเรียนรู้ได้ด้วยวิธีการอันหลากหลายทั้งในบริบทของการศึกษาทั้งในและนอกระบบโรงเรียนหรือการศึกษาอย่างไม่เป็นทางการ

เกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ (2552) ได้กล่าวถึงความต้องการทางการศึกษาของปัจเจกชนโดยพิจารณาว่าการศึกษาเป็นการพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพของคนในประเทศซึ่งควรเป็นไปอย่างต่อเนื่องเพราะก่อให้เกิดการพัฒนาทั้งกำลังคนและนำความเจริญมาสู่ประเทศในที่สุด

ณัฐกาญจน์ อ่างทองและคณะ (2544) กล่าวถึงความหมายของความต้องการทางการศึกษา และความต้องการด้านการศึกษาของปัจเจกชนตามแนวคิดของโนลส์ และคูนส์ ดังนี้

บุญพุ่ม เสนารักษ์ (2531) ได้อธิบายเกี่ยวกับอุปสงค์สำหรับการบริการการศึกษา (Demand for Education Service) ของบุคคลว่ามีลักษณะแตกต่างจากอุปสงค์สำหรับสินค้าทั่วไป ด้วยเหตุผล ดังนี้

1. การศึกษาเป็นสินค้าพิเศษที่ไม่เพียงแต่สร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้บริโภค หากยังเป็นการลงทุนเพื่อผลตอบแทนไม่ทางใดก็ทางหนึ่งอีกด้วยในอนาคต

2. แม้การศึกษาจะเป็นสินค้าบริโภค (Consumer Good) ชนิดหนึ่ง แต่สินค้านี้ต่างจากสินค้าชนิดอื่นๆ คือ เมื่อบริโภคแล้วจะไม่หมดสิ้นไป ตรงกันข้ามกลับยิ่งทำให้สินค้าทางการศึกษามีมากขึ้น เว้นแต่ผู้บริโภคจะวิปริตหรือผิดวิสัยจากบุคคลธรรมดาสามัญเท่านั้น

3. การศึกษาเป็นสินค้าพิเศษที่ไม่อาจนับเป็นปริมาณได้แน่นอนเหมือนสินค้าชนิดอื่น เนื่องจากสินค้าทางการศึกษาประกอบด้วยส่วนต่างๆ จำนวนมาก เช่น โรงเรียน หรือมหาวิทยาลัย ย่อมประกอบด้วยครู อาจารย์ นักเรียน นิสิต นักศึกษา อุปกรณ์การเรียน การสอน และอื่นๆ อย่างไรก็ตาม เราอาจนับปริมาณสินค้าทางการศึกษาออกมาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง เช่น จำนวนนักศึกษา จำนวนผู้ลงทะเบียนเรียน จำนวนที่นั่งเรียน จำนวนโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัย เป็นต้น

4. ในการบริโภคสินค้าทั่วไปผู้บริโภคจะตัดสินใจและวินิจฉัยปัญหาต่างๆ เอง แต่สำหรับสินค้าทางการศึกษา ผู้บริโภคส่วนใหญ่ คือ นักเรียน ไม่ค่อยมีอิสระในการตัดสินใจและวินิจฉัยปัญหาต่างๆ มากนัก โดยเฉพาะในเรื่องการเลือกสาขาวิชาและสถาบันการศึกษาที่จะเรียนบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมักจะทำหน้าที่แทนเป็นส่วนใหญ่ ข้อมูลนี้จะปรากฏชัดเจน เมื่อผู้เรียนอยู่ในระดับต้นๆ โดยเฉพาะระดับอนุบาล ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา

5. ตามปกติอุปสงค์สำหรับสินค้าและบริการต่างๆ ไปของบุคคลมักจะเกิดขึ้นจากแรงผลักดันภายในของเขาเอง และได้รับสินค้ามาบริโภคแล้ว อุปสงค์นั้นจะหมดสิ้นไป

โนลส์ (Knowles, 1980) กล่าวถึงความต้องการทางการศึกษาว่าเป็นบางสิ่งบางอย่างที่บุคลากรจะได้เรียนรู้ซึ่งเป็นผลดีต่อตนเององค์กรและสังคมและเป็นช่องว่างระหว่างระดับความรู้ความสามารถของบุคคลแต่ละคนในปัจจุบันกับระดับความสามารถที่สูงกว่าของบุคคลองค์กรหรือสังคมคาดไว้ว่าจะต้องมี

คูลส์ (Phillip H. Coombs, 1974) กล่าวถึงความต้องการด้านการศึกษาของปัจเจกชนไว้โดยแบ่งประเภทไว้ดังนี้

1. ความต้องการการศึกษาขั้นพื้นฐานและเรื่องต่างๆ ไปเช่นการอ่านออกเขียนได้คิดเลขเป็นมีความเข้าใจอย่างง่ายในด้านวิทยาศาสตร์และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

2. ความต้องการในการศึกษาเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของครอบครัวให้ดีขึ้นเช่น ความรู้พื้นฐานทักษะและทัศนคติพื้นฐานที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงคุณภาพให้ดีขึ้นอาทิ วิชาสุขอนามัยโภชนาการการเลี้ยงและดูแลเด็กการวางแผนครอบครัว เป็นต้น

3. ความต้องการในการศึกษาเพื่อยกระดับความเป็นอยู่ของชุมชนเช่นความรู้ด้านสถาบันการปกครองท้องถิ่นและประเทศโครงการพัฒนาชุมชนการดำเนินงานของสหกรณ์ เป็นต้น

4. ความต้องการในการศึกษาเพื่อประกอบหรือพัฒนาอาชีพเช่นความรู้ทักษะเฉพาะ ซึ่งเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิต

ดังนั้นความต้องการทางการศึกษาจึงเป็นสิ่งที่บุคคลแสวงหาเพื่อตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคลซึ่งเริ่มต้นจากขั้นพื้นฐานในเรื่องต่างๆ ไปและพัฒนาสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยมีเป้าประสงค์จนถึงจุดที่พอใจหรือพอจะนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์จนเกิดผลลัพธ์ใกล้เคียงกับที่ตนได้คาดหวังไว้ซึ่งหากประเทศมีทรัพยากรบุคคลซึ่งมีความต้องการทางการศึกษาและตื่นตัวทางการศึกษาจำนวนมากจะส่งผลดีต่อการพัฒนาทั้งต่อตนเองสังคมชุมชนและประเทศชาติในที่สุด

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนทางการศึกษา

อภิชัย พันธเสน (2544) กล่าวว่า การศึกษาจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการเพิ่มพูนความรู้เพิ่มขีดความสามารถในการผลิตและรายได้ อีกทั้งเพิ่มพูนทุนมนุษย์ให้สูงขึ้น สำหรับผู้ที่ได้รับการศึกษาก็จะเป็นหนทางในการเพิ่มรายได้ให้ตนเอง ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นการลงทุนระหว่างบิดามารดาหรือผู้ปกครองกับตัวนักเรียน

ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล (2543) กล่าวว่า การลงทุนทางการศึกษานั้นไม่เป็นการกระทำซ้ำทางวิชาการหรือกระทำซ้ำทางความรู้ แต่การลงทุนทางการศึกษาจะต้องสร้างทุนปัญญา การลงทุนทางการศึกษานำภูมิปัญญาเดิมมาผสมกับองค์ความรู้สากล อีกทั้งเป็นการบูรณาการความรู้คุณลักษณะของผู้ที่ได้รับประโยชน์จากการลงทุนทางการศึกษา คือ

1. มีความสามารถในการเรียนรู้
2. มีความสามารถในการริเริ่มและจัดกระบวนการเรียนรู้
3. มีความสามารถในการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้
4. มีความสามารถทางจิต

บุญคง หันจางสิทธิ์ (2540) กล่าวว่า การศึกษาทำให้ผู้เรียนมีความสามารถเกิดทักษะ ส่งผลให้ประสิทธิภาพการผลิตและรายได้จากการทำงานเพิ่มสูงขึ้น ถือเป็นความคิดพื้นฐานของทฤษฎีทุนมนุษย์ แต่การลงทุนทางการศึกษาต้องมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้น ค่าใช้จ่ายในการศึกษาถือเป็นการลงทุนเพราะค่าใช้จ่ายนี้จะทำให้ผู้ที่รับการศึกษาได้รับผลตอบแทนในอนาคต

บุญพุ่ม เสนารักษ์ (2531) ได้กล่าวถึงแนวคิดในการลงทุนทางการศึกษาว่าปริมาณการศึกษาแต่ละสาขาที่ประชาชนต้องการเข้ารับบริการในช่วงเวลาและสถานที่หนึ่งๆจะมากหรือน้อยย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1. ระดับรายได้ ปริมาณการศึกษาแต่ละสาขาที่ประชาชนต้องการซื้อหรือเข้ารับบริการในช่วงเวลาและสถานที่หนึ่งๆ ย่อมขึ้นอยู่กับรายได้ของเขาโดยตรง ถ้าประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น เขาก็จะสามารถส่งบุตรหลาน รวมทั้งตัวเขาเองเข้ารับการศึกษาได้มากขึ้น

2. อัตราค่าเล่าเรียน เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการกำหนดอุปสงค์สำหรับการศึกษาของประชาชน เช่นเดียวกับระดับรายได้ ในช่วงเวลาและสถานที่หนึ่งๆ ถ้าอัตราค่าเล่าเรียนสูงขึ้น ไม่จะเป็นการศึกษาสาขาใดก็ตาม ขณะที่ปัจจัยอย่างอื่นคงที่หรือเปลี่ยนแปลงช้ามาก อุปสงค์สำหรับการศึกษาสาขานั้นก็จะลดลง แต่ถ้าหากอัตราค่าเล่าเรียนถูกลง อุปสงค์ก็จะมากขึ้น

3. ราคาสินค้าที่เกี่ยวข้อง การเปลี่ยนแปลงราคาสินค้าที่เกี่ยวข้องมีผลทำให้อุปสงค์ทางการศึกษาเปลี่ยนแปลงไปด้วย เช่น หากค่านหนังสือเรียนค่าอุปกรณ์การศึกษามีราคาแพงขึ้น อัตราค่าเล่าเรียนก็มักจะสูงขึ้นตาม ทำให้อุปสงค์ทางการศึกษาลดลง

4. จำนวนประชากร หากประชากรเพิ่มขึ้น อาจจะทำให้อุปสงค์ทางการศึกษาเพิ่มมากขึ้น

5. รสนิยมหรือทัศนคติของประชาชน การเปลี่ยนแปลงในรสนิยมหรือทัศนคติของประชาชนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่ออุปสงค์สำหรับการศึกษา ตามปกติรสนิยมหรือทัศนคติประชาชนจะเปลี่ยนแปลงไปเมื่อวัยเปลี่ยน ฤดูกาลเปลี่ยน สถานภาพเปลี่ยน และเมื่อได้พบเห็นหรือทราบข้อเท็จจริงต่างๆ ด้วยตนเอง

6. กิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านเศรษฐกิจ
7. ปัจจัยอื่นๆ เช่น ยศถาบรรดาศักดิ์ และรายได้หรือผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับในอนาคต การเปลี่ยนแปลงนโยบายการศึกษาของรัฐ การออกกฎหมายกำหนดการศึกษาภาคบังคับ ความเชื่อของสังคม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การจัดสร้างหรือจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการขนส่งและคมนาคม ระยะเวลาและความยากง่ายในการเรียน ฯลฯ

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับการตัดสินใจทางการศึกษา

การตัดสินใจคือการตกลงใจว่าจะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือไม่กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นการยอมรับทัศนคติหนึ่งทัศนคติใดโดยคาดหวังว่าจะให้ผลลัพธ์ในด้านที่ดีซึ่งโดยปกติคนเราต้องตัดสินใจอยู่ตลอดเวลาและมักจะมีผลต่อชีวิตประจำวันและต่อปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจย่อมขึ้นอยู่กับปรัชญาชีวิตของแต่ละบุคคลความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับผู้อื่น นอกจากนี้อาจมีปัจจัยอื่นๆที่เป็นส่วนประกอบต่อการตัดสินใจของบุคคลด้วยเช่นประสบการณ์ความเด็ดเดี่ยวความกล้าเอียงทัศนคติต่อความสำเร็จและความล้มเหลวระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ สถานภาพทางเศรษฐกิจ เป็นต้น

ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อได้มีการศึกษาและยึดกรอบแนวความคิดจากนักวิชาการหลายท่านพบว่ามีปัจจัยต่างๆที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาต่อ

ใจแก้ว แถมเงิน (2549) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีมี 3 ปัจจัยได้แก่ปัจจัยที่ 1 สภาพแวดล้อมด้านสถาบันได้แก่สาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการของผู้เรียนการจัดการศึกษาหลักสูตรมีมาตรฐานคุณภาพของอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนสูงอุปกรณ์การเรียนทันสมัย สถานที่อาคารเรียนสะอาดและมีความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยปัจจัยที่ 2 สภาพแวดล้อมทางสังคมได้แก่ต้องการความก้าวหน้าในหน้าที่การงานต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาอีกทั้งเป็นสาขาที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานและปัจจัยที่ 3 สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจได้แก่ความพร้อมด้านเศรษฐกิจการเงินของผู้เรียนค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมการศึกษา เป็นต้น ดังนั้นจากงานวิจัยของนักวิชาการต่างๆข้างต้นจะพบว่าปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อจึงขึ้นอยู่กับหลายองค์ประกอบไม่ว่าจะเป็นในด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อความก้าวหน้าในอาชีพค่านิยมของสังคมความมีชื่อเสียงของสถาบันการศึกษาอุปกรณ์การเรียนการสอนหรือแม้กระทั่งจากการชักชวนของบุคคลต่างๆ ฯลฯ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจของแต่ละบุคคลซึ่งมีภูมิหลังในด้านต่างๆและให้ความสำคัญในแต่ละปัจจัยที่แตกต่างกันออกไป

ในขณะที่ ปริญญา ญาณโกชน (2545) พบว่า เหตุผลที่ตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการมีความรู้ด้านวิชาการใหม่ๆเพิ่มขึ้นรองลงมาคือตรงกับความสามารถและความถนัดต้องการความก้าวหน้าในอนาคตค่านิยมของสังคมและอิทธิพลจากการชักจูงของบุคคลตามลำดับ

ส่วนรังสรรค์ ธนะพรพันธ์ กล่าวว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นปัจจัยหลักในการตัดสินใจที่จะศึกษาต่อในระดับต่างๆนอกจากนี้ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดสภาพแวดล้อมทางการศึกษาภายในครอบครัวอีกด้วย

เจ็จันท์ จงสถิตอยู่ (2525) กล่าวว่า การตัดสินใจในการศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1. สภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน
2. ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามากหรือน้อยกว่ากัน
3. คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน
4. ภูมิลำเนาของสถานศึกษาที่อยู่ในส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค
5. ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน

ซึ่งปัจจัยที่ 5 ประการ ดังกล่าวเป็นผลทำให้บุคคลมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่างกัน

จิตราภรณ์ สุทธิวรเศรษฐ์ (2544) กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นการกระทำอย่างรอบคอบในเลือกจากทรัพยากรที่มีอยู่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ จากความหมายของการตัดสินใจมีแนวคิด 3 ประการที่สำคัญบรรจุไว้ คือ

1. การตัดสินใจรวมถึงการเลือก ถ้าหากมีสิ่งเลือกเพียงสิ่งเดียว การตัดสินใจย่อมเป็นไปได้
2. การตัดสินใจเป็นกระบวนการด้านความคิดทั้งจะต้องมีความละเอียดรอบคอบ เพราะอารมณ์และองค์ประกอบของจิตใต้สำนึกมีอิทธิพลต่อกระบวนการความคิดนั้น
3. การตัดสินใจเป็นเรื่องของการกระทำที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ได้ผลลัพธ์และความสำเร็จที่ต้องการและหวังไว้

2.4 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อ

2.4.1 แนวคิดเกี่ยวกับการแนะแนวกับการตัดสินใจศึกษาต่อ

กระบวนการแนะแนวซึ่งเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้นักเรียนรู้ช่องทางที่จะใช้ความสามารถของตนที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคมให้มากที่สุดรู้จักเลือกหรือตัดสินใจสิ่งต่างๆอย่างฉลาดมีเหตุผลและถูกต้องงานแนะแนวมีบทบาทที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนซึ่งเปิดโอกาสให้เลือกวิชาเรียนเพื่อช่วยเหลือนักเรียนในด้านการศึกษาเล่าเรียนเช่นการเลือกโครงการเรียนให้มีประสิทธิภาพการปรับปรุงบุคลิกภาพเพื่อให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมให้มีความรู้จักผูกพันกับท้องถิ่นของตนตลอดจนสามารถเลือกอาชีพและวิถีการดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข (มะเดื่อ เสมา, 2544) ดังนั้นแนวทางการเลือกอาชีพกับแผนการเรียนจึงเป็นเรื่องที่สอดคล้องกันเมื่อนักเรียนมีความตั้งใจที่จะประกอบอาชีพใดแล้วนักเรียนก็มักจะคิดว่าอาชีพนั้นต้องการความถนัดทางใดเพื่อที่จะให้เป็นไปได้นักเรียนก็ต้องเลือกเรียนสาขาวิชาที่ตรงกับอาชีพนั้นๆและพยายามเข้าเรียนในโรงเรียนที่ดีการแนะแนวโดยมีผู้ทำการแนะแนวก็คืออาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์แนะแนวซึ่งมีบทบาทสำคัญในการชี้แนะแนวทางในกระบวนการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อให้กับนักศึกษาเพื่อช่วยให้นักเรียนได้รู้แนวทางที่จะใช้ความสามารถของตนที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและสังคมรู้จักเลือกตัดสินใจในสิ่งต่างๆได้อย่างฉลาดถูกต้องและมีเหตุผลเช่นการช่วยแนะแนวในการเลือกวิชาเรียนสถานที่เรียนการช่วยแก้ปัญหาต่างๆการคบเพื่อนและการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง (ปิยรัตน์ รื่นภาคพจน์ 2538)

2.4.2 แนวคิดด้านปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

มีผู้ให้ความหมายของการตัดสินใจไว้หลายท่าน ดังนี้

สมทรัพย์ อติชาติบุตร (2541) การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการทางเลือกที่ดีที่สุดจากหลายๆ ทางเลือก ก่อนที่จะนำทางเลือกนั้นไปปฏิบัติโดยใช้หลักเหตุผลจากทางเลือกหรือข้อมูลทั้งหมดที่มีอยู่เพื่อให้เกิดการบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ

การตัดสินใจคือการตกลงใจว่าจะกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือไม่กระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นการยอมรับทัศนคติหนึ่งทัศนคติใดโดยคาดหวังว่าจะให้ผลลัพธ์ในด้านที่ดีซึ่งโดยปกติคนเราต้องตัดสินใจอยู่ตลอดเวลาและมักจะมีผลต่อชีวิตประจำวันและต่อปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลโดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจย่อมขึ้นอยู่กับปรัชญาชีวิตของแต่ละบุคคลความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับผู้อื่น นอกจากนี้ยังมีปัจจัยอื่นๆ ที่เป็นส่วนประกอบต่อการตัดสินใจของบุคคลด้วยเช่นประสบการณ์ความเด็ดเดี่ยวความกล้าเอียงทัศนคติต่อความสำเร็จและความล้มเหลวระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้สถานภาพทางเศรษฐกิจ เป็นต้น ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อได้มีการศึกษาและยึดกรอบแนวความคิดจากนักวิชาการหลายท่านพบว่ามีปัจจัยต่างๆที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการตัดสินใจศึกษาต่อเช่น รังสรรค์ ธนะพรพันธ์ กล่าวว่ารฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นปัจจัยหลักในการตัดสินใจที่จะศึกษาต่อในระดับต่างๆนอกจากนี้ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดสภาพแวดล้อมทางการศึกษาภายในครอบครัวอีกด้วย ส่วนปริญญา ญาณโกชน (2545) พบว่าเหตุผลที่ตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทนักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการมีความรู้ด้านวิชาการใหม่ๆ เพิ่มขึ้นรองลงมาคือตรงกับความสามารถและความถนัดต้องการความก้าวหน้าในอนาคตคำนิยมของสังคมและอิทธิพลจากการชักจูงของบุคคลตามลำดับในขณะที่ ใจแก้ว แถมเงิน (2549) พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตคณะบริหารศาสตรมหาวิทาลัยอุบลราชธานีมี 3 ปัจจัยได้แก่ปัจจัยที่ 1 สภาพแวดล้อมด้านสถาบันได้แก่สาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการของผู้เรียนการจัดการศึกษาหลักสูตรมีมาตรฐานคุณภาพของอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนสูงอุปกรณ์การเรียนทันสมัยสถานที่อาคารเรียนสะอาดและความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยปัจจัยที่ 2 สภาพแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ต้องการความก้าวหน้าในหน้าที่การงานต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษาอีกทั้งเป็นสาขาที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานและปัจจัยที่ 3 สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจได้แก่ความพร้อมด้านเศรษฐกิจการเงินของผู้เรียนค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมการศึกษา เป็นต้น

องค์ประกอบของหลักการในการตัดสินใจ

Gelatt (1989) ได้อธิบายหลักการในการตัดสินใจว่าประกอบด้วยเจตคติ 2 ประการ และปัจจัยในการตัดสินใจ 4 ประการ ดังนี้

เจตคติ 2 ประการ คือ

1. การยอมรับว่าอดีต ปัจจุบัน และอนาคตนั้นมีความไม่แน่นอน
2. การมองในแง่บวกเกี่ยวกับความไม่แน่นอนเหล่านั้น

ปัจจัยในการตัดสินใจ 4 ประการ คือ

1. สิ่งที่คุณต้องการ
2. สิ่งที่คุณคลั่ง
3. สิ่งที่คุณเชื่อ

4. สิ่งที่คุณจะทำ

และได้นำองค์ประกอบที่กล่าวข้างต้นมาสร้างเป็น 4 หลักการในการตัดสินใจที่มีความยืดหยุ่นและสมดุล ดังนี้

หลักการที่ 1 : การเพ่งประเด็นและการยืดหยุ่นในการตั้งเป้าหมาย

การเพ่งประเด็นและการยืดหยุ่นในการตั้งเป้าหมาย หมายถึง การที่คุณตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนและหมั่นตรวจสอบความเหมาะสมของเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยพิจารณาจากความรู้ความสามารถ ความถนัด และบุคลิกภาพของตนเอง และเปิดโอกาสให้ตนเองเรียนรู้เป้าหมายอื่นนอกเหนือจากที่ตั้งไว้ รวมถึงมีการวางแผนเพื่อให้ตนเองบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ด้วย

ข้อดีของการมีเป้าหมายที่ชัดเจน คือ จะทำให้คุณเพ่งประเด็นไปที่เป้าหมาย โดยจะไม่เขวออกจากเป้าหมายโดยง่าย แต่การยึดมั่นในเป้าหมายหนึ่งโดยไม่มีการตรวจสอบความเหมาะสมของเป้าหมายที่ตั้งไว้ก็อาจเป็นอันตรายได้ เพราะคุณอาจจะมองข้ามทางเลือกอื่นที่มีความเป็นไปได้ โดยจะเห็นได้จากการที่มีบุคคลหลายคนพยายามอย่างมีสุดเพื่อที่จะได้กลายเป็นในสิ่งที่พวกเขาเป็นอยู่ แต่พวกเขากลับพบว่าสิ่งที่เป็นอยู่นั้นไม่ใช่สิ่งที่ตนเองต้องการอย่างแท้จริง

การมีความสมดุลในการตั้งเป้าหมาย หมายความว่า บุคคลควรมีความยืดหยุ่นในสิ่งที่ตนเองตั้งเป้าหมายไว้หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งคือ บุคคลสามารถวางแผนในการนำไปสู่เป้าหมายได้ แต่ก็ควรที่จะเปิดทางสำหรับการปรับเปลี่ยนแผนของตนเองด้วย ดังนั้น คำถามพื้นฐานที่คุณควรใช้ในการถามตนเองเกี่ยวกับอาชีพ คือ “อะไรคือสิ่งที่ฉันต้องการอย่างแท้จริง” ซึ่งการตัดสินใจเพื่อไปถึงเป้าหมายนั้นบุคคลควรจะต้องผ่านกระบวนการในการตั้งเป้าหมายที่มีประสิทธิภาพด้วยคือ ควรจะเป็นกระบวนการที่คุณได้เปิดโอกาสให้ตนเองได้ตรวจสอบความเหมาะสมของเป้าหมายที่ตนเองตั้งและเรียนรู้ทางเลือกอื่นๆ ที่อาจเหมาะสมกับตนเองมากกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ด้วย

2.4.3 ทฤษฎีความต้องการทางอาชีพ

การทำงานของทุกอาชีพ ไม่ว่าจะเป็งานที่ยาก ง่าย ต้องการทักษะสูงหรือต่ำก็ตาม บุคคลที่ทำนั้น จำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจในสิ่งที่ทำอยู่ จะสามารถทำงานนั้นได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เช่น ผู้ประกอบอาชีพแพทย์ จำเป็นต้องมีความเข้าใจไม่เพียงแต่ทางด้านชีวเคมี หรือฟิสิกส์ เป็นอย่างดีเท่านั้น จะต้องเข้าใจระบบการทำงานพื้นฐานของร่างกาย การไหลเวียนของโลหิต เช่นเดียวกับช่างพิตที่จำเป็นต้องรู้ส่วนประกอบรถยนต์และทฤษฎีพื้นฐานของการทำงานของเครื่องยนต์ด้วย เพราะการที่จะรู้ว่าจะต้องแก้ไขส่วนใดของรถยนต์ที่เครื่องเสียนั้น ช่างพิตจะต้องเรียนรู้เสียก่อนว่าในสภาวะปกติที่รถยนต์เคลื่อนที่ไปได้อย่างไร ส่วนใดของเครื่องยนต์ที่จะต้องทำงานสัมพันธ์กัน เพราะถ้าเครื่องเสียจะได้จัดเปลี่ยนชิ้นส่วนนั้นได้ทันที ซึ่งได้มีนักวิชาการหลายท่านแสดง ทฤษฎีที่แตกต่างกัน ดังนี้

2.4.3.1 ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Holland (Holland's Theory of Vocational Choice)

เป็นนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน แห่งมหาวิทยาลัย John hopkin ทฤษฎีอาชีพของ Holland เป็นที่ได้รับความนิยมแพร่หลาย ทฤษฎีเลือกอาชีพของ Holland ตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ.1959 บนสมมุติฐานที่ว่า บุคลิกภาพของบุคคลจะสะท้อนผ่านการเลือกอาชีพของ Holland เหตุผลของการ

เลือกอาชีพ เกิดจากการผสมผสานของความคิดที่บุคคลมีต่อตนเองและความเข้าใจที่มีต่ออาชีพว่าเป็นอย่างไร สมมุติคิดว่าชอบบริการผู้อื่นและได้รู้ว่าอาชีพประชาสัมพันธ์ต้องทำประชาสัมพันธ์ เพราะตรงกับลักษณะทางบุคลิกภาพของตนเอง Holland มีความเชื่อว่า มนุษย์เราเมื่อเวลาจะเลือกประกอบอาชีพอะไรจะมีความเข้าใจคร่าวๆ เกี่ยวกับอาชีพเหล่านั้นบ้างแล้ว ความเข้าใจคร่าวๆ ดังกล่าว อาจจะถูกหรือผิดก็ได้ เช่น บางคนเมื่อเวลานึกถึงอาชีพเลขานุการ อาจนึกถึงแต่ในด้านงานเบาๆ โกว์หู แต่งตัวฉูดฉาด อาชีพต่างๆ นี้แหละ เป็นตัวบ่งชี้ให้อยากหรือไม่อยากเข้าสู่อาชีพนั้นๆ Holland จึงพยายามเขียนรายชื่ออาชีพต่างๆ มากมาย เพื่อศึกษาดูว่า บุคคลมีความเข้าใจกับอาชีพแต่ละอาชีพอย่างไร ถ้าเขาชอบหรือพอใจในอาชีพใด อาจเป็นดัชนีแสดงถึงบุคลิกภาพหรือแนวโน้มของการใช้ชีวิตตามวิถีทางนั้นๆ ทฤษฎีของ Holland อาจแบ่งได้เป็นหลักใหญ่ๆ ได้ 3 ข้อดังนี้

1. มนุษย์ใช้อาชีพเป็นเครื่องแสดงออกทางบุคลิกภาพ ถ้าเลือกอาชีพใด ย่อมแสดงว่า บุคลิกนั้นออกมาในทิศทางนั้นด้วยเช่นกัน แบบทดสอบที่ Holland ได้คิดค้นขึ้น เพื่อวัดความสนใจทางด้านอาชีพนั้น แท้จริงแล้วก็อาจกล่าวได้ว่าเป็นแบบทดสอบ เพื่อวัดแนวโน้มทางบุคลิกภาพด้วยเช่นกัน

2. ทุกคนมีความคิดบางอย่างเกี่ยวกับอาชีพแทบจะทุกอาชีพ แนวคิดทางอาชีพเหล่านี้ อาจถูกต้องตรงกับความเป็นจริงหรือไม่ก็ได้ แต่ไม่ว่าจะถูกหรือผิด ความคิดเหล่านั้นล้วนมีผลต่อการเลือกอาชีพของบุคคลเป็นอย่างมาก

3. บุคคลที่เลือกประกอบอาชีพคล้ายคลึงกัน ย่อมมีลักษณะทางบุคลิกภาพคล้ายคลึงกัน ดังนั้น จึงมีวิธีโต้ตอบหรือแก้ไขปัญหาสถานการณ์ใกล้เคียงกัน ก่อให้เกิดเป็นบุคลิกภาพทางอาชีพขึ้นในแต่ละอาชีพโดยปริยาย ถ้าความสอดคล้องระหว่างบุคลิกภาพสิ่งแวดล้อมทางงานอาชีพมีมากเท่าใดก็จะมีความสุขในการทำงานมากขึ้นเท่านั้น

2.4.3.2 ทฤษฎีการเลือกอาชีพของ Roe (Roe's Theory)

กล่าวว่า Roe เป็นนักจิตวิทยาคลินิก แต่มีความสนใจต่องานทางด้านพัฒนาการทางอาชีพ จนกระทั่งได้ตั้งเป็นทฤษฎีอาชีพเมื่อปี ค.ศ.1957 และต่อมาได้รับการปรับปรุงในปี ค.ศ. 1964 สิ่งที่ Roe สนใจศึกษาเป็นเรื่องของบุคลิกภาพ ภูมิหลัง ความถนัด รวมทั้งความฉลาดที่เกี่ยวกับการเลือกอาชีพของกลุ่มบุคคลในอาชีพต่างๆ และ Roe เริ่มโดยการศึกษาภูมิหลังของนักวิทยาศาสตร์ที่มีชื่อเสียง พบว่า นักวิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่จะมีภูมิหลังที่ต่างออกไปจากนักสังคมศาสตร์อย่างเห็นได้ชัด Roe สรุปว่า ความแตกต่างของบุคคลในการเข้าสู่อาชีพนั้น มีผลสืบเนื่องมาจากประสบการณ์ในวัยเด็ก โดยเฉพาะอิทธิพลการเลี้ยงดูที่พ่อแม่มีต่อลูก และ Roe ได้กล่าวถึง แรงจูงใจที่จะบรรลุเป้าหมายทางอาชีพว่าขึ้นอยู่กับระดับความต้องการที่ได้รับการตอบสนองและประสบการณ์วัยเด็กตอนต้น Roe ได้ใช้ความเข้าใจเรื่องความต้องการทฤษฎี Maslow ที่ได้จัดลำดับความต้องการต่างๆ ของมนุษย์ จากขั้นต่ำไปสู่ขั้นสูงมาอธิบายในทฤษฎีของ Roe และ Roe ได้อธิบายถึง เรื่องของความต้องการว่ามีส่วนสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการบรรลุเป้าหมายโดยกล่าวว่า “ความต้องการธรรมดาๆ เช่น หิว กระจายจะไม่จัดเป็นตัวกระตุ้นหรือแรงจูงใจ ในระดับจิตใต้สำนึกของบุคคล” ส่วนความต้องการที่แทบจะไม่มีทางได้รับการตอบสนองเลย มักจะไม่เข้ามามีบทบาทอีกต่อไป ถ้าเป็นความต้องการระดับสูงๆ เช่น ความต้องการสุนทรีย์ต่างๆ แต่ถ้าเป็นความต้องการในระดับ

ต่ำ และไม่ได้รับการตอบสนองก็อาจกลายเป็นตัวกีดขวางความต้องการในด้านอื่นไปด้วย (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์, 2529)

ส่วนความต้องการที่จะกลายเป็นตัวจูงใจที่สำคัญของมนุษย์ มักเป็นความต้องการที่ว่าจะได้รับการตอบสนองต้องใช้เวลานานๆ ตัวอย่างเช่น นาย ก. มีความต้องการที่จะได้รับการยกย่องและยอมรับจากสังคม แต่การเป็นที่ยกย่องเช่นนั้นไม่เกิดในวันพรุ่งนี้ กว่าจะเป็นที่ยอมรับได้ต้องใช้เวลานาน ดังนั้น นาย ก. จึงพยายามทำตัวและทำกิจกรรมหลายรูปแบบ เพื่อให้ไปถึงจุดมุ่งหมายนั้นของชีวิต ความต้องการได้รับการยกย่อง จึงเป็นแรงจูงใจที่สำคัญของนาย ก. ไป และอาจจะใช้ชีวิตทำงานอาชีพหรือกิจกรรมที่สังคมยกย่องอยู่เสมอๆ โดยอาจจะรู้หรือไม่รู้ถึงสาเหตุที่ทำให้ได้ ในกรณีที่ทำไปโดยไม่รู้ตัวก็เรียกว่าถูกผลักดันโดยแรงจูงใจในระดับจิตใต้สำนึก

จากที่กล่าวถึงทฤษฎีความต้องการข้างต้นนั้น สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ทุกทฤษฎีที่กล่าวมา เห็นร่วมกันในเรื่องพัฒนาการทางอาชีพเป็นกระบวนการที่เกิดต่อเนื่องกันไปตลอดชีวิตบุคคล
2. เมื่อเป็นกระบวนการที่เกิดต่อเนื่องไปตามช่วงอายุบุคคล จึงมักเป็นสิ่งที่พยากรณ์ได้และปรับปรุงเปลี่ยนแปลงได้ แม้จะย้อนกลับก็เป็นไปได้ ถ้าข้อมูลจากสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป ทำให้บุคคลย่อมต้องแสวงหาสิ่งที่จะนำมาซึ่งเป็นความสุขในชีวิตให้มากที่สุด
3. ในแต่ละอาชีพก็มักจะมีความต้องการความรู้ความสามารถที่แตกต่างกัน รวมทั้งคุณลักษณะของบุคคลที่ประสบความสำเร็จในแต่ละอาชีพ ก็มักจะแตกต่างกันออกไปด้วยเงื่อนไขเหล่านี้ ล้วนเป็นสาเหตุให้บุคคลต้องมีการปรับตัวมากบ้างเล็กน้อย เพื่อประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานทั้งสิ้น
4. บุคคลที่เรียนรู้เกี่ยวกับงาน และความสัมพันธ์ที่งานมีต่อชีวิตมนุษย์ได้หลายวิธี เช่น จากครอบครัวของตนเอง กลุ่มเพื่อน และสังคมที่ตนเองอยู่รวมทั้งประสบการณ์ในชีวิตประจำวันก็จะช่วยให้เพิ่มพูนความเข้าใจในเรื่องนี้มากขึ้นทุกที
5. ระดับที่บุคคลจะพัฒนาไปได้แค่ไหน รวมทั้งการประยุกต์ใช้บุคลิกภาพอย่างไรในงานอาชีพนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางทัศนคติ แรงจูงใจ และค่านิยม ซึ่งอาจเสริมสร้างได้โดยผ่านทางความต้องการทางจิตวิทยาหรือพัฒนาการทางความคิดรวบยอด สิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวกำหนดการรับรู้ และการตัดสินใจต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน ความคาดหวังในอนาคตหรือโอกาสที่มองเห็นว่าจะมีอยู่ในปัจจุบัน
6. ผลสัมฤทธิ์ทางการงานที่บุคคลแสวงหานั้น จะต้องขึ้นอยู่กับองค์ประกอบส่วนตัวของบุคคล ความสามารถ ความสนใจ ทัศนคติ บุคลิกภาพ ค่านิยม และสภาพการณ์ที่เป็นจริงภายนอก โอกาส สถานภาพทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม เป็นต้น
7. ความพึงพอใจในงานอาชีพ จะเกิดแก่บุคคลเมื่อศักยภาพที่จะประสบผลสำเร็จนั้น ปรากฏให้เห็นเด่นชัดและเป็นที่ยอมรับแก่ตนเอง

2.5 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

2.5.1 ประวัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2518 ประกาศพระราชบัญญัติวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม 92 ตอนที่ 48 หน้า 1 มีผลบังคับใช้ในวันต่อมา

16 กรกฎาคม 2527 วิทยาลัยฯ ได้รับการอนุเคราะห์จากกรมธนารักษ์จัดสรรที่ดินบริเวณคลองหก ฝั่งตะวันตก อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี โฉนดเลขที่ 706 เนื้อที่ 610-3-41 ไร่ และแปลงเลขที่ ปท.268 คลองรังสิต ฝั่งเหนือ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี โฉนดเลขที่ 39 เนื้อที่ 109-3-04 ไร่ รวมเนื้อที่ทั้งหมด 720-2-45 ไร่ เพื่อก่อสร้างศูนย์กลางการศึกษาระดับปริญญา

พ.ศ.2528 เริ่มขยายการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในวิทยาเขตต่างๆ ตามความพร้อมของแต่ละวิทยาเขต และเปิดสอนทุกวิทยาเขตในที่สุด

7 มิถุนายน 2531 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ แทนพระองค์วางศิลาฤกษ์ศูนย์กลางการศึกษาระดับปริญญา

15 กันยายน 2531 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาว่า “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” และพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้เชิญพระราชลัญจกรประจำพระองค์และพระมหาพิชัยมงกุฎเป็นเครื่องหมายราชการของสถาบันฯ ด้วย

8 มกราคม 2548 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงลงพระปรมาภิไธยในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 122 ตอนที่ 6ก วันที่ 18 มกราคม 2548 พระราชบัญญัติฉบับนี้มีผลให้เกิดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 9 แห่ง คือ

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
5. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
6. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
7. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
8. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ
9. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 เหตุผลโดยที่มาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 บัญญัติให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล เพื่อให้สถานศึกษาของรัฐดำเนินกิจการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ดังนั้นสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จำนวน 9 แห่ง ขึ้นแทนสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เพื่อให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี ที่มี

วัตถุประสงค์ให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงที่มุ่งเน้นการปฏิบัติ ทำการสอน ทำการวิจัย ผลิตครูวิชาชีพ ให้บริการทางวิชาการในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มีฐานะเป็น 1 ใน 9 มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.2548 มีฐานะเป็นนิติบุคคล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วย 4 พื้นที่ ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สำนักงานอธิการบดี ศาลายา
2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ พื้นที่บึงพระพิบูล จักรวรรดิ
3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ พื้นที่เพาะช่าง
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล

2.5.2 ปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ และพันธกิจ (แผนพัฒนาวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ 2)

ปรัชญา (Philosophy)

สร้างคนสู่งาน เชี่ยวชาญเทคโนโลยี มุ่งสู่สังคมการประกอบการ

ปณิธาน (Determination)

เป็นมหาวิทยาลัยแห่งสังคมการประกอบการ (SMART Entrepreneur) โดยมีคำจำกัดความของ "SMART Entrepreneur" ดังนี้

S = Service Minded/Science

M = Morality/Management

A = Artistic/Academic

R = Responsibility

T = Technology/Thainess

"Entrepreneur" = ผู้ประกอบการ

วิสัยทัศน์ (Vision)

เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำแห่งสังคมการประกอบการ (The Leading University of Entrepreneurs)

พันธกิจ (Mission) มี 7 ด้าน ได้แก่

1. ผลิตบัณฑิตด้านศิลปวิทยาที่มีคุณภาพ สามารถก้าวสู่สังคมการประกอบการ
2. สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ที่มีคุณค่าสามารถตอบสนองต่อ

ความต้องการของชุมชนและสังคม

3. เป็นศูนย์กลางบริการวิชาการแก่สังคมที่ตอบสนองความต้องการของชุมชนในเขตท้องถิ่น
4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และรักษาสิ่งแวดล้อม และให้ความสำคัญกับภูมิปัญญาไทย
5. บริหารจัดการเพื่อพัฒนาองค์กรเข้าสู่องค์กรคุณภาพ
6. พัฒนานวัตกรรมให้เป็นมืออาชีพ
7. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในเวทีระดับนานาชาติ

2.5.3 คุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ด้านคุณธรรม จริยธรรมของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

เพื่อให้เกิดการพัฒนาตามคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ด้านคุณธรรม จริยธรรมใน ตัวบ่งชี้ทั้ง 7 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา ดังนี้

1. มีความสามัคคี
2. มีระเบียบวินัย
3. มีความรับผิดชอบ
4. มีจิตสาธารณะ
5. เคารพสิทธิและให้เกียรติผู้อื่น
6. มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ
7. รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยได้มีข้อกำหนดพฤติกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรมของนักศึกษา จำนวน 9 ข้อ ดังนี้

1. มีความเสียสละและมีจิตสาธารณะ
2. มีความซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัยในตนเอง ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
4. มีความมุ่งมั่น พากเพียรในการศึกษาเล่าเรียน
5. ประพฤติตนเองเป็นแบบอย่างที่ดีและไม่ทำให้เสียชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
6. มีความอ่อนน้อมถ่อมตน เป็นผู้ที่มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และมีกิจกรรมการบำเพ็ญที่ติดตาม
7. เคารพสิทธิและรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น
8. สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข
9. แต่งกายเรียบร้อยและเคารพกฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ ของมหาวิทยาลัย

2.5.4 หลักสูตรและสาขาวิชาที่ให้บริการการศึกษา

ตารางที่ 2-1 จำนวนหลักสูตรและสาขาวิชาที่เปิดสอน

คณะ/วิทยาลัย/สาขา	ชื่อหลักสูตร	3 ปี เทียบ โอน	4 ปี เทียบ โอน	4-5 ปี	ภาค	ชื่อย่อปริญญา
พื้นที่ศาลายา						
คณะวิศวกรรมศาสตร์ (Faculty of Engineering)						
1. วิศวกรรมโยธา	วิศวกรรมศาสตร บัณฑิต	-	✓	✓	ปกติ	วศ.บ. (วิศวกรรมโยธา)
2. วิศวกรรมโทรคมนาคม		-	✓	✓	ปกติ	วศ.บ. (วิศวกรรมโทรคมนาคม)
3. วิศวกรรมเมคคาทรอนิกส์		-	-	✓	ปกติ	วศ.บ. (วิศวกรรมเมคคาทรอนิกส์)
4. วิศวกรรมการวัดคุม		-	-	✓	ปกติ	วศ.บ.(วิศวกรรมการวัดคุม)
5. วิศวกรรมเครื่องกล		-	-	✓	ปกติ	วศ.บ. (วิศวกรรมเครื่องกล)
6. วิศวกรรมไฟฟ้า		-	-	✓	ปกติ	วศ.บ. (วิศวกรรมไฟฟ้า)
7. วิศวกรรมคอมพิวเตอร์		-	-	✓	ปกติ	วศ.บ. (วิศวกรรม คอมพิวเตอร์)
8. วิศวกรรมอุตสาหการ					✓	ปกติ
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ (Faculty of Architecture and Design)						
1. เทคโนโลยีสถาปัตยกรรม	สถาปัตยกรรม ศาสตรบัณฑิต	✓	-	✓	ปกติ	สธ.บ. (เทคโนโลยี สถาปัตยกรรม)
2. สถาปัตยกรรมและการออกแบบชุมชนเมือง		-	-	✓	ปกติ	สธ.บ. (สถาปัตยกรรมและการ ออกแบบชุมชนเมือง)
3. สถาปัตยกรรมภายใน		-	-	✓	ปกติ	สธ.บ. (สถาปัตยกรรม ภายใน)
4. การจัดการงานก่อสร้าง		-	-	✓	ปกติ	สธ.บ. (การจัดการงานก่อสร้าง)

ตารางที่ 2-1 (ต่อ)

คณะ/วิทยาลัย/สาขา	ชื่อหลักสูตร	3 ปี เทียบ โอน	4 ปี เทียบ โอน	4-5 ปี	ภาค	ชื่อย่อปริญญา	
5. เทคโนโลยีนิเทศศิลป์	เทคโนโลยีบัณฑิต	-	-	✓	ปกติ	ทล.บ. (เทคโนโลยีนิเทศศิลป์)	
6. ออกแบบผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม		-	-	✓	ปกติ	ทล.บ. (ออกแบบผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรม)	
7. การจัดการทรัพยากร				✓	ปกติ	ทล.บ. (การจัดการทรัพยากร)	
8. ออกแบบสื่อดิจิทัล				✓	ปกติ	ทล.บ. (ออกแบบสื่อดิจิทัล)	
คณะบริหารธุรกิจ (Faculty of Business Administration)							
1. บัญชี	บัญชีบัณฑิต	-	✓	✓	ปกติ	บช.บ.	
2. การตลาด	บริหารธุรกิจบัณฑิต	-	✓	✓	ปกติ	บธ.บ. (การตลาด)	
3. การจัดการ -การจัดการอุตสาหกรรม		-		✓	ปกติ	บธ.บ. (การจัดการ)	
4. การจัดการ -การจัดการอุตสาหกรรม 1		-	✓	✓	ปกติ	บธ.บ. (การจัดการ)	
5. เทคโนโลยีสารสนเทศ ทางธุรกิจ-การจัดการ เทคโนโลยีสารสนเทศ		-	✓	✓	ปกติ	บธ.บ. (เทคโนโลยีสารสนเทศ ทางธุรกิจ)	
6. เทคโนโลยีสารสนเทศ ทางธุรกิจ-มัลติมีเดีย		-	-	✓	ปกติ	บธ.บ. (เทคโนโลยีสารสนเทศ ทางธุรกิจ)	
7. เทคโนโลยีสารสนเทศ ทางธุรกิจ-การพัฒนา ซอฟต์แวร์		-	-	✓	ปกติ	บธ.บ. (เทคโนโลยีสารสนเทศ ทางธุรกิจ)	
8.บริหารธุรกิจระหว่าง ประเทศ					✓	ปกติ	บธ.บ.(บริหารธุรกิจ ระหว่างประเทศ)
9.บริหารธุรกิจ (โปรแกรมภาษาจีน)					✓	ปกติ	บธ.บ. (โปรแกรมภาษาจีน)

ตารางที่ 2-1 (ต่อ)

คณะ/วิทยาลัย/สาขา	ชื่อหลักสูตร	3 ปี เทียบ โอน	4 ปี เทียบ โอน	4-5 ปี	ภาค	ชื่อย่อปริญญา
คณะศิลปศาสตร์ (Faculty of Liberal Arts)						
1. ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารสากล	ศิลปศาสตรบัณฑิต	-	-	✓	ปกติ	ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารสากล)
2. ภาษาญี่ปุ่น		-	-	✓	ปกติ	ศศ.บ. (ภาษาญี่ปุ่น)
3. ภาษาจีน		-	-	✓	ปกติ	ศศ.บ. (ภาษาจีน)
วิทยาลัยเพาะช่าง (Poh-Chang Academy of Arts)						
1. ประติมากรรม	ศิลปบัณฑิต	-	-	✓	ปกติ	ศ.บ. (ประติมากรรม)
2. เครื่องปั้นดินเผา		-	-	✓	ปกติ	ศ.บ. (เครื่องปั้นดินเผา)
3. จิตรกรรมไทย		-	-	✓	ปกติ	ศ.บ. (จิตรกรรมไทย)
4. ประติมากรรมไทย		-	-	✓	ปกติ	ศ.บ. (ประติมากรรมไทย)
5. หัตถศิลป์		-	-	✓	ปกติ	ศ.บ. (หัตถศิลป์)
6. ศิลปหัตถกรรม		-	-	✓	ปกติ	ศ.บ. (ศิลปหัตถกรรม)
7. ศิลปะการถ่ายภาพ		-	-	✓	ปกติ	ศ.บ. (ศิลปะการถ่ายภาพ)
8. ออกแบบผลิตภัณฑ์		-	-	✓	ปกติ	ศ.บ. (ออกแบบผลิตภัณฑ์)
9. ออกแบบนิเทศศิลป์		-	-	✓	ปกติ	ศ.บ. (ออกแบบนิเทศศิลป์)
10. ออกแบบภายใน		-	-	✓	ปกติ	ศ.บ. (ออกแบบภายใน)
11. ศิลปะภาพพิมพ์		-	-	✓	ปกติ	ศ.บ. (ศิลปะภาพพิมพ์)
12. เครื่องโลหะและ รูปพรรณอัญมณี		-	-	✓	ปกติ	ศ.บ. (เครื่องโลหะและ รูปพรรณอัญมณี)
คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี (Faculty of Industry and Technology)						
1. เทคโนโลยี สื่อสารมวลชน	เทคโนโลยีบัณฑิต	-	-	✓	ปกติ	ทล.บ. (เทคโนโลยี สื่อสารมวลชน)
2. เทคโนโลยีสารสนเทศ		-	✓	✓	ปกติ	ทล.บ. (เทคโนโลยีสารสนเทศ)

ตารางที่ 2-1 (ต่อ)

คณะ/วิทยาลัย/สาขา	ชื่อหลักสูตร	3 ปี เทียบ โอน	4 ปี เทียบ โอน	4-5 ปี	ภาค	ชื่อย่อปริญญา
3. เทคโนโลยีวิศวกรรม การออกแบบแม่พิมพ์	อุตสาหกรรมศาสตร์ บัณฑิต	-	-	✓	ปกติ	อส.บ. (เทคโนโลยีวิศวกรรมการ ออกแบบแม่พิมพ์)
4. เทคโนโลยีวิศวกรรม ไฟฟ้า		-	✓	✓	ปกติ	อส.บ. (เทคโนโลยีวิศวกรรมไฟฟ้า)
5. เทคโนโลยีวิศวกรรม อุตสาหกรรม		-	✓	✓	ปกติ	อส.บ. (เทคโนโลยีวิศวกรรม อุตสาหกรรม)
6. เทคโนโลยีวิศวกรรม คอมพิวเตอร์		-	✓	✓	ปกติ	อส.บ. (เทคโนโลยีวิศวกรรม คอมพิวเตอร์)
7.เทคโนโลยีวิศวกรรม การผลิต					✓	ปกติ
คณะอุตสาหกรรมบริการโรงแรมและการท่องเที่ยว (Faculty of Hospitality and Tourism Industry)						
1. การท่องเที่ยว	ศิลปศาสตรบัณฑิต	-	-	✓	ปกติ	ศศ.บ. (การท่องเที่ยว)
2. การโรงแรม		-	-	✓	ปกติ	ศศ.บ. (การโรงแรม)

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ไพโรจน์ นะเที่ยง (2548) ได้ศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในสาขาวิชา เทคโนโลยีอุตสาหกรรมและสาขาวิศวกรรมศาสตร์ในเขตพื้นที่ให้บริการการศึกษาของมหาวิทยาลัย ราชภัฏอุดรดิตถ์ พบว่า นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ส่วนใหญ่มีความต้องการศึกษาต่อใน หลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิตในทุกๆ สาขาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์ พบว่า นักเรียนมีความต้องการศึกษาต่อในระดับปานกลางในทุกๆ สาขาวิชา โดยสาขาที่มีความต้องการ ศึกษาต่อในระดับน้อย คือ สาขาวิศวกรรมโลหการ ส่วนสาขาที่มีความต้องการศึกษาต่อในระดับมาก คือ สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ส่วนนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 พบว่า มีความ ต้องการศึกษาต่อในหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิตในสาขาวิชาต่างๆ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนหลักสูตร วิศวกรรมศาสตร์ พบว่า ส่วนใหญ่มีความต้องการศึกษาต่ออยู่ในระดับน้อย ซึ่งสาขาที่มีความต้องการ ศึกษาต่อในระดับมาก ได้แก่ สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์

จังหวัดน่าน พบว่า นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ส่วนใหญ่มีความต้องการศึกษาต่อในหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิตในทุกๆสาขาอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนหลักสูตรวิศวกรรม พบว่านักเรียนมีความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับปานกลาง โดยหลักสูตรที่นักเรียนให้ความสนใจมากที่สุดคือ หลักสูตรวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ รองลงมาคือหลักสูตรวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนหลักสูตรที่ต้องการศึกษาน้อยที่สุด ได้แก่ หลักสูตรวิศวกรรมโลหการ และหลักสูตรวิศวกรรมเครื่องกล สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่3 พบว่า ส่วนใหญ่มีความต้องการศึกษาต่อในหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิตในสาขาวิชาต่างๆ อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความต้องการศึกษาในหลักสูตรทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการศึกษาในระดับปานกลาง โดยหลักสูตรที่กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจต้องการศึกษาต่อมากที่สุด ได้แก่ หลักสูตรวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ และหลักสูตรวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนหลักสูตรที่กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการศึกษาในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ หลักสูตรวิศวกรรมเคมี และหลักสูตรวิศวกรรมเหมืองแร่

จังหวัดสุโขทัย พบว่า นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่มีความต้องการศึกษาต่อในหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิตในทุกๆ สาขาอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับน้อย ส่วนความต้องการศึกษาต่อในหลักสูตรวิศวกรรม พบว่า นักเรียนมีความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับปานกลาง โดยหลักสูตรที่นักเรียนให้ความสนใจมากที่สุด คือ หลักสูตรวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ รองลงมาคือหลักสูตรวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ส่วนหลักสูตรที่กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการศึกษาน้อยที่สุด ได้แก่ หลักสูตรวิศวกรรมโลหการ และหลักสูตรวิศวกรรมเหมืองแร่ สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 พบว่า มีความต้องการศึกษาต่อในหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิตในสาขาวิชาต่างๆ อยู่ในระดับน้อย ส่วนความต้องการศึกษาในหลักสูตรทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการในระดับปานกลางถึงน้อย โดยหลักสูตรที่นักเรียนมีความสนใจต้องการศึกษาต่อมากที่สุด ได้แก่ หลักสูตรวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ และหลักสูตรวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนหลักสูตรที่กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการศึกษาในระดับน้อยที่สุด ได้แก่ หลักสูตรวิศวกรรมโยธาและสถาปัตยกรรม และหลักสูตรวิศวกรรมเหมืองแร่

ศิริพร หงส์พันธุ์ (2545) ได้ศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 หรือเทียบเท่าในจังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดชัยภูมิ พบว่า สาขาหรือโปรแกรมวิชาที่นักเรียนต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา 10 อันดับแรก ได้แก่ นิติศาสตร์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ นิเทศศาสตร์ คอมพิวเตอร์ บริหารธุรกิจ (บัญชี) คอมพิวเตอร์ศึกษา บริหารธุรกิจ (การตลาด) เทคโนโลยีอาหาร พยาบาลและอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ส่วนสาขาการศึกษา นักเรียนเลือกโปรแกรมวิชา 10 อันดับแรก ได้แก่ คอมพิวเตอร์ศึกษา ธุรกิจศึกษา คณิตศาสตร์ จิตวิทยาและการแนะแนว การประถมศึกษา การศึกษาปฐมวัย ภาษาไทย พลศึกษา ชีววิทยาและศิลปศึกษา สาขาวิทยาศาสตร์ 10 อันดับแรก ได้แก่ วิทยาการคอมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์ วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม เกษตรศาสตร์ เทคโนโลยีอาหาร เคมี ชีววิทยาประยุกต์ คหกรรมศาสตร์ ทั่วไป เทคโนโลยีเซรามิกส์ และวิทยาศาสตร์การกีฬา สาขาศิลปศาสตร์ 10 อันดับแรก ได้แก่ นิเทศศาสตร์ ภาษาอังกฤษ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว บริหารธุรกิจ (บัญชี) บริหารธุรกิจ (การตลาด) ภาษาอังกฤษ นาฏศิลป์และการละคร บรรณารักษศาสตร์ พัฒนาชุมชน และดนตรี

ณัชชา ประกฤติพงษ์ (2545) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนต่อ ภาษาญี่ปุ่นในระดับชั้นที่สูงขึ้น : กรณีศึกษา ณ สถาบันภาษา เขตกรุงเทพฯ พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นในระดับชั้นที่สูงขึ้น คือ ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของบิดา รายได้ของมารดา รายได้ที่คาดหวังของผู้เรียน ความคาดหวังต่อการมีงานทำภาครัฐ ค่าเล่าเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น ช่วงเวลาที่เรียน จำนวนเวลาเรียนต่อสัปดาห์ และประเภทสื่อหรือโฆษณา

วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย (2544) ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อที่พบมากที่สุด คือ แรงจูงใจด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ

ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ และคณะ (2543) ศึกษาเรื่องการศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสาขาวิชาในการศึกษาต่อมากที่สุด คือ โอกาสในการทำงาน รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายในการเรียน ระดับสมอง เลือกโดยตัดสินใจด้วยตนเอง ความมีหน้ามีตาทางอาชีพ เพื่อนฝูง ตัวอย่างจากภาพยนตร์ หนังสือและสื่อต่างๆ ตามลำดับ

เปรมชัย สโรบล (2542) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหารในด้านลักษณะของสถาบันด้านสังคมด้านเกียรติยศชื่อเสียงด้านการประกอบอาชีพด้านความสนใจของตนเองและด้านการหาความต้องการของผู้อื่นผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนเตรียมทหารมีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าด้านลักษณะของสถาบันด้านสังคมด้านเกียรติยศชื่อเสียงด้านการประกอบอาชีพและด้านความสนใจของตนเองอยู่ในระดับมากที่สุดเหตุจูงใจด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นเป็นเหตุจูงใจปานกลาง

2. นักเรียนเตรียมทหารที่ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับการศึกษาของบิดาระดับการศึกษาของมารดาอาชีพของบิดาอาชีพของมารดารายได้ของครอบครัวหรือผู้ปกครองต่อเดือนและการได้รับความรู้เกี่ยวกับโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าต่างกันมีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าโดยรวมไม่แตกต่างกัน

3. นักเรียนเตรียมทหารที่อาชีพของบิดาต่างกันมีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าโดยรวมไม่แตกต่างกันแต่มีเหตุจูงใจด้านการประกอบอาชีพและด้านความสนใจของตนเองแตกต่างกัน

4. นักเรียนเตรียมทหารที่รายได้ของครอบครัวหรือผู้ปกครองต่อเดือนต่างกันมีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าโดยรวมไม่แตกต่างกันแต่มีด้านความสนใจของตนเองแตกต่างกัน

ไพศาล ธีรวัชชัย และคณะ (2541) ได้ศึกษาความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในเขตจังหวัดพิษณุโลกและสุโขทัย พบว่า สาเหตุที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อส่วนใหญ่มาจากความถนัดของตนเองเป็นหลักรองลงมา คือ ความภาคภูมิใจในสาขาวิชาที่เลือก ส่วนขนาดของโรงเรียน อาชีพและรายได้ของผู้ปกครองโดยรวมไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเลือกสาขาวิชาต่างๆ

สรุปเอกสารและงานวิจัย

จากการสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ระดับปริญญาตรี พบว่า 1) ความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ที่สำคัญ ได้แก่ สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา สาขาวิชาบริหารธุรกิจ และ 2) เหตุผลที่ใช้เลือกสาขาวิชาในการศึกษาต่อ มีปัจจัยหลายประการ อาทิ เช่น รายได้ครอบครัว อาชีพของบิดา/มารดา โอกาสในการทำงาน ค่าใช้จ่ายในการเรียน ความมีชื่อเสียงในการประกอบอาชีพ มีความสนใจและความถนัดในการเรียน ความภาคภูมิใจในสาขาวิชาที่เรียน

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เรื่อง แนวโน้มความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า เพื่อศึกษาความต้องการศึกษาต่อในกลุ่มตัวอย่างเขตกรุงเทพมหานคร จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรีจังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดนครปฐม จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ 3) ในเขตกรุงเทพมหานคร จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดนครปฐม จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 105,796 คน

2. ครูแนะแนว ในเขตกรุงเทพมหานคร จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดนครปฐม จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 323 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

1. นักเรียนทำการสุ่มตัวอย่างจากประชากร จำนวน 105,796 คน จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ 3) โดยใช้วิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิเทียบสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) ได้จำนวน 400 คน ตามสูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Yamane (1973) ดังตารางที่ 3-1

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดย n = จำนวนขนาดตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ (ในการศึกษากำหนดให้ = .05)

ตารางที่ 3-1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ลำดับที่	จังหวัด	จำนวน สถานศึกษา	จำนวน	
			ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	<u>กรุงเทพฯ</u>			
	● มัธยมศึกษาตอนปลายม.6	67	41,363	156
	● สายอาชีวะศึกษาปวช.3	21	7,512	28
2	<u>นนทบุรี</u>			
	● มัธยมศึกษาตอนปลายม.6	18	5,539	21
	● สายอาชีวะศึกษาปวช.3	1	249	-
3	<u>ปทุมธานี</u>			
	● มัธยมศึกษาตอนปลายม.6	18	4,396	17
	● สายอาชีวะศึกษาปวช.3	3	1,542	6
4	<u>สมุทรปราการ</u>			
	● มัธยมศึกษาตอนปลายม.6	25	5,611	21
	● สายอาชีวะศึกษาปวช.3	4	1,484	7
5	<u>สมุทรสงคราม</u>			
	● มัธยมศึกษาตอนปลายม.6	9	815	3
	● สายอาชีวะศึกษาปวช.3	3	851	3
6	<u>สมุทรสาคร</u>			
	● มัธยมศึกษาตอนปลายม.6	11	1,611	6
	● สายอาชีวะศึกษาปวช.3	2	1,294	5
7	<u>ราชบุรี</u>			
	● มัธยมศึกษาตอนปลายม.6	26	4,331	16
	● สายอาชีวะศึกษาปวช.3	7	1,788	7
8	<u>นครปฐม</u>			
	● มัธยมศึกษาตอนปลายม.6	29	5,767	22
	● สายอาชีวะศึกษาปวช.3	6	1,960	7
9	<u>สุพรรณบุรี</u>			
	● มัธยมศึกษาตอนปลายม.6	32	4,017	15
	● สายอาชีวะศึกษาปวช.3	6	1,997	8

ตารางที่ 3-1 (ต่อ)

ลำดับที่	จังหวัด	จำนวน สถานศึกษา	จำนวน	
			ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
10	กาญจนบุรี			
	● มัธยมศึกษาตอนปลายม.6	29	3,492	13
	● สายอาชีวศึกษาปวช.3	6	1,777	7
11	ประจวบคีรีขันธ์			
	● มัธยมศึกษาตอนปลายม.6	18	2,000	8
	● สายอาชีวศึกษาปวช.3	4	1,930	7
12	เพชรบุรี			
	● มัธยมศึกษาตอนปลายม.6	22	3,127	12
	● สายอาชีวศึกษาปวช.3	6	1,317	5
	รวม	323	105,796	400

2. ครูแนะแนวทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) และคำนวณจากสูตรของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 176 คน จากประชากรจำนวนทั้งสิ้น 323 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม โดยมีจำนวน 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ 3)

ชุดที่ 2 สำหรับครูแนะแนว

3.2.1 ลักษณะแบบสอบถามการวิจัยแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 การรับรู้และความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นที่เป็นข้อเสนอแนะ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และแบบปลายเปิด (Open-ended Questionnaires)

3.2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาจากหลักสูตร เอกสาร ความต้องการของสถานประกอบการ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของมหาวิทยาลัย

2. กำหนดขอบเขตเนื้อหาในการสร้างเครื่องมือให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3. ร่างแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เสนอต่อผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน เพื่อตรวจสอบแก้ไขฉบับร่างแบบสอบถามงานวิจัย

4. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร จำนวน 2 ท่าน ได้แก่ ดร.วชิราพรรณ แก้วประพันธ์ และ ดร.ศิรชญ์ ภาระเวก ส่วนผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 ท่าน คือ อาจารย์เศรษฐชัย ชัยสนธิ เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ค่า IOC ของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.80 โดยข้อคำถามแต่ละข้อมีค่าตั้งแต่ 0.6-1.00 ซึ่งเกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ เป็นดังนี้

+1	เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามมีความเหมาะสม
0	เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความเหมาะสมหรือไม่
-1	เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความเหมาะสม

นำแบบสอบถามที่ได้จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อ ไปหาดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้ สูตร $IOC = \frac{\sum R}{N}$

เมื่อ

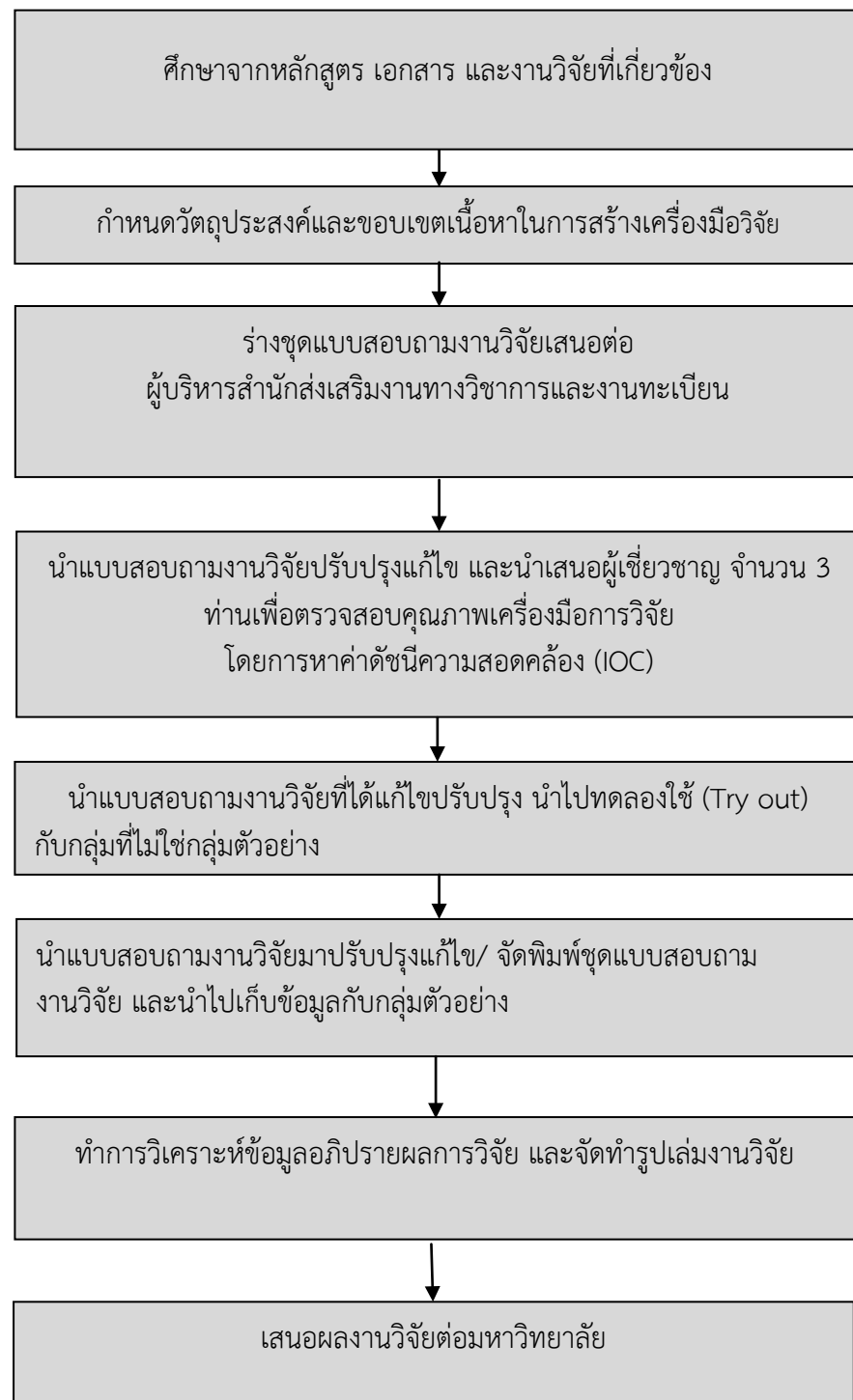
$$IOC = \text{ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม}$$

$$\sum R = \text{ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ}$$

$$N = \text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญ}$$

5. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คนแล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (cronbach's alpha coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.769

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้แล้วมาปรับปรุง และเสนอต่อผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน และรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ เพื่อให้ความเห็นชอบ และจัดพิมพ์ แล้วนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ดังภาพที่ 3-1

ภาพที่ 3-1 แสดงขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามงานวิจัย

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประสานงานกับผู้บริหารและเจ้าหน้าที่เขตพื้นที่การศึกษาของจังหวัดที่กำหนด
2. ทำการจัดส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการจัดเก็บข้อมูลและดำเนินการส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนมัธยมศึกษาและวิทยาลัยอาชีวศึกษาทางไปรษณีย์โดยวิธีการลงทะเบียนเพื่อป้องกันการสูญหาย

3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ส่งไปยังกลุ่มตัวอย่าง 3 ครั้ง โดยได้รับแบบสอบถามกลับมาดังนี้

ครั้งที่ 1 ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างจำนวน 576 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับมาจำนวน 149 ชุด คิดเป็นร้อยละ 25.87

ครั้งที่ 2 ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างที่ยังไม่ได้ตอบแบบสอบถามกลับมา จำนวน 427 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับมาจำนวน 87 ชุด คิดเป็นร้อยละ 20.37

ครั้งที่ 3 ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่างที่ยังไม่ได้ตอบแบบสอบถามกลับมา จำนวน 340 ชุด ได้รับแบบสอบถามกลับมาจำนวน 40 ชุด คิดเป็นร้อยละ 11.76

รวมแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาจากกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 276 ชุด คิดเป็นร้อยละ 47.92

4. นำแบบสอบถามที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลจากโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีการประมวลผลข้อมูลเป็นขั้นตอน คือหลังจากการตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว จึงนำข้อมูลที่ได้มาเปลี่ยนแปลงเป็นรหัสตัวเลข (Code) แล้วบันทึกที่ลงในเครื่องคอมพิวเตอร์และเขียนโปรแกรมสั่งงานโดยใช้สถิติ ดังนี้

3.4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ใช้วิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage)

3.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้และความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งมีเกณฑ์ในกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับ ตามแนวของลิเกิร์ต (Likert) (ธานินทร์, 2551) ได้ดังนี้

ระดับความต้องการ	ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ
มากที่สุด	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน
มาก	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ปานกลาง	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
น้อย	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
น้อยที่สุด	กำหนดให้มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย เพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ย ระดับความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.50 – 5.00	แปลความว่า	มีความต้องการมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.49	แปลความว่า	มีความต้องการมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50 – 3.49	แปลความว่า	มีความต้องการปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50 – 2.49	แปลความว่า	มีความต้องการน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.49	แปลความว่า	มีความต้องการน้อยที่สุด

3.4.3 การวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิดเห็นที่เป็นข้อเสนอแนะ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ใช้วิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) แล้วสรุปออกมาเป็นค่าร้อยละ (Percentage) และแบบปลายเปิด (Open-ended Questionnaires) ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) สรุปเรียบเรียงออกมาเป็นค่าความถี่ (Frequency) แล้วนำมาจัดลำดับ

บทที่ 4 ผลการศึกษา

การวิจัยในครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เรื่อง แนวโน้มความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า มีผลการดำเนินการวิจัย ดังจะได้นำเสนอเป็นลำดับต่อไปนี้

4.1 ผลการดำเนินการวิจัยสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ 3)

4.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ สายวิชาที่กำลังศึกษาอยู่ ที่ตั้งของโรงเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ รายได้ที่ผู้ปกครองได้รับต่อเดือน ผลการเรียนเฉลี่ยรวม (GPAX) ปัจจุบัน และความสนใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-1

ตารางที่ 4-1 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 249)

สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	116	46.60
หญิง	133	53.40
รวม	249	100.00
อายุ		
ต่ำกว่า 17 ปี	8	3.20
17 ปี	78	31.30
18 ปี	75	30.10
19 ปี	45	18.10
20 ปี	34	13.70
21 ปีขึ้นไป	9	3.60
รวม	249	100.00

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

(n = 249)

สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
สายวิชาที่กำลังศึกษาอยู่		
มัธยมศึกษาปีที่ 6	125	50.20
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	59	23.70
อื่นๆ ได้แก่	65	26.10
มัธยมศึกษาปีที่ 5	(43)	(17.27)
ปวส.	(22)	(8.83)
รวม	249	100.00
ที่ตั้งของโรงเรียนที่กำลังศึกษาอยู่		
กรุงเทพมหานคร	74	29.70
ปทุมธานี	9	3.60
นนทบุรี	20	8.00
สมุทรปราการ	19	7.60
นครปฐม	14	5.60
กาญจนบุรี	10	4.00
สุพรรณบุรี	19	7.60
สมุทรสาคร	10	4.00
สมุทรสงคราม	8	3.20
ราชบุรี	14	5.60
เพชรบุรี	31	12.40
ประจวบคีรีขันธ์	21	8.40
รวม	249	100.00
รายได้ที่ผู้ปกครองได้รับต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	22	8.80
5,000-10,000 บาท	50	20.10
10,001-15,000 บาท	66	26.50
15,001-20,000 บาท	43	17.30
20,001-30,000 บาท	39	15.70
30,001-40,000 บาท	6	2.40
40,001-50,000 บาท	5	2.00
50,000 บาทขึ้นไป	18	7.20
รวม	249	100.00

ตารางที่ 4-1 (ต่อ)

(n = 249)

สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
ผลการเรียนเฉลี่ยรวม (GPAX) ปัจจุบัน		
น้อยกว่า 1.50	3	1.20
1.51-2.00	8	3.20
2.01-2.50	19	7.60
2.51-3.00	68	27.30
3.01-3.50	115	46.20
3.50-4.00	36	14.50
รวม	249	100.00

จากตารางที่ 4-1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 53.40 ที่เหลือเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 46.60

ส่วนใหญ่อายุ 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.30 รองลงมาได้แก่ อายุ 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.10 อายุ 19 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.10 อายุ 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.70 อายุ 21 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 3.60 และอายุต่ำกว่า 17 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.20 ตามลำดับ

โดยกำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 50.20 รองลงมา ได้แก่ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) คิดเป็นร้อยละ 23.70 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 และปวส. คิดเป็นร้อยละ 26.10 ตามลำดับ

ซึ่งโรงเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 29.70 รองลงมาได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี คิดเป็นร้อยละ 12.40 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คิดเป็นร้อยละ 8.40 จังหวัดนนทบุรี คิดเป็นร้อยละ 8.00 จังหวัดสมุทรปราการและจังหวัดสุพรรณบุรี คิดเป็นร้อยละ 7.60 จังหวัดนครปฐมและจังหวัดราชบุรี คิดเป็นร้อยละ 5.60 จังหวัดกาญจนบุรีและจังหวัดสมุทรสาคร คิดเป็นร้อยละ 4.00 จังหวัดปทุมธานี คิดเป็นร้อยละ 3.60 และจังหวัดสมุทรสงคราม คิดเป็นร้อยละ 3.20 ตามลำดับ

สำหรับรายได้ของผู้ปกครองอยู่ระหว่าง 10,001-15,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 26.50 รองลงมาได้แก่ รายได้ 5,000-10,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 20.10 รายได้ 15,001-20,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 17.30 รายได้ 20,001-30,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 15.70 รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 8.80 รายได้ต่อเดือน 50,000 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 7.20 รายได้ระหว่าง 30,001-40,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 2.40 และรายได้ระหว่าง 40,001-50,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ตามลำดับ

และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ยรวมอยู่ระหว่าง 3.01-3.50 คิดเป็นร้อยละ 46.20 รองลงมาได้แก่ มีผลการเรียน 2.51-3.00 คิดเป็นร้อยละ 27.30 ผลการเรียน 3.50-4.00 คิดเป็นร้อยละ 14.50 ผลการเรียน 2.01-2.50 คิดเป็นร้อยละ 7.60 ผลการเรียน 1.51-2.00 คิดเป็นร้อยละ 3.20 และมีผลการเรียนน้อยกว่า 1.50 คิดเป็นร้อยละ 1.20 ตามลำดับ

4.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยภาพรวม

4.1.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-2

ตารางที่ 4-2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่โดยภาพรวม

สาขาวิชาเปิดใหม่ โดยภาพรวม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความต้องการ	ลำดับที่
วิทยาลัยเพาะช่าง	3.91	0.81	มาก	1
คณะวิศวกรรมศาสตร์	3.69	0.43	มาก	2
คณะบริหารธุรกิจ	3.65	0.74	มาก	3
คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	3.60	0.47	มาก	4
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	3.52	0.52	มาก	5
คณะอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว	3.32	0.53	ปานกลาง	6
คณะศิลปศาสตร์	3.25	0.91	ปานกลาง	7
เฉลี่ยรวม	3.56	0.40	มาก	

จากตาราง 4-2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ในแต่ละคณะ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 5 อันดับแรก ได้แก่ วิทยาลัยเพาะช่าง, คณะวิศวกรรมศาสตร์, คณะบริหารธุรกิจ, คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.91, 3.69, 3.65, 3.60$ และ 3.52 ตามลำดับ

4.1.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-3

ตารางที่ 4-3 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ของคณะวิศวกรรมศาสตร์

สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะวิศวกรรมศาสตร์	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความต้องการ	ลำดับที่
วิศวกรรมปิโตรเคมี	4.55	0.65	มากที่สุด	1
วิศวกรรมอุตสาหการ	4.19	0.79	มาก	2
วิศวกรรมสำรวจ	4.12	0.89	มาก	3
วิศวกรรมซอฟต์แวร์	4.03	1.20	มาก	4
วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม	3.90	0.89	มาก	5

ตารางที่ 4-3 (ต่อ)

สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะวิศวกรรมศาสตร์	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความต้องการ	ลำดับที่
วิศวกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร	3.83	1.20	มาก	6
วิศวกรรมเคมี	3.73	0.88	มาก	7
วิศวกรรมอาหาร	3.65	1.12	มาก	8
วิศวกรรมสิ่งทอ-เคมีสิ่งทอ	3.56	1.14	มาก	9
อื่นๆ ได้แก่ วิศวกรรมโลจิสติกส์, วิศวกรรม พลังงาน, วิศวกรรมยานยนต์	3.53	1.11	มาก	10
วิศวกรรมแหล่งน้ำ	3.47	1.20	ปานกลาง	11
วิศวกรรมโพลิเมอร์	3.46	1.23	ปานกลาง	12
วิศวกรรมระบบราง	3.37	1.26	ปานกลาง	13
วิศวกรรมเกษตร	3.26	1.09	ปานกลาง	14
วิศวกรรมการผลิต	3.23	1.06	ปานกลาง	15
วิศวกรรมพลาสติก	3.19	1.15	ปานกลาง	16
เฉลี่ยรวม	3.69	0.43	มาก	

จากตารางที่ 4-3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 5 อันดับแรก ได้แก่ สาขาวิชาวิศวกรรมปิโตรเคมี, สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ, สาขาวิชาวิศวกรรมสำรวจ, สาขาวิชาวิศวกรรมซอฟต์แวร์ และสาขาวิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.55, 4.19, 4.12, 4.03$ และ 3.90 ตามลำดับ

4.1.3.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-4

ตารางที่ 4-4 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความต้องการ	ลำดับที่
การออกแบบดิจิทัล	4.61	0.72	มากที่สุด	1
สถาปัตยกรรมเพื่อการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์	3.62	1.10	มาก	2
สถาปัตยกรรมไทย	3.44	1.22	ปานกลาง	3
ภูมิสถาปัตยกรรม	2.43	1.06	น้อย	4
เฉลี่ยรวม	3.52	0.52	มาก	

จากตารางที่ 4-4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ ดังนี้ สาขาวิชาการออกแบบดิจิทัล สาขาวิชาสถาปัตยกรรมเพื่อการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ สาขาวิชาสถาปัตยกรรมไทย และสาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.61, 3.62, 3.44$ และ 2.43 ตามลำดับ

4.1.3.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ของคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี ปรากฏผลดังตารางที่ 4-5

ตารางที่ 4-5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ของคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความต้องการ	ลำดับที่
เทคโนโลยีการโฆษณาและสื่อผสม	4.17	0.90	มาก	1
การออกแบบสิ่งพิมพ์และบรรจุภัณฑ์	4.08	0.96	มาก	2
การออกแบบกราฟิกและมัลติมีเดีย	3.98	1.24	มาก	3
การจัดการอุตสาหกรรมโรงงาน	3.53	1.01	มาก	4
เทคโนโลยีระบบควบคุมอัตโนมัติ	3.34	1.03	ปานกลาง	5
เทคโนโลยีเครือข่ายและคอมพิวเตอร์	3.19	1.01	ปานกลาง	6
เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์	2.90	1.11	ปานกลาง	7
เฉลี่ยรวม	3.60	0.47	มาก	

จากตารางที่ 4-5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ของคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 4 อันดับแรก ได้แก่ สาขาวิชาเทคโนโลยีการโฆษณาและสื่อผสม, สาขาวิชาการออกแบบสิ่งพิมพ์และบรรจุภัณฑ์, สาขาวิชาการออกแบบกราฟิกและมัลติมีเดีย และสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมโรงงาน โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.17, 4.08, 3.98$ และ 3.53 ตามลำดับ

4.1.3.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ของ คณะอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว ปรากฏผลดังตารางที่ 4-6

ตารางที่ 4-6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ ของคณะอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว

สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะอุตสาหกรรมการโรงแรม และการท่องเที่ยว	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความต้องการ	ลำดับที่
การจัดการครัวและภัตตาคาร	4.25	0.86	มาก	1
ธุรกิจนำเที่ยว	4.12	1.38	มาก	2
ธุรกิจบริการ	3.83	0.92	มาก	3
อาเซียนศึกษา (นานาชาติ)	3.60	1.22	มาก	4
การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	3.21	1.40	ปานกลาง	5
การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	2.92	1.39	ปานกลาง	6
การท่องเที่ยวโดยชุมชน	2.77	1.42	ปานกลาง	7
สุขภาพและสปา	2.69	0.90	ปานกลาง	8
การจัดประชุมและการจัดนิทรรศการ	2.47	0.93	น้อย	9
เฉลี่ยรวม	3.32	0.53	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4-6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ของคณะอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 4 อันดับแรก ได้แก่ สาขาวิชาการจัดการครัวและภัตตาคาร, สาขาวิชาธุรกิจนำเที่ยว, สาขาวิชาธุรกิจบริการ และสาขาวิชาอาเซียนศึกษา (นานาชาติ) โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.25, 4.12, 3.83$ และ 3.60 ตามลำดับ

4.1.3.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ของ คณะบริหารธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-7

ตารางที่ 4-7 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ ของคณะบริหารธุรกิจ

สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะบริหารธุรกิจ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความต้องการ	ลำดับที่
การจัดการโลจิสติกส์	4.18	0.92	มาก	1
การเงินและการธนาคาร	4.05	0.90	มาก	2
การประกันภัยและการจัดการความเสี่ยง	3.33	1.33	ปานกลาง	3
การบริหารองค์กรและทรัพยากรมนุษย์	3.02	1.41	ปานกลาง	4
เฉลี่ยรวม	3.65	0.74	มาก	

จากตารางที่ 4-7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ของคณะบริหารธุรกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ ดังนี้ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์, สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร, สาขาวิชาการประกันภัยและการจัดการความเสี่ยง และสาขาวิชาการบริหารองค์กรและทรัพยากรมนุษย์ โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.18, 4.05, 3.33$ และ 3.02 ตามลำดับ

4.1.3.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ของคณะศิลปศาสตร์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-8

ตารางที่ 4-8 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ของคณะศิลปศาสตร์

สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะศิลปศาสตร์	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความต้องการ	ลำดับที่
ภาษาเกาหลี	4.26	1.04	มาก	1
ภาษาพม่า	3.62	1.39	มาก	2
คณิตศาสตร์ประยุกต์	3.43	1.42	ปานกลาง	3
ชีววิทยา	3.41	1.47	ปานกลาง	4
ฟิสิกส์	3.29	1.52	ปานกลาง	5
วิทยาศาสตร์ประยุกต์	3.16	1.53	ปานกลาง	6
ภาษาไทย	2.48	0.93	น้อย	7
ภาษามลายู	2.33	0.97	น้อย	8
อื่นๆ	-	-	-	-
เฉลี่ยรวม	3.25	0.91	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4-8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ของคณะศิลปศาสตร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 5 อันดับแรก ได้แก่ สาขาวิชาภาษาเกาหลี, สาขาวิชาภาษาพม่า, สาขาวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์, สาขาวิชาชีววิทยา และสาขาวิชาฟิสิกส์ โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.26, 3.62, 3.43, 3.41$ และ 3.29 ตามลำดับ

4.1.3.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ของวิทยาลัยเพาะช่าง ปรากฏผลดังตารางที่ 4-9

ตารางที่ 4-9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ของวิทยาลัยเพาะช่าง

สาขาวิชาเปิดใหม่ วิทยาลัยเพาะช่าง	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความต้องการ	ลำดับที่
การออกแบบเครื่องประดับ	4.59	0.78	มากที่สุด	1
การออกแบบเครื่องแต่งกาย	4.35	0.97	มาก	2
ประยุกต์ศิลป์ศึกษา	3.22	1.50	ปานกลาง	3
สื่อผสม	3.47	1.47	ปานกลาง	4
เฉลี่ยรวม	3.91	0.81	มาก	

จากตารางที่ 4-9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ของวิทยาลัยเพาะช่าง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ ดังนี้ สาขาวิชาการออกแบบเครื่องประดับ, สาขาวิชาการออกแบบเครื่องแต่งกาย, ประยุกต์ศิลป์ศึกษา และสาขาวิชาสื่อผสม โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.59, 4.35, 3.22$ และ 3.47 ตามลำดับ

4.1.3 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อเสนอแนะ

4.1.3.1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการเลือกสอบเข้าศึกษาต่อ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-10

ตารางที่ 4-10 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการเลือกสอบเข้าศึกษาต่อของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 249)

การเลือกสอบเข้าศึกษาต่อ ของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
เลือกสอบเข้าศึกษาต่อ	154	61.80
ไม่เลือกสอบเข้าศึกษาต่อ	95	38.20
รวม	249	100.00

จากตารางที่ 4-10 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เลือกสอบเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ คิดเป็นร้อยละ 61.80 ที่เหลือไม่เลือกเข้าศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 38.20

4.1.3.2 เหตุผลที่ใช้เลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สรุปเป็นค่าความถี่และเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-11

ตารางที่ 4-11 จำนวนของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเหตุผลที่ใช้เลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	เหตุผลที่ใช้เลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	จำนวนความถี่ (f)	ร้อยละ
1	มีสาขาวิชาที่หลากหลายในการศึกษาต่อ	91	21.61
2	การมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	49	11.64
3	อาจารย์ผู้สอนของมหาวิทยาลัยมีศักยภาพ	44	10.45
4	อาจารย์ที่แผนกแนะนำโรงเรียนเดิมแนะนำ	44	10.45
5	เพื่อประกอบอาชีพต่อจากครอบครัว	37	8.79
6	การเดินทาง/คมนาคมสะดวก	32	7.60
7	การแข่งขันเข้าศึกษาต่อน้อยกว่ามหาวิทยาลัยอื่น	30	7.13
8	ใกล้บ้านของนักเรียน	29	6.89
9	ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ำกว่ามหาวิทยาลัยอื่น	24	5.70
10	มีผู้ศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยนี้	22	5.23
11	ตามความประสงค์ของผู้ปกครอง	19	4.51
รวม		421	100.00

จากตารางที่ 4-11 พบว่า เหตุผลที่ผู้ตอบแบบสอบถามใช้เลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล 5 อันดับแรก ได้แก่ สาขาวิชาที่หลากหลายในการศึกษาต่อ, การมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย, อาจารย์ผู้สอนของมหาวิทยาลัยมีศักยภาพ, อาจารย์ที่แผนกแนะนำโรงเรียนเดิมแนะนำ, เพื่อประกอบอาชีพต่อจากครอบครัว และการเดินทาง/คมนาคมสะดวก โดยคิดเป็นร้อยละ 21.61, 11.64, 10.45, 8.79 และ 7.60 ตามลำดับ

4.1.3.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-12

ตารางที่ 4-12 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่	จำนวนความถี่ (f)	ร้อยละ
โลจิสติกส์	25	51.02
วิศวกรรมพลังงาน	9	18.37
การออกแบบเซรามิกส์	7	14.29

ตารางที่ 4-12 (ต่อ)

ความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่	จำนวนความถี่ (f)	ร้อยละ
พยาบาล	5	10.20
เภสัชศาสตร์	3	6.12
รวม	49	100.00

จากตารางที่ 4-12 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการให้เปิดสาขาวิชาใหม่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์โดยเรียงอันดับมากไปหาน้อย ดังนี้ สาขาวิชาโลจิสติกส์ , สาขาวิชาวิศวกรรมพลังงาน, สาขาวิชาการออกแบบเซรามิกส์, สาขาวิชาพยาบาล และสาขาวิชาเภสัชศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 51.02, 18.37, 14.29, 10.20 และ 6.12 ตามลำดับ

4.1.3.4 ความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-13

ตารางที่ 4-13 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่	จำนวนความถี่ (f)	ร้อยละ
เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีทางเลือกที่หลากหลายมากขึ้น	24	53.33
เพื่อจะได้ไม่ต้องทิ้งถิ่นฐานบ้านเกิดเพื่อไปศึกษาต่อมหาวิทยาลัยไกลบ้าน เนื่องจากไม่ชอบอยู่หอพัก	12	26.67
ได้ความภาคภูมิใจที่ได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีคณะ/สาขาเทียบเท่ากับมหาวิทยาลัยชั้นนำทั่วประเทศ	9	20.00
รวม	45	100.00

จากตารางที่ 4-13 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอื่นๆ ต่อความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์คือ ได้แก่ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีทางเลือกที่หลากหลายมากขึ้น, เพื่อให้สะดวกต่อการเดินทางไม่ต้องทิ้งถิ่นฐานไปเรียนไกลจากบ้านเกิด เพราะค่าใช้จ่ายสูง และได้ความภาคภูมิใจที่ได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีคณะ/สาขาเทียบเท่ากับมหาวิทยาลัยชั้นนำทั่วประเทศ โดยคิดเป็นร้อยละ 53.33, 26.67 และ 20.00 ตามลำดับ

4.2 ผลการดำเนินการวิจัยสำหรับครูแนะแนว

4.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา จังหวัดที่ทำงาน และประสบการณ์ในการทำงานแนะแนว ปรากฏผลดังตารางที่ 4-14

ตารางที่ 4-14 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 27)

สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	6	22.20
หญิง	21	77.80
รวม	27	100.00
อายุ		
20-25 ปี	1	3.70
26-30 ปี	1	3.70
31-35 ปี	2	7.40
36-40 ปี	2	7.40
41-45 ปี	7	25.90
46-50 ปี	8	29.60
51-55 ปี	4	14.80
56-60 ปี	2	7.40
รวม	27	100.00
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	10	37.00
ปริญญาโท	17	63.00
รวม	27	100.00
จังหวัดที่ทำงาน		
กรุงเทพมหานคร	7	25.90
ปทุมธานี	2	7.40
นนทบุรี	2	7.40
สมุทรปราการ	2	7.40
นครปฐม	2	7.40
สุพรรณบุรี	4	14.80
สมุทรสาคร	1	3.70

ตารางที่ 4-14 (ต่อ)

(n = 27)

สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
จังหวัดที่ทำงาน (ต่อ)		
สมุทรสงคราม	1	3.70
ราชบุรี	2	7.40
เพชรบุรี	3	11.10
ประจวบคีรีขันธ์	1	3.70
รวม	27	100.00
ประสบการณ์ในการทำงานแนะนำ		
น้อยกว่า 1 ปี	1	3.70
1-5 ปี	4	14.80
6-10 ปี	3	11.10
11-15 ปี	5	18.50
16-20 ปี	9	33.30
มากกว่า 20 ปี	5	18.50
รวม	27	100.00

จากตารางที่ 4-14 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 77.80 ที่เหลือเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 22.20

ส่วนใหญ่อายุระหว่าง 46-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.60 รองลงมาได้แก่ อายุ 46-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.90 อายุ 51-55 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.80 อายุ 31-35 ปี, อายุ 36-40 ปี, อายุ 56-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.40 และอายุ 20-25 ปี และ 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.70 ตามลำดับ

โดยมีการศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 63.00 ที่เหลือมีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 37.00

ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ทำงานในกรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ 25.90 รองลงมาได้แก่ จังหวัดสุพรรณบุรี คิดเป็นร้อยละ 14.80 จังหวัดเพชรบุรี คิดเป็นร้อยละ 11.10 จังหวัดปทุมธานี, จังหวัดนนทบุรี, จังหวัดสมุทรปราการ, จังหวัดนครปฐม, จังหวัดราชบุรี คิดเป็นร้อยละ 7.40 และจังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดสมุทรสงคราม คิดเป็นร้อยละ 3.70 ตามลำดับ

และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานแนะนำเป็นเวลา 16-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.30 รองลงมาได้แก่ เวลา 11-15 ปี และเวลามากกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.50 เวลา 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.80 เวลา 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.10 และน้อยกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 3.70 ตามลำดับ

4.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

4.2.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-15

ตารางที่ 4-15 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ โดยภาพรวม

สาขาวิชาเปิดใหม่ โดยภาพรวม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความต้องการ	ลำดับที่
คณะวิศวกรรมศาสตร์	3.93	0.47	มาก	1
วิทยาลัยเพาะช่าง	3.90	0.47	มาก	2
คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	3.85	0.43	มาก	3
คณะอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว	3.84	0.47	มาก	4
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	3.75	0.43	มาก	5
คณะบริหารธุรกิจ	3.73	0.53	มาก	6
คณะศิลปศาสตร์	3.30	0.63	ปานกลาง	7
เฉลี่ยรวม	3.76	0.22	มาก	

จากตารางที่ 4-15 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ในแต่ละคณะ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 5 อันดับแรก ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์, วิทยาลัยเพาะช่าง, คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี, คณะอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.93, 3.90, 3.85, 3.84$ และ 3.75 ตามลำดับ

4.2.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-16

ตารางที่ 4-16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ ของคณะวิศวกรรมศาสตร์

สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะวิศวกรรมศาสตร์	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความต้องการ	ลำดับที่
วิศวกรรมอุตสาหการ	4.56	0.70	มากที่สุด	1
วิศวกรรมซอฟต์แวร์	4.48	0.98	มาก	2
วิศวกรรมการผลิต	4.41	0.93	มาก	3
วิศวกรรมอาหาร	4.19	0.88	มาก	4

ตารางที่ 4-16 (ต่อ)

สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะวิศวกรรมศาสตร์	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความต้องการ	ลำดับที่
วิศวกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร	4.15	0.95	มาก	5
วิศวกรรมปิโตรเคมี	4.11	1.09	มาก	6
วิศวกรรมเกษตร	4.07	1.21	มาก	7
วิศวกรรมเคมี	3.96	0.94	มาก	8
วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม	3.89	1.22	มาก	9
วิศวกรรมระบบราง	3.85	1.03	มาก	10
วิศวกรรมสิ่งทอ-เคมีสิ่งทอ	3.74	1.06	มาก	11
วิศวกรรมสำรวจ	3.67	1.07	มาก	12
วิศวกรรมโพลีเมอร์	3.63	1.18	มาก	13
อื่นๆ ได้แก่ วิศวกรรมโลจิสติกส์, ธุรกิจ อุตสาหกรรม	3.52	0.85	มาก	14
วิศวกรรมแหล่งน้ำ	3.37	1.08	ปานกลาง	15
วิศวกรรมพลาสติก	3.22	1.09	ปานกลาง	16
เฉลี่ยรวม	3.93	0.47	มาก	

จากตารางที่ 4-16 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะวิศวกรรมศาสตร์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 5 อันดับแรก ได้แก่ สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม, สาขาวิชาวิศวกรรมซอฟต์แวร์, สาขาวิชาวิศวกรรมการผลิต, สาขาวิชาวิศวกรรมอาหาร และสาขาวิชาวิศวกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.93, 3.90, 3.85, 3.84$ และ 3.75 ตามลำดับ

4.2.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-17

ตารางที่ 4-17 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่
ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความต้องการ	ลำดับที่
การออกแบบสื่อดิจิทัล	4.30	0.87	มาก	1
สถาปัตยกรรมเพื่อการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์	3.70	0.82	มาก	2
สถาปัตยกรรมไทย	3.63	0.84	มาก	3
ภูมิสถาปัตยกรรม	3.37	0.63	ปานกลาง	4
เฉลี่ยรวม	3.75	0.43	มาก	

จากตารางที่ 4-17 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$) เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อ พบว่า มีความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ ดังนี้ สาขาวิชาการออกแบบสื่อดิจิทัล, สาขาวิชาสถาปัตยกรรมเพื่อการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์, สาขาวิชาสถาปัตยกรรมไทย และสาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.30, 3.70, 3.63$ และ 3.37 ตามลำดับ

4.2.2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี ปรากฏผลดังตารางที่ 4-18

ตารางที่ 4-18 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี

สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความต้องการ	ลำดับที่
เทคโนโลยีการโฆษณาและสื่อผสม	4.52	0.58	มากที่สุด	1
การออกแบบสิ่งพิมพ์และบรรจุภัณฑ์	4.07	0.78	มาก	2
การจัดการอุตสาหกรรมโรงงาน	3.93	0.83	มาก	3
การออกแบบกราฟิกและมัลติมีเดีย	3.81	0.83	มาก	4
เทคโนโลยีเครือข่ายและคอมพิวเตอร์	3.59	0.80	มาก	5
เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์	3.56	0.75	มาก	6
เทคโนโลยีระบบควบคุมอัตโนมัติ	3.44	0.70	ปานกลาง	7
เฉลี่ยรวม	3.85	0.43	มาก	

จากตารางที่ 4-18 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 5 อันดับแรก ได้แก่ สาขาวิชาเทคโนโลยีการโฆษณาและสื่อผสม, สาขาวิชาการออกแบบสิ่งพิมพ์และบรรจุภัณฑ์, สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมโรงงาน, สาขาวิชาการออกแบบกราฟิกและมัลติมีเดีย และสาขาวิชาเทคโนโลยีเครือข่ายและคอมพิวเตอร์ โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.52, 4.07, 3.93, 3.81$ และ 3.59 ตามลำดับ

4.2.2.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะ
อุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว ปรากฏผลดังตารางที่ 4-19

ตารางที่ 4-19 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่
ของคณะอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว

สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะอุตสาหกรรมการโรงแรม และการท่องเที่ยว	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความต้องการ	ลำดับที่
อาเซียนศึกษา (นานาชาติ)	4.44	0.70	มาก	1
การจัดการครัวและภัตตาคาร	4.37	0.74	มาก	2
สุขภาพและสปา	4.22	0.70	มาก	3
ธุรกิจนำเที่ยว	3.78	0.80	มาก	4
ธุรกิจบริการ	3.67	0.88	มาก	5
การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	3.63	0.84	มาก	6
การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	3.59	0.75	มาก	7
การท่องเที่ยวโดยชุมชน	3.48	0.80	ปานกลาง	8
การจัดประชุมและการจัดนิทรรศการ	3.41	0.64	ปานกลาง	9
เฉลี่ยรวม	3.84	0.47	มาก	

จากตารางที่ 4-19 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเปิด
สาขาวิชาใหม่ของคณะอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} =$
3.84) เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 5 อันดับแรก ได้แก่ สาขาวิชา
อาเซียนศึกษา (นานาชาติ), สาขาวิชาการจัดการครัวและภัตตาคาร, สาขาวิชาสุขภาพและสปา,
สาขาวิชาธุรกิจนำเที่ยว และสาขาวิชาธุรกิจบริการ โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.44, 4.37, 4.22, 3.78$ และ
3.67 ตามลำดับ

4.2.2.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะ
บริหารธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-20

ตารางที่ 4-20 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่
ของคณะบริหารธุรกิจ

สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะบริหารธุรกิจ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความต้องการ	ลำดับที่
การจัดการโลจิสติกส์	4.33	0.68	มาก	1
การเงินและการธนาคาร	4.11	0.85	มาก	2
การประกันภัยและการจัดการความเสี่ยง	3.44	0.75	ปานกลาง	3
การบริหารองค์กรและทรัพยากรมนุษย์	3.04	0.90	ปานกลาง	4
เฉลี่ยรวม	3.73	0.53	มาก	

จากตารางที่ 4-20 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะบริหารธุรกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ ดังนี้ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์, สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร, สาขาวิชาการประกันภัยและการจัดการความเสี่ยง และสาขาวิชาการบริหารองค์กร และทรัพยากรมนุษย์โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.33, 4.11, 3.44$ และ 3.04 ตามลำดับ

4.2.2.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะศิลปศาสตร์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-21

ตารางที่ 4-21 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะศิลปศาสตร์

สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะศิลปศาสตร์	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความต้องการ	ลำดับที่
ภาษาเกาหลี	4.22	0.93	มาก	1
ภาษาพม่า	4.04	1.09	มาก	2
วิทยาศาสตร์ประยุกต์	3.44	1.12	ปานกลาง	3
ชีววิทยา	3.33	1.14	ปานกลาง	4
ฟิสิกส์	3.26	1.06	ปานกลาง	5
อื่นๆ เช่น เคมี	3.07	0.92	ปานกลาง	6
คณิตศาสตร์ประยุกต์	2.89	0.85	ปานกลาง	7
ภาษาไทย	2.81	0.79	ปานกลาง	8
ภาษามลายู	2.63	0.69	ปานกลาง	9
เฉลี่ยรวม	3.30	0.63	ปานกลาง	

จากตารางที่ 4-21 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะศิลปศาสตร์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 5 อันดับแรก ได้แก่ สาขาวิชาภาษาเกาหลี, สาขาวิชาภาษาพม่า, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ประยุกต์, สาขาวิชาชีววิทยา และสาขาวิชาฟิสิกส์ โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.22, 4.04, 3.44, 3.33$ และ 3.26 ตามลำดับ

4.2.2.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของวิทยาลัยเพาะช่าง ปรากฏผลดังตารางที่ 4-22

ตารางที่ 4-22 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของวิทยาลัยเพาะช่าง

สาขาวิชาเปิดใหม่ วิทยาลัยเพาะช่าง	\bar{X}	S.D.	ระดับความ ต้องการ	ลำดับที่
การออกแบบเครื่องประดับ	4.74	0.53	มากที่สุด	1
การออกแบบเครื่องแต่งกาย	4.52	0.80	มากที่สุด	2
สื่อผสม	3.41	1.01	ปานกลาง	3
ประยุกต์ศิลปศึกษา	2.93	0.87	ปานกลาง	4
เฉลี่ยรวม	3.90	0.47	มาก	

จากตารางที่ 4-22 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของวิทยาลัยเพาะช่าง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ ดังนี้ สาขาวิชาการออกแบบเครื่องประดับ, สาขาวิชาการออกแบบเครื่องแต่งกาย, สื่อผสม และประยุกต์ศิลปศึกษา โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 4.74, 4.52, 3.41$ และ 2.93 ตามลำดับ

4.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ

4.2.3.1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการแนะนำสถานศึกษาให้นักเรียนเลือกสอบเข้าศึกษาต่อ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-23

ตารางที่ 4-23 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการแนะนำสถานศึกษาให้นักเรียนเลือกสอบเข้าศึกษาต่อ

(n = 27)

การแนะนำสถานศึกษา ให้นักเรียนเลือกสอบเข้าศึกษาต่อ	จำนวนความถี่ (f)	ร้อยละ
แนะนำนักเรียนให้เลือกสอบเข้าศึกษาต่อ	22	81.48
ไม่แนะนำนักเรียนให้เลือกสอบเข้าศึกษาต่อ	5	18.52
รวม	27	100.00

จากตารางที่ 4-23 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการแนะนำสถานศึกษาให้นักเรียนเลือกสอบเข้าศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 81.48 ที่เหลือ ไม่แนะนำให้นักเรียนให้เลือกสอบเข้าศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 18.52

4.2.3.2 เหตุผลที่ครูแนะแนวใช้แนะนำนักเรียนให้เลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สรุปเป็นค่าความถี่และเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-24

ตารางที่ 4-24 จำนวนของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเหตุผลที่ครูแนะแนวใช้แนะนำนักเรียนให้เลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	เหตุผลที่ครูแนะแนวใช้แนะนำนักเรียนให้เลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	จำนวนความถี่ (f)	ร้อยละ
1	ตามความประสงค์ของผู้ปกครอง	26	19.55
2	การมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	23	17.29
3	มีสาขาวิชาที่หลากหลายในการศึกษาต่อ	20	15.04
4	ใกล้บ้านของนักเรียน	13	9.77
5	ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ำกว่ามหาวิทยาลัยอื่น	12	9.02
6	การแข่งขันเข้าศึกษาต่อน้อยกว่ามหาวิทยาลัยอื่น	11	8.28
7	การเดินทาง/คมนาคมสะดวก	7	5.26
8	อาจารย์ผู้สอนของมหาวิทยาลัยมีศักยภาพ	6	4.51
9	มีผู้ศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยนี้	6	4.51
10	อาจารย์ที่แผนกแนะแนวโรงเรียนเดิมแนะนำ	5	3.76
11	เพื่อประกอบอาชีพต่อจากครอบครัว	4	3.01
รวม		133	100.00

จากตารางที่ 4-24 พบว่า เหตุผลที่ครูแนะแนวใช้แนะนำนักเรียนให้เลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ 5 อันดับแรก ได้แก่ ตามความประสงค์ของผู้ปกครอง, การมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย, มีสาขาวิชาที่หลากหลายในการศึกษาต่อ, ใกล้บ้านของนักเรียน และค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ำกว่ามหาวิทยาลัยอื่น โดยคิดเป็นร้อยละ 19.55, 17.29, 15.04, 9.77 และ 9.02 ตามลำดับ

4.2.3.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-25

ตารางที่ 4-25 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่

ความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่	จำนวนความถี่ (f)	ร้อยละ
โลจิสติกส์	3	37.50
ธุรกิจอุตสาหกรรม	2	25.00
อุตสาหกรรมบริการ	2	25.00
วิศวกรรมยานยนต์	1	12.50
รวม	8	100.00

จากตารางที่ 4-25 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ ดังนี้ สาขาวิชาโลจิสติกส์, สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม, สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการ และสาขาวิชาวิศวกรรมยานยนต์ โดยคิดเป็นร้อยละ 37.50, 25.00 และ 12.50 ตามลำดับ

4.2.3.4 ความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-26

ตารางที่ 4-26 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่

ความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่	จำนวนความถี่ (f)	ร้อยละ
เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีทางเลือกที่หลากหลายมากขึ้น	5	41.67
เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน ทำให้บัณฑิตจบออกไปแล้วมีงานทำ	4	33.33
เพื่อให้ผู้เรียนได้เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับวางแผนการศึกษาต่อ	3	25.00
รวม	12	100.00

จากตารางที่ 4-26 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่โดยเรียงลำดับมากไปหาน้อย ดังนี้ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีทางเลือกที่หลากหลายมากขึ้น, เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน ทำให้บัณฑิตจบออกไปแล้วมีงานทำ และเพื่อให้ผู้เรียนได้เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับวางแผนการศึกษาต่อ โดยคิดเป็นร้อยละ 41.67, 33.33 และ 25.00 ตามลำดับ

4.3 ผลการดำเนินการวิจัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ ๓) และครูแนะแนว

4.3.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยภาพรวม

4.3.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ โดยภาพรวม ปรากฏผลดังตารางที่ 4-27

ตารางที่ 4-27 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ โดยภาพรวม

สาขาวิชาเปิดใหม่ โดยภาพรวม	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความต้องการ	ลำดับที่
วิทยาลัยเพาะช่าง	3.90	0.81	มาก	1
คณะวิศวกรรมศาสตร์	3.71	0.43	มาก	2
คณะบริหารธุรกิจ	3.65	0.72	มาก	3
คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	3.62	0.47	มาก	4
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	3.54	0.51	มาก	5
คณะอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว	3.37	0.55	ปานกลาง	6
คณะศิลปศาสตร์	3.25	0.89	ปานกลาง	7
เฉลี่ยรวม	3.56	0.40	มาก	

จากตารางที่ 4-27 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีความต้องการอยู่ในระดับมาก 5 อันดับแรก ได้แก่ วิทยาลัยเพาะช่าง, คณะวิศวกรรมศาสตร์, คณะบริหารธุรกิจ, คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ โดยมีค่าเฉลี่ย $\bar{X} = 3.90, 3.71, 3.65, 3.62$ และ 3.54 ตามลำดับ

4.3.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะ
วิศวกรรมศาสตร์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-28

ตารางที่ 4-28 แสดงความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖)
และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ ๓) กับครูแนะแนว
ในคณะวิศวกรรมศาสตร์

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) และ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ ๓)		ครูแนะแนว	
สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะวิศวกรรมศาสตร์	ลำดับที่	สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะวิศวกรรมศาสตร์	ลำดับที่
วิศวกรรมปิโตรเคมี	1	วิศวกรรมอุตสาหการ	1
วิศวกรรมอุตสาหการ	2	วิศวกรรมซอฟต์แวร์	2
วิศวกรรมสำรวจ	3	วิศวกรรมการผลิต	3
วิศวกรรมซอฟต์แวร์	4	วิศวกรรมอาหาร	4
วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม	5	วิศวกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร	5
วิศวกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร	6	วิศวกรรมปิโตรเคมี	6
วิศวกรรมเคมี	7	วิศวกรรมเกษตร	7
วิศวกรรมอาหาร	8	วิศวกรรมเคมี	8
วิศวกรรมสิ่งทอ-เคมีสิ่งทอ	9	วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม	9
อื่นๆ ได้แก่ วิศวกรรมโลจิสติกส์, วิศวกรรมพลังงาน, วิศวกรรมยานยนต์	10	วิศวกรรมระบบราง	10
วิศวกรรมแหล่งน้ำ	11	วิศวกรรมสิ่งทอ-เคมีสิ่งทอ	11
วิศวกรรมโพลิเมอร์	12	วิศวกรรมสำรวจ	12
วิศวกรรมระบบราง	13	วิศวกรรมโพลิเมอร์	13
วิศวกรรมเกษตร	14	อื่นๆ ได้แก่ วิศวกรรมโลจิสติกส์, ธุรกิจอุตสาหกรรม	14
วิศวกรรมการผลิต	15	วิศวกรรมแหล่งน้ำ	15
วิศวกรรมพลาสติก	16	วิศวกรรมพลาสติก	16

จากตารางที่ 4-28 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา มีความต้องการ
เปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ 5 อันดับแรก ได้แก่ สาขาวิชาวิศวกรรมปิโตรเคมี,
สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ, สาขาวิชาวิศวกรรมสำรวจ, สาขาวิชาวิศวกรรมซอฟต์แวร์ และ
สาขาวิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มครูแนะแนว มีความต้องการเปิด
สาขาวิชาใหม่ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ 5 อันดับแรก ได้แก่ สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหการ,
สาขาวิชาวิศวกรรมซอฟต์แวร์, สาขาวิชาวิศวกรรมการผลิต, สาขาวิชาวิศวกรรมอาหาร และสาขาวิชา
วิศวกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร ตามลำดับ

4.3.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-29

ตารางที่ 4-29 แสดงความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ ๓) กับครูแนะแนว ในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) และ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ ๓)		ครูแนะแนว	
สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และการออกแบบ	ลำดับที่	สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และการออกแบบ	ลำดับที่
การออกแบบดิจิทัล	1	การออกแบบสื่อดิจิทัล	1
สถาปัตยกรรมเพื่อการพัฒนา อสังหาริมทรัพย์	2	สถาปัตยกรรมเพื่อการพัฒนา อสังหาริมทรัพย์	2
สถาปัตยกรรมไทย	3	สถาปัตยกรรมไทย	3
ภูมิสถาปัตยกรรม	4	ภูมิสถาปัตยกรรม	4

จากตารางที่ 4-29 ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา และครูแนะแนว มีความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบโดยเรียงลำดับมากไปหาน้อย ได้แก่ สาขาวิชาการออกแบบดิจิทัล, สาขาวิชาสถาปัตยกรรมเพื่อการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์, สาขาวิชาสถาปัตยกรรมไทย และสาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม ตามลำดับ

4.3.1.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะ วิศวกรรมและเทคโนโลยี ปรากฏผลดังตารางที่ 4-30

ตารางที่ 4-30 แสดงความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ ๓) กับครูแนะแนว ในคณะวิศวกรรมและเทคโนโลยี

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) และ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ ๓)		ครูแนะแนว	
สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะวิศวกรรมและเทคโนโลยี	ลำดับที่	สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะวิศวกรรมและเทคโนโลยี	ลำดับที่
เทคโนโลยีการโฆษณาและสื่อผสม	1	เทคโนโลยีการโฆษณาและสื่อผสม	1
การออกแบบสิ่งพิมพ์และบรรจุภัณฑ์	2	การออกแบบสิ่งพิมพ์และบรรจุภัณฑ์	2
การออกแบบกราฟิกและมัลติมีเดีย	3	การจัดการอุตสาหกรรมโรงงาน	3

ตารางที่ 4-30 (ต่อ)

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) และ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ ๓)		ครูแนะแนว	
สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	ลำดับที่	สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี	ลำดับ ที่
การจัดการอุตสาหกรรมโรงงาน	4	การออกแบบกราฟิกและมัลติมีเดีย	4
เทคโนโลยีระบบควบคุมอัตโนมัติ	5	เทคโนโลยีเครือข่ายและคอมพิวเตอร์	5
เทคโนโลยีเครือข่ายและคอมพิวเตอร์	6	เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์	6
เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์	7	เทคโนโลยีระบบควบคุมอัตโนมัติ	7

จากตารางที่ 4-30 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา มีความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี 5 อันดับแรก ได้แก่ สาขาวิชาเทคโนโลยีการโฆษณาและสื่อผสม, สาขาวิชาการออกแบบสิ่งพิมพ์และบรรจุภัณฑ์, สาขาวิชาการออกแบบกราฟิกและมัลติมีเดีย, สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมโรงงาน และสาขาวิชาเทคโนโลยีระบบควบคุมอัตโนมัติ ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มครูแนะแนว มีความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ 5 อันดับแรก ได้แก่ สาขาวิชาเทคโนโลยีการโฆษณาและสื่อผสม, สาขาวิชาการออกแบบสิ่งพิมพ์และบรรจุภัณฑ์, สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมโรงงาน, สาขาวิชาการออกแบบกราฟิกและมัลติมีเดีย และสาขาวิชาเทคโนโลยีเครือข่ายและคอมพิวเตอร์ ตามลำดับ

4.3.1.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว ปรากฏผลดังตารางที่ 4-31

ตารางที่ 4-31 แสดงความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ ๓) กับครูแนะแนว
ในคณะอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) และ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ ๓)		ครูแนะแนว	
สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะอุตสาหกรรมการโรงแรม และการท่องเที่ยว	ลำดับที่	สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะอุตสาหกรรมการโรงแรม และการท่องเที่ยว	ลำดับที่
การจัดการครัวและภัตตาคาร	1	อาเซียนศึกษา (นานาชาติ)	1
ธุรกิจนำเที่ยว	2	การจัดการครัวและภัตตาคาร	2
ธุรกิจบริการ	3	สุขภาพและสปา	3
อาเซียนศึกษา (นานาชาติ)	4	ธุรกิจนำเที่ยว	4

ตารางที่ 4-31 (ต่อ)

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) และ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ ๓)		ครูแนะแนว	
สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะอุตสาหกรรมการโรงแรม และการท่องเที่ยว	ลำดับที่	สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะอุตสาหกรรมการโรงแรม และการท่องเที่ยว	ลำดับที่
การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	5	ธุรกิจบริการ	5
การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	6	การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์	6
การท่องเที่ยวโดยชุมชน	7	การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ	7
สุขภาพและสปา	8	การท่องเที่ยวโดยชุมชน	8
การจัดประชุมและการจัดนิทรรศการ	9	การจัดประชุมและการจัด นิทรรศการ	9

จากตารางที่ 4-31 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา มีความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว 5 อันดับแรก ได้แก่ สาขาวิชาการจัดการครัวและภัตตาคาร, สาขาวิชาธุรกิจนำเที่ยว, สาขาวิชาธุรกิจบริการ, สาขาวิชาอาเซียนศึกษา (นานาชาติ) และสาขาวิชาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มครูแนะแนว มีความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ 5 อันดับแรก ได้แก่ สาขาวิชาอาเซียนศึกษา (นานาชาติ), สาขาวิชาการจัดการครัวและภัตตาคาร, สาขาวิชาสุขภาพและสปา, สาขาวิชาธุรกิจนำเที่ยว และสาขาวิชาธุรกิจบริการ ตามลำดับ

4.3.1.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะบริหารธุรกิจ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-32

ตารางที่ 4-32 แสดงความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ ๓) กับครูแนะแนว
ในคณะบริหารธุรกิจ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) และ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ ๓)		ครูแนะแนว	
สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะบริหารธุรกิจ	ลำดับที่	สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะบริหารธุรกิจ	ลำดับที่
การจัดการโลจิสติกส์	1	การจัดการโลจิสติกส์	1
การเงินและการธนาคาร	2	การเงินและการธนาคาร	2

ตารางที่ 4-32 (ต่อ)

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) และ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ ๓)		ครูแนะแนว	
สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะบริหารธุรกิจ	ลำดับที่	สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะบริหารธุรกิจ	ลำดับที่
การประกันภัยและการจัดการความ เสี่ยง	3	การประกันภัยและการจัดการความ เสี่ยง	3
การบริหารองค์กรและทรัพยากร มนุษย์	4	การบริหารองค์กรและทรัพยากร มนุษย์	4

จากตารางที่ 4-32 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา และครูแนะแนว มีความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะบริหารธุรกิจ ดังนี้ สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์, สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร, สาขาวิชาการประกันภัยและการจัดการความเสี่ยง และการบริหาร องค์กรและทรัพยากรมนุษย์ ตามลำดับ

4.3.1.7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะ ศิลปศาสตร์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-33

ตารางที่ 4-33 แสดงความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ ๓) กับครูแนะแนว ในคณะศิลปศาสตร์

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) และ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ ๓)		ครูแนะแนว	
สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะศิลปศาสตร์	ลำดับที่	สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะศิลปศาสตร์	ลำดับที่
ภาษาเกาหลี	1	ภาษาเกาหลี	1
ภาษาพม่า	2	ภาษาพม่า	2
คณิตศาสตร์ประยุกต์	3	วิทยาศาสตร์ประยุกต์	3
ชีววิทยา	4	ชีววิทยา	4
ฟิสิกส์	5	ฟิสิกส์	5
วิทยาศาสตร์ประยุกต์	6	อื่นๆ เช่น เคมี	6

ตารางที่ 4-33 (ต่อ)

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) และ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ ๓)		ครูแนะแนว	
สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะศิลปศาสตร์	ลำดับที่	สาขาวิชาเปิดใหม่ คณะศิลปศาสตร์	ลำดับที่
ภาษาไทย	7	คณิตศาสตร์ประยุกต์	7
ภาษามลายู	8	ภาษาไทย	8
อื่นๆ	0	ภาษามลายู	9

จากตารางที่ 4-33 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา และครูแนะแนว มีความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของคณะศิลปศาสตร์ 5 อันดับแรก ได้แก่ สาขาวิชาภาษาเกาหลี, สาขาวิชาภาษาพม่า, สาขาวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์, สาขาวิชาชีววิทยา และสาขาวิชาฟิสิกส์ ตามลำดับ

4.3.1.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของวิทยาลัยเพาะช่าง ปรากฏผลดังตารางที่ 4-34

ตารางที่ 4-34 แสดงความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖) และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ ๓) กับครูแนะแนว ในวิทยาลัยเพาะช่าง

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.๖) และ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ชั้นปีที่ ๓)		ครูแนะแนว	
สาขาวิชาเปิดใหม่ วิทยาลัยเพาะช่าง	ลำดับที่	สาขาวิชาเปิดใหม่ วิทยาลัยเพาะช่าง	ลำดับที่
การออกแบบเครื่องประดับ	1	การออกแบบเครื่องประดับ	1
การออกแบบเครื่องแต่งกาย	2	การออกแบบเครื่องแต่งกาย	2
ประยุกต์ศิลปศึกษา	3	สื่อผสม	3
สื่อผสม	4	ประยุกต์ศิลปศึกษา	4

จากตารางที่ 4-34 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา มีความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ของวิทยาลัยเพาะช่าง ดังนี้ สาขาวิชาการออกแบบเครื่องประดับ, สาขาวิชาการออกแบบเครื่องแต่งกาย, สาขาวิชาประยุกต์ศิลปศึกษา และสาขาวิชาสื่อผสม ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มครูแนะแนว มีความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ ดังนี้ สาขาวิชาการออกแบบเครื่องประดับ, สาขาวิชาการออกแบบเครื่องแต่งกาย, สาขาวิชาสื่อผสม และสาขาวิชาประยุกต์ศิลปศึกษา ตามลำดับ

4.3.2 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะ

4.3.2.1 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการแนะนำสถานศึกษาให้นักเรียนเลือกสอบเข้าศึกษาต่อ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-35

ตารางที่ 4-35 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการแนะนำสถานศึกษาให้นักเรียนเลือกสอบเข้าศึกษาต่อ

(n = 276)

การแนะนำสถานศึกษา ให้นักเรียนเลือกสอบเข้าศึกษาต่อ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ร้อยละ
แนะนำนักเรียนให้เลือกสอบเข้าศึกษาต่อ	176	63.77
ไม่แนะนำนักเรียนให้เลือกสอบเข้าศึกษาต่อ	100	36.23
รวม	276	100.00

จากตารางที่ 4-35 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการแนะนำสถานศึกษาให้นักเรียนเลือกสอบเข้าศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 63.77 ที่เหลือ ไม่แนะนำให้นักเรียนให้เลือกสอบเข้าศึกษาต่อ คิดเป็นร้อยละ 36.23

4.3.2.2 เหตุผลที่ครูแนะแนวใช้แนะนำนักเรียนให้เลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สรุปเป็นค่าความถี่และเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ปรากฏผลดังตารางที่ 4-36

ตารางที่ 4-36 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเหตุผลที่ใช้แนะนำนักเรียนให้เลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ลำดับที่	เหตุผลที่นักเรียน/นักศึกษาใช้ในการเลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	จำนวนความถี่ (f)	ร้อยละ	เหตุผลที่ครูแนะแนวใช้แนะนำนักเรียนให้เลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์	จำนวนความถี่ (f)	ร้อยละ	
1	มีสาขาวิชาที่หลากหลายในการศึกษาต่อ	91	21.62	ตามความประสงค์ของผู้ปกครอง	26	19.55	
2	การมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	49	11.64	การมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	23	17.29	
3	อาจารย์ผู้สอนของมหาวิทยาลัยมีศักยภาพ	44	10.45	มีสาขาวิชาที่หลากหลายในการศึกษาต่อ	20	15.04	
4	อาจารย์ที่แผนกแนะแนวโรงเรียนเดิมแนะนำ	44	10.45	ใกล้บ้านของนักเรียน	13	9.77	
5	เพื่อประกอบอาชีพต่อจากครอบครัว	37	8.79	ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ำกว่ามหาวิทยาลัยอื่น	12	9.02	
6	การเดินทาง/คมนาคมสะดวก	32	7.60	การแข่งขันเข้าศึกษาต่อน้อยกว่ามหาวิทยาลัยอื่น	11	8.27	
7	การแข่งขันเข้าศึกษาต่อน้อยกว่ามหาวิทยาลัยอื่น	30	7.13	การเดินทาง/คมนาคมสะดวก	7	5.26	
8	ใกล้บ้านของนักเรียน	29	6.89	อาจารย์ผู้สอนของมหาวิทยาลัยมีศักยภาพ	6	4.51	
9	ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ำกว่ามหาวิทยาลัยอื่น	24	5.70	มีผู้ศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยนี้	6	4.51	
10	มีผู้ศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยนี้	22	5.23	อาจารย์ที่แผนกแนะแนวโรงเรียนเดิมแนะนำ	5	3.76	
11	ตามความประสงค์ของผู้ปกครอง	19	4.51	เพื่อประกอบอาชีพต่อจากครอบครัว	4	3.01	
รวม		421	100.00	รวม		133	100.00

จากตารางที่ 4-36 พบว่า เหตุผลที่นักเรียน/นักศึกษาใช้ในการเลือกศึกษาต่อ 5 อันดับแรก ได้แก่ มีสาขาวิชาที่หลากหลายในการศึกษาต่อ, การมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย, อาจารย์ผู้สอนของมหาวิทยาลัยมีศักยภาพ, อาจารย์ที่แผนกแนะแนวโรงเรียนเดิมแนะนำ เพื่อประกอบอาชีพต่อจากครอบครัว และการเดินทาง/คมนาคมสะดวก โดยคิดเป็นร้อยละ 21.62, 11.64, 10.45, 8.79 และ 7.60 ส่วนเหตุผลที่ครูแนะแนวใช้แนะนำนักเรียนให้เลือกศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

5 อันดับแรก ได้แก่ ตามความประสงค์ของผู้ปกครอง, การมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย, มีสาขาวิชาที่หลากหลายในการศึกษาต่อ, ใกล้เคียงบ้านของนักเรียน และค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ำกว่ามหาวิทยาลัยอื่น โดยคิดเป็นร้อยละ 19.55, 17.29, 15.04, 9.77 และ 9.02 ตามลำดับ

4.3.2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-37

ตารางที่ 4-37 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่

นักเรียน/นักศึกษา			ครูแนะแนว		
ความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่	จำนวนความถี่ (f)	ร้อยละ	ความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่	จำนวนความถี่ (f)	ร้อยละ
โลจิสติกส์	25	51.02	โลจิสติกส์	3	37.50
วิศวกรรมพลังงาน	9	18.37	ธุรกิจอุตสาหกรรม	2	25.00
การออกแบบเซรามิกส์	7	14.29	อุตสาหกรรมบริการ	2	25.00
พยาบาล	5	10.20	วิศวกรรมยานยนต์	1	12.50
เภสัชศาสตร์	3	6.12			
รวม	49	100.00	รวม	8	100.00

จากตารางที่ 4-37 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มนักเรียน/นักศึกษามีความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่โดยเรียงค่าความถี่จากมากไปหาน้อย ดังนี้ สาขาวิชาโลจิสติกส์, สาขาวิชาวิศวกรรมพลังงาน, สาขาวิชาการออกแบบเซรามิกส์, สาขาวิชาพยาบาล และสาขาวิชาเภสัชศาสตร์ โดยคิดเป็นร้อยละ 51.02, 18.37, 14.29, 10.20 และ 6.12 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูแนะแนว ความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ สาขาวิชาโลจิสติกส์, สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม, สาขาวิชาอุตสาหกรรมบริการ และสาขาวิชาวิศวกรรมยานยนต์ โดยคิดเป็นร้อยละ 37.50, 25.00 และ 12.50 ตามลำดับ

4.3.2.4 ความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ปรากฏผลดังตารางที่ 4-38

ตารางที่ 4-38 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่

นักเรียน/นักศึกษา			ครูแนะแนว		
ความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่	จำนวนความถี่ (f)	ร้อยละ	ความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่	จำนวนความถี่ (f)	ร้อยละ
เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีทางเลือกที่หลากหลายมากขึ้น	24	53.33	เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีทางเลือกที่หลากหลายมากขึ้น	5	41.67
เพื่อจะได้ไม่ต้องทิ้งถิ่นฐานบ้านเกิดเพื่อไปศึกษาต่อมหาวิทยาลัยไกลบ้าน เนื่องจากไม่ชอบอยู่หอพัก	12	26.67	เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน ทำให้บัณฑิตจบออกไปแล้วมีงานทำ	4	33.33
ได้ความภาคภูมิใจที่ได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีคณะ/สาขาเทียบเท่ากับมหาวิทยาลัยชั้นนำทั่วประเทศ	9	20.00	เพื่อให้ผู้เรียนได้เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับวางแผนการศึกษาต่อ	3	25.00
รวม	45	100.00	รวม	12	100.00

จากตารางที่ 4-38 พบว่า ความคิดเห็นอื่นๆของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มนักเรียน/นักศึกษามีความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่โดยเรียงค่าความถี่จากมากไปหาน้อย ดังนี้ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีทางเลือกที่หลากหลายมากขึ้น, เพื่อให้สะดวกต่อการเดินทางไม่ต้องทิ้งถิ่นฐานไปเรียนไกลจากบ้านเกิด เพราะค่าใช้จ่ายสูง และได้ความภาคภูมิใจที่ได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยที่มีคณะ/สาขาเทียบเท่ากับมหาวิทยาลัยชั้นนำทั่วประเทศ โดยคิดเป็นร้อยละ 53.33, 26.67 และ 20.00 ส่วนความคิดเห็นอื่นๆของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูแนะแนว มีความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่โดยเรียงค่าความถี่จากมากไปหาน้อย ดังนี้ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีทางเลือกที่หลากหลายมากขึ้น, เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน ทำให้บัณฑิตจบออกไปแล้วมีงานทำ และเพื่อให้ผู้เรียนได้เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับวางแผนการศึกษาต่อ โดยคิดเป็นร้อยละ 41.67, 33.33 และ 25.00 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นวิธีวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เรื่อง การศึกษาแนวโน้มความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า เพื่อศึกษาความต้องการศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาที่จะเปิดใหม่ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ในกลุ่มตัวอย่างเขตกรุงเทพมหานคร จังหวัดปทุมธานี จังหวัดนนทบุรี จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดนครปฐม จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดราชบุรี จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยแบบสอบถามการวิจัย มี 2 ชุด ชุดที่ 1 สำหรับนักเรียน/นักศึกษา และชุดที่ 2 สำหรับครูแนะแนว ในแต่ละชุดแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือเป็นคำถามสภาพทั่วไป และเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการรับรู้และความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวนแบบสอบถามจำนวน 576 ชุด ส่งแบบสอบถาม จำนวน 3 ครั้ง และตอบกลับแบบสอบถาม จำนวน 276 ชุด คิดเป็นร้อยละ 47.92 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามจากโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อคำนวณค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. ในการศึกษาแนวโน้มความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 ข้อมูลทั่วไป

จากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนและนักศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่อายุโดยเฉลี่ย 17 ปี กำลังศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 ในพื้นที่การศึกษารุงเทพฯ รายได้ของผู้ปกครอง อยู่ระหว่าง 10,001-15,000 บาท ผลการเฉลี่ยรวม (GPAX) ช่วง 3.01-3.50 ส่วนครูแนะแนวผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิงมากกว่าเพศชาย อายุโดยเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 46-50 ปี ระดับการส่วนใหญ่จบระดับปริญญาโท สถานที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพฯ และประสบการณ์แนะแนวอยู่ระหว่าง 16-20 ปี

5.1.2 ความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ ระดับปริญญาตรี ของนักเรียน/นักศึกษา และครูแนะแนว

จากกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนและนักศึกษาส่วนใหญ่มีความสนใจ ศึกษาต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ อยู่ในระดับมาก กลุ่มตัวอย่างเลือกสอบ

เข้าศึกษาต่อ ซึ่งคณะ/วิทยาลัยที่มีความสนใจเข้าศึกษาต่อได้แก่ วิทยาลัยเพาะช่าง สำหรับความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ รายละเอียด/วิทยาลัย พบว่า คณะวิศวกรรมศาสตร์ ต้องการศึกษาสาขาวิชาวิศวกรรมปิโตรเคมี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ ต้องการศึกษาสาขาวิชาการออกแบบดิจิทัล คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี ต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาเทคโนโลยีการโฆษณาและสื่อผสม คณะอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว ต้องการศึกษาสาขาวิชาการจัดการครัวและภัตตาคาร คณะบริหารธุรกิจ ต้องการศึกษาสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ คณะศิลปศาสตร์ ต้องการศึกษาสาขาวิชาภาษาเกาหลี วิทยาลัยเพาะช่าง ต้องการศึกษาสาขาวิชาการออกแบบและเครื่องประดับ สำหรับครูแนะแนว มีความต้องการสนใจให้เปิดสาขาวิชาใหม่ ในภาพรวมอยู่ระดับมากและต้องการให้นักเรียน/นักศึกษาเข้าศึกษาต่อได้แก่คณะวิศวกรรมศาสตร์ สำหรับความต้องการเข้าศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ รายละเอียด/วิทยาลัย พบว่า คณะวิศวกรรมศาสตร์ ต้องการศึกษาต่อสาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ ต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาการออกแบบสื่อดิจิทัล คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี ต้องการศึกษาต่อสาขาเทคโนโลยีโฆษณาและสื่อผสม คณะอุตสาหกรรมการโรงแรมและการท่องเที่ยว ต้องการศึกษาต่อ อาเซียนศึกษา (นานาชาติ) คณะบริหารธุรกิจ ต้องการศึกษาต่อการจัดการโลจิสติกส์ คณะศิลปศาสตร์ ต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาภาษาเกาหลี และวิทยาลัยเพาะช่างต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาการออกแบบและเครื่องประดับ

5.1.3 เหตุผลในการเข้าศึกษาต่อ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

จากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนและนักศึกษา เลือกเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มีเหตุผลที่ใช้เลือกเข้าศึกษาต่อ เพราะมีสาขาวิชาที่หลากหลายในการเข้าศึกษาต่อ ความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ ได้แก่สาขาวิชาโลจิสติกส์ความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ เพื่อเปิดโอกาสผู้เรียนมีทางเลือกที่หลากหลายมากขึ้น สำหรับครูแนะแนว ส่วนใหญ่ จะแนะนำนักเรียนและนักศึกษาให้ศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ได้แก่ ความต้องการของผู้ปกครองความต้องการเปิดสาขาใหม่ ได้แก่ สาขาวิชาโลจิสติกส์ความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีทางเลือกที่หลากหลายมากขึ้น

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.2.1 ความต้องการสาขาใหม่ ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) นักศึกษาระดับประกาศนียบัตร (ปวช. ชั้นปีที่ 3) และครูแนะแนว พบว่า

กลุ่มตัวอย่างนักเรียน/นักศึกษา

1. มีความสนใจในการเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก เพราะมหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการ และเป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางที่ผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ หรือ Hand On สอดคล้องกับประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ และคณะ (2543) ศึกษาเรื่องการศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสาขาวิชาในการศึกษาต่อมากที่สุด คือ โอกาสในการทำงาน รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายในการเรียน ระดับสมอง เลือกโดยตัดสินใจด้วยตนเอง ความมีหน้ามีตาทางอาชีพ เพื่อนฝูง ตัวอย่างจากภาพยนตร์ หนังสือและสื่อต่างๆ ตามลำดับ และเปรมชัย สโรบล

(2542) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหารในด้านลักษณะของสถาบันด้านสังคมด้านเกียรติยศชื่อเสียงด้านการประกอบอาชีพด้านความสนใจของตนเองและด้านการหาความต้องการของผู้อื่น ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนเตรียมทหารมีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าด้านลักษณะของสถาบันด้านสังคมด้านเกียรติยศชื่อเสียงด้านการประกอบอาชีพและด้านความสนใจของตนเองอยู่ในระดับมากส่วนเหตุจูงใจด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่นเป็นเหตุจูงใจปานกลาง 2) นักเรียนเตรียมทหารที่ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับการศึกษาของปีในระดับการศึกษาของมารดาอาชีพของบิดาอาชีพของมารดารายได้ของครอบครัวหรือผู้ปกครองต่อเดือนและการได้รับความรู้เกี่ยวกับโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าต่างกันมีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าโดยรวมไม่แตกต่างกัน 3) นักเรียนเตรียมทหารที่อาชีพของบิดาต่างกันมีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าโดยรวมไม่แตกต่างกันแต่มีเหตุจูงใจด้านการประกอบอาชีพและด้านความสนใจของตนเองแตกต่างกัน 4) นักเรียนเตรียมทหารที่รายได้ของครอบครัวหรือผู้ปกครองต่อเดือนต่างกันมีเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าโดยรวมไม่แตกต่างกันแต่มีด้านความสนใจของตนเองแตกต่างกัน

2. คณะ/วิทยาลัยที่กลุ่มตัวอย่างต้องการเข้าศึกษาต่อวิทยาลัยเพาะช่าง เพราะเป็นสถาบันการศึกษาด้านศิลปะที่เก่าแก่ มีผลงานทางศิลปะทั้งระดับประเทศและระดับนานาชาติ รวมทั้งมีศิลปินแห่งชาติที่มีชื่อเสียงจำนวนมากสอดคล้องกับเจ้อจันท์ จงสถิตอยู่ (2525) กล่าวว่า การตัดสินใจในการศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ดังนี้ 1) สภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน 2) ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามากหรือน้อยกว่ากัน 3) คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน 4) ภูมิฐานะของสถานศึกษาที่อยู่ในส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค 5) ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาที่แตกต่างกันซึ่งปัจจัยที่ 5 ประการ ดังกล่าวเป็นผลทำให้บุคคลมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่างกัน และไพศาล รุ่งวงษ์และคณะ (2541) ได้ศึกษาความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในเขตจังหวัดพิษณุโลกและสุโขทัย พบว่า สาเหตุที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อส่วนใหญ่มาจากความถนัดของตนเองเป็นหลักรองลงมา คือ ความภาคภูมิใจในสาขาวิชาที่เลือก ส่วนขนาดของโรงเรียน อาชีพและรายได้ของผู้ปกครองโดยรวมไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเลือกสาขาวิชาต่างๆ

3. สำหรับการเข้าศึกษาต่อของคณะ/วิทยาลัย จะเป็นความต้องการให้มหาวิทยาลัยเปิดสาขาวิชาใหม่ นอกเหนือจากสาขาที่มีอยู่เดิม เช่น สาขาวิชาโลจิสติกส์ วิศวกรรมปิโตรเคมี ภาษาเกาหลี การออกแบบสื่อดิจิทัล เทคโนโลยีการโฆษณาและสื่อผสม การออกแบบและเครื่องประดับ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า เป็นสาขาวิชาที่ต้องการของสถานประกอบการ และเป็นสาขาวิชาที่ขาดแคลนสอดคล้องกับปริญญา ญาณโกชน์ (2545) พบว่า เหตุผลที่ตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องการมีความรู้ด้านวิชาการใหม่ๆ เพิ่มขึ้นรองลงมาคือตรงกับความสามารถและความถนัดต้องการความก้าวหน้าในอนาคตค่านิยมของสังคมและอิทธิพลจากการชักจูงของบุคคลตามลำดับและวิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย (2544) ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับ

ปริญญาตรีของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ พบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อ ที่พบมากที่สุด คือ แรงจูงใจด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจ

กลุ่มตัวอย่างครูแนะแนว

1. มีความสนใจในการเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก เพราะมหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง เป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการ และเป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางที่ผลิตบัณฑิตทางเทคโนโลยี สอดคล้องกับอนุรัักษ์ ปัญญาวัฒน์ (2543) ให้ความเห็นว่าความต้องการทางการศึกษาเป็นสิ่งที่สามารถวัดได้ประเมินได้และตั้งอยู่บนพื้นฐานของการวินิจฉัยด้วยค่านิยมของคนที่สำคัญคือ ความต้องการดังกล่าวยังแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนรู้สึกและคิดอย่างไรในสถานการณ์ที่ตัวเองยังขาดอยู่และควรจะแสวงหามาซึ่งความรู้ทักษะหรือประสบการณ์จนถึงจุดที่พอใจหรือพอนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์จนเกิดผลลัพธ์ใกล้เคียงกับที่ตนได้คาดหวังไว้ความต้องการทางการศึกษาจะต้องสามารถเรียนรู้ได้ด้วยวิธีการอันหลากหลายทั้งในบริบทของการศึกษาทั้งในและนอกระบบโรงเรียนหรือการศึกษาย่างไม่เป็นทางการ

2. คณะ/วิทยาลัย ที่กลุ่มตัวอย่างต้องการให้นักเรียนเข้าศึกษาต่อ ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์เพราะเป็นคณะที่บัณฑิตที่จบการศึกษา เป็นที่ต้องการของสถานประกอบการค่อนข้างมาก สอดคล้องกับอภิชัย พันธเสน (2544) กล่าวว่า การศึกษาจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการเพิ่มพูนความรู้ เพิ่มขีดความสามารถในการผลิตและรายได้ อีกทั้งเพิ่มพูนทุนมนุษย์ให้สูงขึ้น สำหรับผู้ที่ได้รับการศึกษาก็จะเป็นหนทางในการเพิ่มรายได้ให้ตนเอง ดังนั้น การศึกษาจึงเป็นการลงทุนร่วมระหว่างบิดามารดาหรือผู้ปกครองกับตัวนักเรียนและเจ้อจันท์ จงสถิตอยู่ (2525) กล่าวว่า การตัดสินใจในการศึกษาขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ดังนี้ 1) สภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน 2) ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามากหรือน้อยกว่ากัน 3) คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน 4) ภูมิฐานะของสถานศึกษาที่อยู่ในส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาค และ 5) ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาที่แตกต่างกันซึ่งปัจจัยที่ 5 ประการ ดังกล่าวเป็นผลทำให้บุคคลมีแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่างกัน

3. สำหรับการเข้าศึกษาต่อของคณะ/วิทยาลัย จะเป็นความต้องการให้มหาวิทยาลัยเปิดสาขาวิชาใหม่ นอกเหนือจากสาขาที่มีอยู่เดิม เช่น สาขาวิชาโลจิสติกส์ วิศวกรรมอุตสาหการ อาเซียนศึกษา (นานาชาติ) การออกแบบสื่อดิจิทัล เทคโนโลยีการโฆษณาและสื่อผสม การออกแบบและเครื่องประดับ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า เป็นสาขาวิชาที่ต้องการของสถานประกอบการ และเป็นสาขาวิชาที่ขาดแคลนสอดคล้องกับเกียรติชัย พงษ์พาณิชย์ (2552) ได้กล่าวถึงความต้องการทางการศึกษาของปัจเจกชนโดยพิจารณาว่าการศึกษาก่อให้เกิดการพัฒนาประเทศทั้งทางด้านเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพของคนในประเทศซึ่งควรเป็นไปอย่างต่อเนื่องเพราะก่อให้เกิดการพัฒนาทั้งกำลังคนและนำความเจริญมาสู่ประเทศในที่สุด

5.2.2 เหตุผลในการเข้าศึกษาต่อ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

กลุ่มตัวอย่างนักเรียน/นักศึกษา

มีจำนวนสาขาที่หลากหลายและมีทางเลือกให้กับผู้เรียนมากขึ้น เพราะทางมหาวิทยาลัยมีหลักสูตรทั้งสายสังคมและสายวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัย มี 6 คณะ 3 วิทยาลัย เปิดสอน ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก จำนวน 14 หลักสูตร 57 สาขาวิชา สอดคล้องกับ

ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ และคณะ (2543) ศึกษาเรื่องการศึกษาค้นคว้าความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกสาขาวิชาในการศึกษาต่อมากที่สุด คือ โอกาสในการทำงาน รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายในการเรียนระดับสมอง เลือกโดยตัดสินใจด้วยตนเอง ความมีหน้ามีตาทางอาชีพ เพื่อนฝูง ตัวอย่างจากภาพยนตร์ หนังสือและสื่อต่างๆ ตามลำดับ และรังสรรค์ ธนะพรพันธ์ กล่าวว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นปัจจัยหลักในการตัดสินใจที่จะศึกษาต่อในระดับต่างๆนอกจากนี้ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่กำหนดสภาพแวดล้อมทางการศึกษาภายในครอบครัวอีกด้วย

กลุ่มตัวอย่างครูแนะแนว

เหตุผลที่ครูแนะแนวนำให้นักเรียน/นักศึกษา เข้าศึกษาต่อ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ นอกเหนือจากมีจำนวนสาขาที่เปิดหลากหลายสาขาวิชาแล้ว มหาวิทยาลัยยังเปิดโอกาสทางเลือกให้แก่ผู้เรียนมากขึ้นในการเลือกเรียน และขณะเดียวกันเป็นความประสงค์ของผู้ปกครองที่ต้องการให้นักเรียน/นักศึกษา มีสาขาที่ที่ต้องการอยากให้นักเรียน/นักศึกษาเข้าศึกษาต่อ และให้มหาวิทยาลัย เปิดสาขาใหม่ ได้แก่ สาขาวิชาโลจิสติกส์ ซึ่งเป็นสาขาที่ได้รับความนิยม เพราะมหาวิทยาลัย อื่นๆ ยังไม่ได้เปิดการเรียนการสอนมากเท่าที่ควร สอดคล้องกับไพศาล รวีธงชัย และคณะ (2541) ได้ศึกษาความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในเขตจังหวัดพิษณุโลก และสุโขทัย พบว่า สาเหตุที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อส่วนใหญ่มาจากความถนัดของตนเองเป็นหลักรองลงมา คือ ความภาคภูมิใจในสาขาวิชาที่เลือก ส่วนขนาดของโรงเรียน อาชีพ และรายได้ของผู้ปกครองโดยรวมไม่มีความสัมพันธ์กับเหตุผลในการเลือกสาขาวิชาต่างๆ และใจแก้ว แถมเงิน (2549) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารศาสตร์มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีมี 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยที่ 1 สภาพแวดล้อมด้านสถาบัน ได้แก่ สาขาวิชาที่เปิดสอนตรงกับความต้องการของผู้เรียนการจัดการศึกษาหลักสูตรมีมาตรฐานคุณภาพของอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนสูงอุปกรณ์การเรียนทันสมัยสถานที่อาคารเรียนสะอาดและมีความมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยปัจจัยที่ 2 สภาพแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ ต้องการความก้าวหน้าในหน้าที่การงานต้องการเพิ่มวุฒิการศึกษา อีกทั้งเป็นสาขาที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และปัจจัยที่ 3 สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจได้แก่ความพร้อมด้านเศรษฐกิจการเงินของผู้เรียนค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมการศึกษาเป็นต้น ดังนั้นจากงานวิจัยของนักวิชาการต่างๆข้างต้นจะพบว่าปัจจัยในการเลือกศึกษาต่อจึงขึ้นอยู่กับหลายองค์ประกอบไม่ว่าจะเป็นในด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อความก้าวหน้าในอาชีพค่านิยมของสังคมความมีชื่อเสียงของสถาบันการศึกษาอุปกรณ์การเรียนการสอนหรือแม้กระทั่งจากการชักชวนของบุคคลต่างๆเหล่านี้ขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของแต่ละบุคคลซึ่งมีภูมิหลังในด้านต่างๆและให้ความสำคัญในแต่ละปัจจัยที่แตกต่างกันออกไป

5.3 ข้อเสนอแนะในการวิจัย

5.3.1 ข้อเสนอแนะการนำไปใช้

1. ความต้องการเปิดสาขาใหม่ระดับปริญญาตรีของนักเรียนและนักศึกษา

- นักเรียนและนักศึกษา มีความสนใจเข้าศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ อยู่ในระดับมาก เพราะมหาวิทยาลัยมีจำนวนสาขาที่หลากหลายให้ผู้เรียนได้เลือกเรียน ประกอบการมีชื่อเสียงและเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีในการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ หรือ Hand On เข้าสู่สังคมประกอบการ ดังนั้น มหาวิทยาลัยจะต้องวางแผนในการผลิตสูตรทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก เพื่อรองรับการเปิดหลักสูตรใหม่ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ในขณะที่เดียวกันมหาวิทยาลัย จะต้องวางแผนอัตรากำลังสายวิชาการ และงบประมาณให้เพียงพอกับการบริหารจัดการ ในขณะเดียวกันวางแผนประชาสัมพันธ์ในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยผ่านช่องทางสื่อต่างๆ ให้มากขึ้น

- ความต้องการเข้าศึกษาต่อที่วิทยาลัยเพาะช่างสำหรับวิทยาลัยเพาะช่าง เป็นสถาบันทางศิลปะที่เป็นที่รู้จักมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน ได้รับความนิยมาจากกลุ่มผู้เรียนทางศิลปะเป็นจำนวนมาก และมีการเรียนการสอนสาขาวิชาทางศิลปะที่หลากหลายสาขาวิชา ดังนั้น วิทยาลัยเพาะช่าง ต้องเสนอให้มหาวิทยาลัย พิจารณาจัดสรรงบประมาณ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของวิทยาลัยเพาะช่าง รวมทั้งจะต้องขยายเนื้อที่การเรียนการสอน ซึ่งปัจจุบันมีเนื้อที่คับแคบ ไม่เพียงพอต่อจำนวนนักศึกษาที่เพิ่มขึ้นแต่ละปี ดังนั้น จะต้องหาที่ดิน เพื่อไปจัดตั้งวิทยาเขต ของวิทยาลัยแห่งใหม่รวมทั้ง จะต้องปรับปรุงหลักสูตรแต่ละหลักสูตร โดยเฉพาะอาจารย์ประจำหลักสูตรแต่ละสาขาวิชาที่มีคุณวุฒิไม่ไปตามเกณฑ์ของ สกอ.

- ความต้องการเปิดสาขาใหม่ นอกเหนือจากสาขาเดิมเป็นความต้องการของนักเรียน/นักศึกษา ที่ต้องการให้มหาวิทยาลัยเปิดสาขาใหม่ เพราะนักเรียน/นักศึกษา มองว่าสาขาใหม่เป็นสาขาที่ต้องการของสถานประกอบการ และรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนหรือ AEC (Asean Economic Community) ที่จะเกิดขึ้น ดังนั้น มหาวิทยาลัย ต้องจัดทำแผนการผลิตหลักสูตรร่วมกัน ทั้งในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก การทำข้อตกลงกับสถานประกอบการ (MOU) ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ รวมทั้งการทำแผนประชาสัมพันธ์เชิงรุกกับกลุ่มเป้าหมายต่างๆ โดยมอบหมายให้คณะและสาขาวิชาไปดำเนินการ

2. ความต้องการเปิดสาขาใหม่ระดับปริญญาตรีของครูแนะแนว

- ครูแนะแนว มีความสนใจให้นักเรียน/นักศึกษาเข้าศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ อยู่ในระดับมาก เพราะนอกเหนือจากจำนวนสาขาวิชาที่หลากหลายแล้ว ให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเรียนมากขึ้น ครูแนะแนวยังมองว่า มหาวิทยาลัย เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความ

เชี่ยวชาญทางเทคโนโลยี และผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ สังคมผู้ประกอบการยอมรับในคุณภาพบัณฑิต เพราะมหาวิทยาลัยยึดหลัก “บัณฑิตนักปฏิบัติ” หรือ Hand On ในการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ

- ความต้องการศึกษาต่อคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในมุมมองของครูแนะแนว เห็นว่าคณะวิศวกรรมศาสตร์ เป็นคณะที่ได้รับความนิยมอย่างมาก เพราะบัณฑิตที่จบแล้วมีงานทำ และเป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการและครูแนะแนวยังให้ความสำคัญกับการเปิดสาขาใหม่คือสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม เพราะเป็นสาขาที่ขาดแคลน ดังนั้น มหาวิทยาลัยต้องกำหนดนโยบายและแนวทางในการจัดสรรเงินงบประมาณ กรอบอัตรากำลังสายวิชาการ และกลยุทธ์การขับเคลื่อนการผลิตหลักสูตรสาขาวิชาต่างๆ รวมทั้งความร่วมมือทางวิชาการจากหน่วยงานภายนอก โดยมอบหมายให้คณะและสาขาวิชาไปดำเนินการ

5.3.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

ปัจจัยที่ส่งผลทำให้นักเรียนและนักศึกษา ที่สนใจเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

1. ความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ของสถานประกอบการ

2. ความสัมพันธ์แรงจูงใจกับความต้องการเปิดสาขาใหม่ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

3. การเปรียบเทียบความต้องการของผู้ปกครองกับนักศึกษาในการเลือกสาขาวิชาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

บรรณานุกรม

- เกียรติชัย พงษ์พาณิชย์. “ปฏิรูปการศึกษารอบ 2.” มติชนรายวัน. 2 มีนาคม 2552, หน้า 22.
- จิตราภรณ์ สุทธิวรเศรษฐ์. **ยุทธวิธีการประชาสัมพันธ์**. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- เจือจันทร์ จงสถิตอยู่. “ความต้องการทางการศึกษา : โอกาสและการเลือก”. การศึกษาแห่งชาติ.16
(กุมภาพันธ์ 2525) : 11-17.
- ใจแก้ว แฉมเงิน. “การพัฒนากลยุทธ์การตลาดเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษาอุทยาน
แห่งชาติผาแต้ม จังหวัดอุบลราชธานี.” หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ
อุตสาหกรรมบริการ คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, 2549.
- ณัชชา ประกฤติพงศ์. “ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความต้องการเรียนต่อภาษาญี่ปุ่นใน
ระดับชั้นที่สูงขึ้น : กรณีศึกษา ณ สถาบันภาษา เขตกรุงเทพฯ.” วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน.มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2545.
- ณัฐกาญจน์ อ่างทอง และคณะ. “การพัฒนารูปแบบและชุดปฏิบัติการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้าง
ผลสัมฤทธิ์และเจตคติในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอน
ปลาย.” รายงานการวิจัยโครงการ พัฒนารูปแบบและชุดปฏิบัติการเรียนการสอนในระดับ
ประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษา. นครปฐม : สถาบันราชภัฏนครปฐม, 2544.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. “แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา.” รายงานการวิจัย
กรุงเทพฯ : ส่วนวิจัยและพัฒนาสำนักมาตรฐานอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย, 2540.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 9.นนทบุรี :
บริษัท เอส. อาร์. พรินติ้ง แมสโปรดักส์ จำกัด, 2551.
- ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล. **เศรษฐศาสตร์พอเพียง**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : พัฒนาคุณภาพวิชาการ,
2550.
- บุญคง หันจางสิทธิ์. **เศรษฐศาสตร์ทรัพยากรมนุษย์ : ประชากร แรงงาน การศึกษา ฝึกอบรม
ศาสนธรรม จริยธรรม สุขภาพอนามัย สิ่งแวดล้อม**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โอ.เอส
พรินติ้ง เฮ้าส์, 2540.
- บุญชม ศรีสะอาด. **การวิจัยเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2545.
- บุญพุ่ม เสนารักษ์. **หลักเศรษฐศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : วิ.เจ พรินติ้ง, 2531
- ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ และคณะ. “การศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียน
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดบุรีรัมย์.” คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์,
2543.

- ปริญญา ญาณโกชน. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโท สถาบันราชภัฏมหาสารคาม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถิติประยุกต์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2545.
- ปิยรัตน์ รื่นภาคพจน์. “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ศึกษาเฉพาะกรณี โรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเกริก, 2538.
- เปรมชัย สโรบล. “ศึกษาเปรียบเทียบเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหารในด้านลักษณะของสถาบัน ด้านสังคม ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความสนใจของตนเอง และด้านการหา ความต้องการของผู้อื่น.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเกริก, 2542.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. การแนะแนวและการให้คำปรึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บัณฑิตการพิมพ์, 2529.
- ไพโรจน์ นะเที่ยง. “ศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 และนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ในสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมและสาขาวิศวกรรมศาสตร์ในเขตพื้นที่ให้บริการการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.” วิทยานิพนธ์ปริญญาสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์, 2548.
- ไพศาล รุ่งชัย และคณะ. “ความต้องการในการศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญในเขตจังหวัดพิษณุโลกและสุโขทัย.” วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏพิบูลมังสาหาร, 2541.
- ศิริพร หงส์พันธุ์. “ศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 หรือเทียบเท่าในจังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดชัยภูมิ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สถาบันราชภัฏนครราชสีมา, 2545.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. การบริหารทรัพยากรทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2545.
- มะเตือ เสมอ. การศึกษาพาเพลิน: เราจะจัดโรงเรียนให้มีคุณภาพทัดเทียมกันได้อย่างไร. มิตรครู, 2544.
- รังสรรค์ ณะพรพันธ์. การศึกษาทุนนิยมและโลกานุวัตร. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพฯ : โครงการจัดพิมพ์คบไฟ, 2544.

- วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย. “**ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุขมหาเมฆ.**” วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2544.
- สมทรัพย์ อติชาติบุตร. “**ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี.**” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2541.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. **ความเคลื่อนไหวการปฏิรูปการศึกษา.**พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ที.พี.พรินท์, 2547.
- สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน. **แผนพัฒนาวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ฉบับปรับปรุง.** ครั้งที่ 2. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์, 2558.
- อนุรักษ์ ปัญญานูวัฒน์. **การเรียนรู้เพื่อการอยู่รอด.**วารสารการศึกษานอกโรงเรียน, 2543.
- อภิชัย พันธเสน. **พุทธเศรษฐศาสตร์ : วิวัฒนาการ ทฤษฎี และการประยุกต์กับเศรษฐศาสตร์ สาขาต่างๆ.** พิมพ์ครั้งที่3 กรุงเทพมหานคร : บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง จำกัด, 2544.
- Coombs, Phillip H. **Attacking Rural Poverty : How Nonformal Education Can Help.** Baltimore.The John Hopkins University Press, 1974.
- Gelatt Pael. **Educational Opportunity. Measured Intelligence. And Social Bockground.**Education Economy And Society.5thed. New York : The Free Press of Clencoe,Inc, 1989.
- Hilgard E.D.and Atkinson R.C. **Introduction to Psychology.**New York : Harcourt Brace and World Inc, 1975.
- Kidd, J. R. **How Adults Learn.** New York : Association Press, 1973
- Knowles, Malcolm S. **The Modern Practice of Adult Education : From Pedagogy to Andragogy.** New York: Cambridge, The Adult Education Company, 1980.

ภาคผนวก ก

- แบบสอบถามสำหรับนักเรียน/นักศึกษา

ภาคผนวก ข

- แบบสอบถามสำหรับครูแนะแนว

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แนวโน้มความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลรัตนโกสินทร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้ ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อความเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นข้อความเกี่ยวกับการรับรู้และความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้เกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มีความต้องการในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความต้องการในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความต้องการในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความต้องการในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความต้องการในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) และแบบปลายเปิดให้แสดงความคิดเห็น

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ท่านกรุณาเสียสละเวลาในการแสดงความคิดเห็นในการตอบแบบสอบถาม คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำเสนอการเปิดสาขาวิชาใหม่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

โทรศัพท์ 0-2889-4858 ต่อ 2301

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มีฐานะเป็น 1 ใน 9 มหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 มีฐานะเป็นนิติบุคคล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วย 4 พื้นที่ ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สำนักงานอธิการบดี ศาลายา (จังหวัดนครปฐม)
 2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ พื้นที่บึงพิตรพิมุข จักรวรรดิ (กรุงเทพมหานคร)
 3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ พื้นที่เพาะช่าง (กรุงเทพมหานคร)
 4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล (จังหวัดประจวบคีรีขันธ์)
- รายละเอียดเพิ่มเติมที่เว็บไซต์ <http://www.rmutr.ac.th> หรือ <http://grade.rmutr.ac.th>

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริง และกรอกข้อความลงในช่องว่างที่กำหนด
กรณีที่ท่านเลือกตัวเลือกในข้อนั้น แต่ละข้อให้เลือกได้เพียงตัวเลือกเดียว กรุณาตอบทุกข้อ

1. เพศ.

ชาย หญิง

2. อายุ

ต่ำกว่า 17 ปี 17 ปี 18 ปี
 19 ปี 20 ปี 21 ปี ขึ้นไป

3. สายวิชาที่กำลังศึกษาอยู่

มัธยมศึกษาปีที่ 6 สาย.....
 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชา.....
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. ที่ตั้งของโรงเรียนที่กำลังศึกษาอยู่

กรุงเทพมหานคร ปทุมธานี นนทบุรี
 สมุทรปราการ นครปฐม กาญจนบุรี
 สุพรรณบุรี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม
 ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์
 อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5. รายได้ที่ผู้ปกครองได้รับต่อเดือน

ต่ำกว่า 5,000 บาท 5,001-10,000 บาท 10,001-15,000 บาท
 15,001-20,000 บาท 20,001-30,000 บาท 30,001-40,000 บาท
 40,001-50,000 บาท 50,000 บาทขึ้นไป

6. ผลการเรียนเฉลี่ยรวม (GPAX) ปัจจุบัน

น้อยกว่า 1.50 1.51 - 2.00 2.01 - 2.50
 2.51 - 3.00 3.01 - 3.50 3.50 - 4.00

ตอนที่ 2 การรับรู้และความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ท่านต้องการมากที่สุด

คณะ (สาขาวิชาที่เปิดสอนอยู่)	สาขาวิชาใหม่ (แต่ละคณะ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. คณะวิศวกรรมศาสตร์ 1) วิศวกรรมโยธา 2) วิศวกรรมเมคคาทรอนิกส์ 3) วิศวกรรมโทรคมนาคม 4) วิศวกรรมการวัดคุม 5) วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ 6) วิศวกรรมไฟฟ้า 7) วิศวกรรมเครื่องกล 8) วิศวกรรมวัสดุ	☐ วิศวกรรมอุตสาหการ					
	☐ วิศวกรรมเคมี					
	☐ วิศวกรรมแหล่งน้ำ					
	☐ วิศวกรรมเกษตร					
	☐ วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม					
	☐ วิศวกรรมซอฟต์แวร์					
	☐ วิศวกรรมสิ่งทอ - เคมีสิ่งทอ					
	☐ วิศวกรรมพลาสติก					
	☐ วิศวกรรมโพลิเมอร์					
	☐ วิศวกรรมปิโตรเคมี					
	☐ วิศวกรรมการผลิต					
	☐ วิศวกรรมระบบราง					
	☐ วิศวกรรมสำรวจ					
	☐ วิศวกรรมอาหาร					
	☐ วิศวกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร					
	☐ อื่นๆ					
	2. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ 1) เทคโนโลยีสถาปัตยกรรม 2) การจัดการงานก่อสร้าง 3) ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม 4) เทคโนโลยีนิเทศศิลป์ 5) สถาปัตยกรรมและการออกแบบชุมชนเมือง 6) สถาปัตยกรรมภายใน 7) การจัดการทรัพยากรอาคาร	☐ การออกแบบสื่อดิจิทัล				
☐ ภูมิสถาปัตยกรรม						
☐ สถาปัตยกรรมไทย						
☐ สถาปัตยกรรมเพื่อการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์						
☐ อื่นๆ						

คณะ (สาขาวิชาที่เปิดสอนอยู่)	สาขาวิชาใหม่ (แต่ละคณะ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
3. คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี 1) เทคโนโลยีวิศวกรรมไฟฟ้า 2) เทคโนโลยีวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ 3) เทคโนโลยีวิศวกรรมอุตสาหกรรม 4) เทคโนโลยีสารสนเทศ 5) เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน 6) เทคโนโลยีวิศวกรรมการผลิต	☐ เทคโนโลยีระบบควบคุมอัตโนมัติ					
	☐ เทคโนโลยีการโฆษณาและสื่อผสม					
	☐ เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์					
	☐ การออกแบบสิ่งพิมพ์และบรรจุภัณฑ์					
	☐ การจัดการอุตสาหกรรมโรงงาน					
	☐ การออกแบบกราฟิกและมัลติมีเดีย					
	☐ เทคโนโลยีเครือข่ายและคอมพิวเตอร์					
	☐ อื่นๆ					
4. คณะอุตสาหกรรมบริการโรงแรมและการท่องเที่ยว 1) การท่องเที่ยว 2) การโรงแรม	☐ สุขภาพและสปา					
	☐ การจัดประชุม และการจัดนิทรรศการ					
	☐ การจัดการครัวและภัตตาคาร					
	☐ อาเซียนศึกษา (นานาชาติ)					
	☐ การท่องเที่ยวโดยชุมชน					
	☐ ธุรกิจบริการ					
	☐ ธุรกิจนำเที่ยว					
	☐ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ					
	☐ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์					
☐ อื่นๆ						
5. คณะบริหารธุรกิจ 1) บัญชี 2) การจัดการ-การจัดการอุตสาหกรรม 3) การจัดการ-การจัดการทั่วไป 4) การตลาด 5) เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ 6) ภาษาอังกฤษธุรกิจ 7) บริหารธุรกิจระหว่างประเทศ 8) ภาษาจีนธุรกิจ	☐ การบริหารองค์กรและทรัพยากรมนุษย์					
	☐ การประกันภัยและการจัดการความเสี่ยง					
	☐ การเงินและการธนาคาร					
	☐ การจัดการโลจิสติกส์					
	☐ อื่นๆ					

คณะ (สาขาวิชาที่เปิดสอนอยู่)	สาขาวิชาใหม่ (แต่ละคณะ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
6. คณะศิลปศาสตร์ 1) ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล 2) ภาษาจีน 3) ภาษาญี่ปุ่น	☐ คณิตศาสตร์ประยุกต์					
	☐ ภาษาเกาหลี					
	☐ ภาษาไทย					
	☐ ภาษามลายู					
	☐ ภาษาพม่า					
	☐ ชีววิทยา					
	☐ ฟิสิกส์					
	☐ วิทยาศาสตร์ประยุกต์					
	☐ อื่นๆ					
	7. วิทยาลัยเพาะช่าง 1) จิตรกรรม 2) ประติมากรรม 3) เครื่องปั้นดินเผา 4) จิตรกรรมไทย 5) ประติมากรรมไทย 6) หัตถศิลป์ 7) ศิลปหัตถกรรม 8) ออกแบบภายใน 9) ออกแบบผลิตภัณฑ์ 10) ออกแบบนิเทศศิลป์ 11) ศิลปการถ่ายภาพ 12) ศิลปะภาพพิมพ์ 13) เครื่องโลหะและรูปพรรณอัญมณี	☐ สื่อผสม				
☐ ประยุกต์ศิลปศึกษา						
☐ การออกแบบเครื่องประดับ						
☐ การออกแบบเครื่องแต่งกาย						
☐ อื่นๆ						

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

1. ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลจะเป็นหนึ่งในสถานศึกษาที่ท่านจะเลือก/สอบเข้าศึกษาต่อหรือไม่

- เลือก เพราะ.....
- ไม่เลือก เพราะ.....

2. เหตุผลที่ใช้เลือกมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ในการศึกษาต่อ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- การมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
- อาจารย์ผู้สอนของมหาวิทยาลัยมีศักยภาพ
- มีสาขาวิชาที่หลากหลาย
- มีรุ่นพี่ศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยฯ นี้
- ใกล้บ้านของนักเรียน
- ผู้ปกครองแนะนำ
- อาจารย์ที่แผนกแนะนำโรงเรียนเดิมแนะนำ
- ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ำกว่ามหาวิทยาลัยอื่น
- การแข่งขันน้อยกว่ามหาวิทยาลัยอื่น
- การเดินทาง/คมนาคมสะดวก
- เพื่อประกอบอาชีพต่อจากครอบครัว
- อื่นๆ.....

3. ความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ (ระบุชื่อสาขาวิชา)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม 😊

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แนวโน้มความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลรัตนโกสินทร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้ ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการรับรู้และความต้องการศึกษาต่อสาขาวิชาใหม่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยใช้เกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	มีความต้องการในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีความต้องการในระดับมาก
3	หมายถึง	มีความต้องการในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีความต้องการในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีความต้องการในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) และแบบปลายเปิดให้แสดงความคิดเห็น

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ท่านกรุณาเสียสละเวลาในการแสดงความคิดเห็นในการตอบแบบสอบถาม คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการนำเสนอการเปิดสาขาวิชาใหม่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

โทรศัพท์ 0-2889-4858 ต่อ 2301

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ มีฐานะเป็น 1 ใน 9 มหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. 2548 มีฐานะเป็นนิติบุคคล สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วย 4 พื้นที่ ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ สำนักงานอธิการบดี ศาลายา
2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ พื้นที่บึงพิตรพิมุข จักรวรรดิ
3. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ พื้นที่เพาะช่าง
4. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล

รายละเอียดเพิ่มเติมที่เว็บไซต์ <http://www.rmutr.ac.th> หรือ <http://grade.rmutr.ac.th>

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่เป็นจริง และกรอกข้อความลงในช่องว่างที่กำหนด กรณีที่ท่านเลือกตัวเลือกในข้อนี้ แต่ละข้อให้เลือกได้เพียงตัวเลือกเดียว กรุณาตอบทุกข้อ

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

20-25ปี

26-30 ปี

31 - 35 ปี

36 - 40 ปี

41 - 45ปี

46 - 50 ปี

51 - 55 ปี

56 - 60 ปี

60 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

อื่นๆ.....

4. จังหวัดที่ทำงาน

กรุงเทพมหานคร

ปทุมธานี

นนทบุรี

สมุทรปราการ

นครปฐม

กาญจนบุรี

สุพรรณบุรี

สมุทรสาคร

สมุทรสงคราม

ราชบุรี

เพชรบุรี

ประจวบคีรีขันธ์

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5. ประสบการณ์ในการทำงานแนะแนว

น้อยกว่า 1 ปี

1 - 5 ปี

6 - 10 ปี

11 - 15 ปี

16 - 20 ปี

มากกว่า 20 ปี

ตอนที่ 2 การรับรู้และความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
รัตนโกสินทร์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ท่านต้องการมากที่สุด

คณะ (สาขาวิชาที่เปิดสอนอยู่)	สาขาวิชาใหม่ (แต่ละคณะ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. คณะวิศวกรรมศาสตร์ 1) วิศวกรรมโยธา 2) วิศวกรรมเมคคาทรอนิกส์ 3) วิศวกรรมโทรคมนาคม 4) วิศวกรรมการวัดคุม 5) วิศวกรรมคอมพิวเตอร์ 6) วิศวกรรมไฟฟ้า 7) วิศวกรรมเครื่องกล 8) วิศวกรรมวัสดุ	☐ วิศวกรรมอุตสาหกรรม					
	☐ วิศวกรรมเคมี					
	☐ วิศวกรรมแหล่งน้ำ					
	☐ วิศวกรรมเกษตร					
	☐ วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม					
	☐ วิศวกรรมซอฟต์แวร์					
	☐ วิศวกรรมสิ่งทอ - เคมีสิ่งทอ					
	☐ วิศวกรรมพลาสติก					
	☐ วิศวกรรมโพลิเมอร์					
	☐ วิศวกรรมปิโตรเคมี					
	☐ วิศวกรรมการผลิต					
	☐ วิศวกรรมระบบราง					
	☐ วิศวกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร					
	☐ วิศวกรรมสำรวจ					
	☐ วิศวกรรมอาหาร					
	☐ อื่นๆ.....					
	2. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ 1) เทคโนโลยีสถาปัตยกรรม 2) การจัดการงานก่อสร้าง 3) ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม 4) เทคโนโลยีนิเทศศิลป์ 5) สถาปัตยกรรมและการออกแบบชุมชนเมือง 6) สถาปัตยกรรมภายใน 7) การจัดการทรัพยากรอาคาร	☐ การออกแบบสื่อดิจิทัล				
☐ ภูมิสถาปัตยกรรม						
☐ สถาปัตยกรรมไทย						
☐ สถาปัตยกรรมเพื่อการ พัฒนาอสังหาริมทรัพย์						
☐ อื่นๆ.....						

คณะ (สาขาวิชาที่เปิดสอนอยู่)	สาขาวิชาใหม่ (แต่ละคณะ ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)	ระดับความต้องการ				
		มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
3. คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี 1) เทคโนโลยีวิศวกรรมไฟฟ้า 2) เทคโนโลยีวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ 3) เทคโนโลยีวิศวกรรมอุตสาหกรรม 4) เทคโนโลยีสารสนเทศ 5) เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน 6) เทคโนโลยีวิศวกรรมการผลิต	☐ เทคโนโลยีระบบควบคุมอัตโนมัติ					
	☐ เทคโนโลยีการโฆษณาและสื่อผสม					
	☐ เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์					
	☐ การออกแบบสิ่งพิมพ์และบรรจุภัณฑ์					
	☐ การจัดการอุตสาหกรรมโรงงาน					
	☐ การออกแบบกราฟิกและมัลติมีเดีย					
	☐ เทคโนโลยีเครือข่ายและคอมพิวเตอร์					
	☐ อื่นๆ.....					
4. คณะอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว 1) การท่องเที่ยว 2) การโรงแรม	☐ สุขภาพและสปา					
	☐ การจัดประชุม และการจัดนิทรรศการ					
	☐ การจัดการครัวและภัตตาคาร					
	☐ อาเซียนศึกษา (นานาชาติ)					
	☐ การท่องเที่ยวโดยชุมชน					
	☐ ธุรกิจบริการ					
	☐ ธุรกิจนำเที่ยว					
	☐ การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ					
	☐ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์					
☐ อื่นๆ.....						
5. คณะบริหารธุรกิจ 1) บัญชี 2) การจัดการ-การจัดการอุตสาหกรรม 3) การจัดการ-การจัดการทั่วไป 4) การตลาด 5) เทคโนโลยีสารสนเทศทางธุรกิจ 6) ภาษาอังกฤษธุรกิจ 7) บริหารธุรกิจระหว่างประเทศ 8) ภาษาจีนธุรกิจ	☐ การบริหารองค์กรและทรัพยากรมนุษย์					
	☐ การประกันภัยและการจัดการความเสี่ยง					
	☐ การเงินและการธนาคาร					
	☐ การจัดการโลจิสติกส์					
	☐ อื่นๆ					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

1. ท่านคิดว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลจะเป็นหนึ่งในสถานศึกษาที่ท่านจะแนะนำให้นักเรียน นักศึกษา เลือกสอบเข้าศึกษาต่อหรือไม่

- เลือก เพราะ.....
- ไม่เลือก เพราะ.....

2. เหตุผลที่ครูแนะแนวใช้แนะนำมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ให้นักเรียนนักศึกษาศึกษา ต่อ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- การมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
- อาจารย์ผู้สอนของมหาวิทยาลัยมีศักยภาพ
- มีสาขาวิชาที่หลากหลายในการศึกษาต่อ
- มีผู้ศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยนี้
- ใกล้บ้านของนักเรียน
- ตามความประสงค์ของผู้ปกครอง
- อาจารย์ที่แผนกแนะแนวโรงเรียนเดิมแนะนำ
- ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ำกว่ามหาวิทยาลัยอื่น
- การแข่งขันเข้าศึกษาต่อน้อยกว่ามหาวิทยาลัยอื่น
- เพื่อประกอบอาชีพต่อจากครอบครัว
- การเดินทาง/คมนาคมสะดวก
- อื่นๆ.....

3. ความคิดเห็นอื่นๆ เกี่ยวกับความต้องการเปิดสาขาวิชาใหม่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์ (ระบุชื่อสาขาวิชา)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ-สกุล : ดร.อนันต์ เทียวต้อย
2. ตำแหน่งปัจจุบัน : ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
3. หน่วยงานที่สามารถติดต่อได้ : สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
4. วุฒิการศึกษา : ปริญญาเอก
(ปร.ด.การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยศิลปากร
5. ประสบการณ์งานวิจัย : -ไม่มี-

ประวัติผู้วิจัย

1.ชื่อ -สกุล	นายสุรภกิจ ปรางสร
2.ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ประจำคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
3.หน่วยงานที่สามารถติดต่อได้	สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
4. วุฒิการศึกษา	
ระดับปริญญาเอก	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ระดับปริญญาโท	ครุศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีเทคนิคศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
ระดับปริญญาตรี	การศึกษาด้านจิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

5. ประสบการณ์งานวิจัย

ปี พ.ศ.	ชื่องาน
พ.ศ. 2550	- โครงการวิจัยเรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล
พ.ศ.2552	- คุณลักษณะของบัณฑิตหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิตที่พึงประสงค์สำหรับสถาน
ประกอบการด้านสื่อสารมวลชน : กรณีศึกษาจากสถานประกอบการสถานีวิทยุ
โทรทัศน์
พ.ศ.2553	- การศึกษาคูณภาพสื่อประชาสัมพันธ์เพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดบางหลวง
พ.ศ.2554	- การพัฒนาสื่อวีดิทัศน์ศิลปะการแสดงเพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น
จ.สุพรรณบุรี กรณีศึกษาเพลงอีแซว

ประวัติผู้วิจัย

1. ชื่อ-สกุล นายเมธีกร สุธีวร
2. ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิชาการศึกษาคำนาฏการพิเศษ สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน
3. หน่วยงานที่สามารถติดต่อได้ 93/414 ตำบลบางศรีเมือง อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี
4. วุฒิการศึกษา

มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย กรุงเทพฯ
ปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ สาขาการปกครอง มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ปริญญาโท คณะศึกษาศาสตร์ สาขาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
5. ประสบการณ์งานวิจัย

- ไม่มี